

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
92/C 38/01	nr. 2602/90 af Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo, Ludivina García Arias, Juan de la Cámara Martínez, Mateo Sierra Bardají, Javier Sanz Fernández og José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: En EF-politik for turisme	1
92/C 38/02	nr. 2897/90 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Konkurrencepolitik — adfærdskodeks på det kemiske område, nærmere bestemt syntetiske fibre	2
92/C 38/03	nr. 2957/90 af Ian White til Kommissionen Om: EF's budget	2
92/C 38/04	nr. 192/91 af Marc Galle til Rådet Om: Forhandlinger mellem EF og EFTA om oprettelsen af et europæisk økonomisk område (EØS)	3
92/C 38/05	nr. 392/91 af Neil Blaney til Kommissionen Om: »Englestøv«	4
92/C 38/06	nr. 652/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Kontrol med hormondirektiverne i lyset af 1992	4
92/C 38/07	nr. 653/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Gennemførelsen af Europa-Parlamentets henstillinger — Undersøgelsesudvalget om Kvalitetsproblemer inden for Kødsektoren	4
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 392/91, nr. 652/91 og nr. 653/91	5
92/C 38/08	nr. 424/91 af Marc Galle til Kommissionen Om: EF-foranstaltninger vedrørende immigration fra tredjelande, navnlig fra Mellem- og Østeuropa	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/09	nr. 482/91 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Den tiltagende forurening af Ferrol-floden (Galicia, Spanien)	6
92/C 38/10	nr. 500/91 Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Foranstaltninger til bevarelse af mindesmærker over kulturarven, som er blevet erklæret for bevaringsværdige	6
92/C 38/11	nr. 576/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: ESF-projekter	7
92/C 38/12	nr. 634/91 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Udsætning af genetisk modificerede organismer	7
92/C 38/13	nr. 635/91 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Genetisk modificeret levende rabies-vaccine	8
92/C 38/14	nr. 645/91 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Utilstrækkelig luftfartskontrol i Barajas (Madrid)	8
92/C 38/15	nr. 677/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Import af militært udstyr	9
92/C 38/16	nr. 683/91 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Euratom-medarbejdere udsat for radioaktiv forurening	9
92/C 38/17	nr. 736/91 af Karel Pinxten til Kommissionen Om: Fransk importkvote for japanske biler — den franske stats nægtelse af indregistrering af japanske biler, importeret til Frankrig fra Belgien	10
92/C 38/18	nr. 754/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Kaos inden for spansk luftfart og brugernes sikkerhed og beskyttelse	11
92/C 38/19	nr. 812/91 af James Janssen Van Raay til Kommissionen Om: Fordægtige affaldsstoffer i tunnelen under Kanalen	11
92/C 38/20	nr. 846/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Handel med skind af kattedyr	12
92/C 38/21	nr. 858/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Overtrædelse af fugledirektivet på Strofaderne	12
92/C 38/22	nr. 869/91 af Antoni Gutiérrez Díaz til Kommissionen Om: Bygning af Rialb-vandreservoiret (Cataluña, Spanien)	13
92/C 38/23	nr. 884/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Hastighedsbegrænsninger på motorveje	14
92/C 38/24	nr. 953/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Radioaktivt affald	14
92/C 38/25	nr. 1026/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Videnskabelig undersøgelse af fødevarer	15
92/C 38/26	nr. 1071/91 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Politik for styrkelse af marmorsektoren	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/27	nr. 1106/91 af Dimitrios Dessylas til Kommissionen Om: Rydning af græske skove og områder med skovbevoksning	16
92/C 38/28	nr. 1125/91 Filippas Pierros til Kommissionen Om: EF-støtte til fornyelse af biblioteket i Andritsena Ilia	16
92/C 38/29	nr. 1127/91 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: EF-støtte til fordel for de byzantinske mindesmærker i departementet Ilia	17
92/C 38/30	nr. 1128/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Grænsoverskridende følger af kunstvandingsprogrammer	17
92/C 38/31	nr. 1130/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Grænsoverskridende følger i forbindelse med vandføringen i Tejo-floden	18
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1128/91 og nr. 1130/91	18
92/C 38/32	nr. 1129/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Økologisk katastrofe i Navplio	18
92/C 38/33	nr. 1153/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: System med betaling i ecu til Østeuropa	19
92/C 38/34	nr. 1157/91 af Brigitte Ernst de la Graete til Kommissionen Om: De ikke-statslige organisationers rådgivende status	19
92/C 38/35	nr. 1162/91 af Maxime Verhagen til Kommissionen Om: Miljø og udvikling	20
92/C 38/36	nr. 1165/91 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Tildeling af Nobelprisen til Magnago	21
92/C 38/37	nr. 1175/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/38	nr. 1176/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/39	nr. 1177/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/40	nr. 1178/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/41	nr. 1179/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/42	nr. 1180/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	21
92/C 38/43	nr. 1181/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Levnedsmiddelhygiejne	22
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1175/91, nr. 1176/91, nr. 1177/91, nr. 1178/91, nr. 1179/91, nr. 1180/91 og nr. 1181/91	22

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/44	nr. 1216/91 af Xavier Rubert de Ventós, Barbara Dührkop Dührkop, Josep Verde I Aldea, Roberto Barzanti, Jessica Larive og Luciano Vecchi til Kommissionen Om: IREF-projektet — undervisning i filosofi i Europa	22
92/C 38/45	nr. 1233/91 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabets deltagelse i Skt. Jakobs Året 1993	23
92/C 38/46	nr. 1262/91 af Paul Staes til Kommissionen Om: Miljøkonferencen i Rio de Janeiro i 1992	23
92/C 38/47	nr. 1291/91 af James Ford til Kommissionen Om: EF-udgifternes omfordelingsvirkning	24
92/C 38/48	nr. 1310/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Regionernes deltagelse i EF's integrationsproces	24
92/C 38/49	nr. 1329/91 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Forebyggende foranstaltninger imod kolera i EF	25
92/C 38/50	nr. 1351/91 af Bartho Pronk og Arie Oostlander til Kommissionen Om: Manglende typer på standardskrivemaskiner	25
92/C 38/51	nr. 1353/91 af David Martin til Kommissionen Om: Indstilling af TIDE (program for anvendelse af ny teknologi i forbindelse med handicappedes og ældres sociale og økonomiske integration)	25
92/C 38/52	nr. 1421/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Krænkelser af EF-retten fra stenbrydningsindustriens side	26
92/C 38/53	nr. 1424/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Krænkelser af et direktiv	26
92/C 38/54	nr. 1438/91 af Freddy Blak til Rådet Om: Direktivet om ligeløn	27
92/C 38/55	nr. 1446/91 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Oprettelse af en EF-fond for katastrofeofre	27
92/C 38/56	nr. 1449/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Militærnægterne af samvittighedsgrunde i Grækenland	28
92/C 38/57	nr. 1460/91 af Mechtilde von Alemann til Rådet Om: Telefonkort	28
92/C 38/58	nr. 1467/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Køb af »Max Havelaar« kaffe til Fællesskabets tjenestegrene	29
92/C 38/59	nr. 1476/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Ulovlige afgifter i Italien i forbindelse med optagelse i virksomhedsregister	29
92/C 38/60	nr. 1498/91 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Elektroniske betalingssystemer. Hvor står forbrugerne?	29
92/C 38/61	nr. 1499/91 af Marijke Van Hemeldonck til Rådet Om: Direktivforslaget om vandkvalitetsmålsætninger for så vidt angår chrom	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/62	nr. 1504/91 af Terence Wynn til Rådet Om: Den tredje verdens gældsbyrde	30
92/C 38/63	nr. 1518/91 af Ben Visser til Kommissionen Om: EF's afvisning af naturligt carrageenan fra Filippinerne	31
92/C 38/64	nr. 1525/91 af Heinke Salisch til Kommissionen Om: Dialog på EF-niveau mellem arbejdstagere og arbejdsgivere inden for den offentlige sektor	32
92/C 38/65	nr. 1534/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Euratom-Traktatens artikel 52	32
92/C 38/66	nr. 1550/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Bisættelser	32
92/C 38/67	nr. 1889/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Begravelse	33
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1550/91 og nr. 1889/91	33
92/C 38/68	nr. 1553/91 af Winifred Ewing til Rådet Om: Moms på børnesko	33
92/C 38/69	nr. 1554/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Internationalt samarbejde til bekæmpelse af narkotikahandel	33
92/C 38/70	nr. 1556/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Social beskyttelse af u-landsfrivillige	34
92/C 38/71	nr. 1564/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Læren af Tjernobyl-ulykken	34
92/C 38/72	nr. 1569/91 af Carmen Llorca Vilaplana til Rådet Om: Jordemoderskoler i Spanien	34
92/C 38/73	nr. 1574/91 af George Patterson til Kommissionen Om: Lotterier i Europa	35
92/C 38/74	nr. 1606/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Flytning af Europaskolerne	35
92/C 38/75	nr. 1613/91 af Ben Visser til Kommissionen Om: Italienske myndigheders hindring af vejtransport fra udlandet	35
92/C 38/76	nr. 1632/91 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem EF og Europarådet	36
92/C 38/77	nr. 1637/91 af Henry Chabert til Kommissionen Om: Fremme af undervisning i de østeuropæiske lande i de mest anvendte fremmedsprog	36
92/C 38/78	nr. 1678/91 af Jacques Vernier til Kommissionen Om: Metoder til nedkøling af fjerkrækroppe	37
92/C 38/79	nr. 1684/91 af Yves Verwaerde til Rådet Om: Fremme af AIDS-bekæmpelsen	38

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/80	nr. 1706/91 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Tilbagebetaling af for meget indbetalt told til EF i henhold til EF-Domstolens dom i sag 148/87	38
92/C 38/81	nr. 1710/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Forebyggelse af sukkersyge	39
92/C 38/82	nr. 1722/91 af Alex Smith til Kommissionen Om: Udenlandske firmaers rekruttering af EF-borgere	39
92/C 38/83	nr. 1725/91 af Maxime Verhagen til Kommissionen Om: Verdensmiljøkonferencen i Brasilien i 1992	40
92/C 38/84	nr. 1738/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Overvågning af EF-fiskefartøjer	40
92/C 38/85	nr. 1741/91 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Praktikantophold i Kommissionen for tjenestemænd fra central- og østeuropæiske stater	40
92/C 38/86	nr. 1749/91 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Prioriteringer med hensyn til reformen af den fælles fiskeripolitik	41
92/C 38/87	nr. 1752/91 af Rolf Linkohr til Rådet Om: Kapitalindskud fra Den Europæiske Investeringsbank i kautionsbanker (Bürgschaftsban- ken)	41
92/C 38/88	nr. 1760/91 af Eugenio Melandri og Dacia Valent til Kommissionen Om: Budgetpost til fordel for Vietnam	41
92/C 38/89	nr. 1762/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: De samfundsmæssige omkostninger ved alkohol	42
92/C 38/90	nr. 1763/91 af Raymonde Dury til Rådet Om: De samfundsmæssige omkostninger ved alkohol	42
92/C 38/91	nr. 1764/91 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Praktikanter i Kommissionens tjenestegrene	43
92/C 38/92	nr. 1768/91 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Udligningsgodtgørelser for tun	43
92/C 38/93	nr. 1775/91 af Teresa Domingo Segarra til Kommissionen Om: Indstilling af støtten til forbedring af landbrugsstrukturer i Spanien	44
92/C 38/94	nr. 1780/91 af Karel Pinxten til Kommissionen Om: Systematisk grænsekontrol af transporten af personer og gods mellem medlemsstaterne som et led i de såkaldte »arbejde-efter-reglerne-aktioner«	44
92/C 38/95	nr. 1823/91 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Udviklingen i forbindelse med HORIZON-programmet	45
92/C 38/96	nr. 1825/91 af Winfried Menrad til Kommissionen Om: Opretholdelse af særlige normer for sikkerhedsdøre på det indre marked fra januar 1993	46
92/C 38/97	nr. 1861/91 af Roberto Barzanti til Kommissionen Om: Ændring af datoen for filmfestivalen i Cannes	47

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 38/98	nr. 1875/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Arbejdspladser for handicappede i EF	47
92/C 38/99	nr. 1878/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Kontraktmodel for professionelle fodboldspillere	48
92/C 38/100	nr. 1879/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Afholdelse af lotterier i områder tilhørende de professionelle portugisiske fodboldklubber	48
92/C 38/101	nr. 1902/91 af Juan Colino Salamanca til Rådet Om: Husdyrs velfærd	49
92/C 38/102	nr. 1945/91 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Selskabers ansvar i forbindelse med paskontrol	50
92/C 38/103	nr. 1948/91 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Beskyttelse af den europæiske skindindustri	50
92/C 38/104	nr. 1954/91 af José Mendes Bota til Kommissionen Om: Forlængelse af fristen for indgivelse af ansøgninger til LEADER-programmet	51
92/C 38/105	nr. 1989/91 af Gerd Walter til Kommissionen Om: EF-midler til Slesvig-Holsten	52
92/C 38/106	nr. 2001/91 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Britiske pensionister i Belgien	52
92/C 38/107	nr. 2007/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Forbrænding af brugte dæk	52
92/C 38/108	nr. 2012/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Evaluering af ERASMUS-programmet	53
92/C 38/109	nr. 2025/91 af James Ford til Kommissionen Om: »The European's« prispolitik	54
92/C 38/110	nr. 2035/91 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Diskriminering af ældre kvinder	54
92/C 38/111	nr. 2048/91 af Pierre Bernard-Reymond til Kommissionen Om: Finansiell støtte fra EF til bygning af et parkeringshus	54
92/C 38/112	nr. 2090/91 af Edward Kellett-Bowman til Kommissionen Om: Private detektivbureauer og vagtfirmaer	55
92/C 38/113	nr. 2102/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Anvendelsen af EF-bestemmelserne vedrørende enkeltmands-anpartsselskaber	55
92/C 38/114	nr. 2257/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Multilateralt tilsyn og EF-rådgivning	55
92/C 38/115	nr. 2368/91 af Heinz Köhler til Kommissionen Om: Støttemidler til Fristaten Bayern	56
92/C 38/116	nr. 2424/91 af Willem van Velzen til Kommissionen Om: Europæisk journalistpris for behandling af indvandrerspørgsmål	56

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 2602/90
af Enrique Sapena Granell, María Izquierdo Rojo,
Ludivina García Arias, Juan de la Cámara Martínez,
Mateo Sierra Bardají, Javier Sanz Fernández
og José Vázquez Fouz (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. november 1990)
(92/C 38/01)

Om: En EF-politik for turisme

Under hensyntagen til denne branches betydning for Europas udvikling og forening samt til nødvendigheden af at formulere en ny strategi til styrkelse af vor viden på området og forbedring af udviklingen inden for turist erhvervene, hvad har Kommissionen da tænkt sig at foretage sig for at opnå bedre kendskab til turist erhvervenes vilkår?

Hvad agter den at gøre for at forbedre turist erhvervenes juridiske og administrative vilkår, og hvornår vil der blive forelagt nye forslag til forordninger eller andre retsakter med henblik på en revision af Det Rådgivende Turistudvalgs rolle til styrkelse af dets koordinerende funktion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(6. september 1991)

Kommissionen er, som de ærede medlemmer understreger det, opmærksom på turismens betydning. Kommissionen vurderer endvidere, at turismen kan spille en væsentlig rolle i tilnærmelsen mellem de enkelte medlemsstats befolkninger samt i udbredelsen af kendskabet til hinanden og til hinandens kultur hos folkene i og uden for Fællesskabet.

Som svar på den opfordring, ministrene for turisme fremsatte under deres møde den 29. november 1990, har Kom-

missionen den 11. april 1991 (*) vedtaget en handlingsplan, som for øjeblikket drøftes i Rådet, i Europa-Parlamentet og i Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Formålet med denne handlingsplan er at gøre det muligt for Fællesskabet at give de impulser, der er nødvendige for udviklingen i turist erhvervene. Et af de vigtige elementer i planen er at styrke strategien inden for turismen fra flere forskellige indfaldsvinkler.

En af indfaldsvinklerne sigter mod at forbedre kendskabet til turismen i Europa. Der er således planer om at foretage et vist antal undersøgelser og at iværksætte beslutningen af 17. december 1990 vedrørende et flerårigt program for udvikling af fællesskabsstatistikken vedrørende turisme (?).

En anden indfaldsvinkel, der vil kunne fremme udviklingen inden for turismen, går ud på at styrke koordinationen af Fællesskabets politik på forskellige områder, der vil kunne berøre turismen. Således åbner den eksisterende fremgangsmåde til vurdering af, hvilken indvirkning en af Kommissionen foreslået forholdsregel har på virksomhederne mulighed for at finde frem til de områder, for hvilke turismen må antages at spille en vigtig rolle under hensyntagen til Fællesskabets generelle målsætninger.

Den forbedrede koordination af politikken på de forskellige områder indebærer ligeledes, at forbindelsen mellem Fællesskabets politik og medlemsstaternes politik styrkes. Det øgede samarbejde med medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg for Turisme, der blev nedsat ved afgørelsen af 22. december 1986 (*), sikrer i kraft af hyppigere og mere regelmæssige møder, at virkeliggørelsen af Fællesskabets politik på forskellige områder ledsages af en bedre information om beslutningerne. Udvalget har således udarbejdet og drøftet et dokument med oplysning om politikken på forskellige områder og om fællesskabsforanstaltninger, der har indflydelse på turismen, især set i lyset af gennemførelsen af det indre marked. Dette dokument vil jævnligt blive ført ajour. Desuden har der været afholdt flere møder i udvalget i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplanen, hvilket har gjort det muligt bedre af definere de foranstaltninger, der indgår i planen.

Endelig hører Kommissionen parallelt hermed turist-erhvervenes faglige sammenslutninger, navnlig industriens organisationer og organisationerne på EF-niveau, om særlige punkter i Fællesskabets nuværende eller fremtidige politik.

(¹) Dok. KOM(91) 97 endelig udg.

(²) EFT nr. L 358 af 21. 12. 1990.

(³) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2897/90

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. januar 1991)

(92/C 38/02)

Om: Konkurrencepolitik — adfærdskodeks på det kemiske område, nærmere bestemt syntetiske fibre

1. Hvilke erfaringer har Kommissionen med anvendelsen og virkningerne af den kodeks for syntetiske fibre, der har eksisteret på dette område i årevis? Hvorledes har produktion og afsætning og samarbejdet med producenterne udviklet sig siden arrangementets indgåelse?

2. Er det korrekt, at der blandt deltagerne var uenighed om at medtage syntetiske fibre i forbindelse med tekniske produkter — modsat situationen for tekstilprodukter — og hvad var kernen i denne uenighed?

3. Er aftalen om frivillig begrænsning henholdsvis om produktion, jf. punkt 1, den eneste af sin art i EF's rigt facetterede industrilandskab?

4. Hvorledes bedømmer Kommissionen den sandsynlige produktions- og afsætningsudvikling for syntetiske fibre i tekstilprodukter og tekniske produkter i de pågældende produktionsenheder inden for EF i de kommende år? Findes der i den forbindelse sammenligningsgrundlag fra andre dele af verden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(17. september 1991)

1. Efter at Fællesskabets rammebestemmelser for sektoren for syntetiske fibre har fungeret i 14 år, er Kommissionen af den opfattelse, at dette middel til kontrol med offentlig støtte har bidraget væsentligt til at forbedre de generelle økonomiske vilkår i denne sektor.

For de fire typer fibre, som er omfattet af rammebestemmelserne, har denne forbedring generelt givet sig udslag i en reduktion af produktionskapaciteten og en samlet udvidelse af markedet.

Udviklingen i denne sektor er blevet fulgt med stor opmærksomhed af Kommissionens tjenestegrene, som har arbejdet sammen med repræsentanter for branchen.

2. En række producenter af syntetiske fibre samt en faglig organisation har for nylig indbragt en klage for Domstolen i anledning af et konkret tilfælde, hvor rammebestemmelserne er blevet anvendt inden for området syntetiske fibre til teknisk brug. Ifølge sagsøgerne har denne type fibre altid været omfattet af rammebestemmelserne for fibre, og Kommissionen var følgelig forpligtet til i henhold til disse bestemmelser at kræve forhåndsanmeldelse af en støtteforanstaltning, som blev iværksat i Frankrig i juni 1989. Domstolen i Luxembourg har endnu ikke udtalt sig om sagens realitet.

3. Der gælder tilsvarende fællesskabsregler for jern- og stålindustrien, automobilektoren og skibsbygningsindustrien.

4. Efter en årrække, hvor udbud og efterspørgsel gradvis har nærmet sig ligevægtspunktet, ser det ud til, at virkningerne af de generelle økonomiske konjunkturer i de sidste to år har brudt denne udvikling henimod en genoprettelse af ligevægten. Dette fænomen, som synes at blive bekræftet i 1991, gælder for fibre til tekstiler såvel som for fibre til industribrug.

Da der er en snæver forbindelse mellem de almindelige økonomiske konjunkturer og markedsvilkårene, er det umuligt at fremsætte nogen sikker prognose.

De andre store områder for produktion af syntetiske fibre er De Forenede Stater og Japan; disse tre områder tegner sig for næsten halvdelen af den samlede verdensproduktion.

I Japan og i De Forenede Stater er markedsvilkårene nogenlunde som i Europa; men det må dog antages, at udnyttelsen af anlæggene er bedre i disse lande end i Europa.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2957/90

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. januar 1991)

(92/C 38/03)

Om: EF's budget

Hvor store beløb indbetaler de enkelte medlemslande årligt til EF's budget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(4. oktober 1991)

Finansieringen af Fællesskabernes budget for regnskabsåret 1990 (gennemførelse) fremgår af det følgende:

Medlemsstat	Mio. ecu, løbende priser			Fordeling i procent pr. medlemsstat		
	Traditionelle egne indtægter (¹)	Andre (²)	I alt	Traditionelle egne indtægter (¹)	Andre (²)	I alt
Belgien	825,66	938,05	1 763,71	6,79	3,21	4,26
Danmark	247,05	528,04	775,09	2,03	1,80	1,87
Forbundsrepublikken Tyskland	3 424,23	6 933,24	10 357,47	28,16	23,70	25,01
Grækenland	169,83	393,84	563,67	1,40	1,35	1,36
Spanien	634,05	3 037,49	3 671,54	5,21	10,38	8,87
Frankrig	1 737,27	6 352,12	8 089,39	14,29	21,71	19,53
Irland	146,88	221,37	368,25	1,21	0,76	0,89
Italien	1 308,51	4 788,94	6 097,45	10,76	16,37	14,72
Luxembourg	9,63	65,19	74,82	0,08	0,22	0,18
Nederlandene	1 138,41	1 479,09	2 617,50	9,36	5,06	6,32
Portugal	152,46	350,01	502,47	1,25	1,20	1,21
Det Forenede Kongerige	2 366,73	4 167,58	6 534,31	19,46	14,25	15,78
EUR 12	12 160,71	29 254,96	41 415,67	100,00	100,00	100,00

(¹) Landbrugsafgifter, sukkerafgifter og told (beløb på 90 %, opkrævningsgebyr fratrukket).

(²) Moms- og BNI-indtægter, herunder saldi fra tidligere regnskabsår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 192/91

af Marc Galle (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(20. februar 1991)

(92/C 38/04)

Om: Forhandlinger mellem EF og EFTA om oprettelsen af et europæisk økonomisk område (EØS)

Ifølge den italienske udenrigsminister og tidligere formand for Rådet skete der på EØF/EFTA-ministerkonferencen den 19. december 1990 betydelige fremskridt med hensyn til realiseringen af det europæiske økonomiske område (EØS).

Kan Rådet bekræfte, at med hensyn til et af de udestående spørgsmål (beslutningsprocessen i EØS) er det hensigten at etablere et EØS-råd, bestående af Rådet, EFTA's (og Lichtensteins) ministre samt Kommissionen, som derefter træffer afgørelse om de nødvendige traktatændringer?

Kan Rådet oplyse, om Europa-Parlamentet også er tiltænkt en rolle inden for dette institutionelle mønster?

Er formanden enig med mig i, at under hensyntagen til Europa-Parlamentets ønske om at afhjælpe det demokratiske underskud, skal dette også tildeles medbestemmelsesret om EØS?

Svar

(15. januar 1992)

1. Rådet bekræfter at det på ministermødet den 19. december 1990 med EFTA-landene blev overvejet, at beslutningsprocessens institutionelle struktur i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) kunne omfatte:

- et EØS-råd bestående af medlemmerne af EF's Ministerråd, medlemmer af EF-Kommissionen og EFTA-landenes ministre, som især skal have ansvaret for:
 - de generelle politiske retningslinjer og initiativer
 - den samlede vurdering af aftalens gennemførelse og udvikling, herunder om nødvendigt mulighed for at rejse relevante spørgsmål (»droit d'évocation«)
 - de politiske beslutninger, der medfører ændringer i EØS-aftalen
- et blandet organ, som skal have ansvaret for aftalens iværksættelse og gennemførelse, herunder for beslutninger vedrørende EØS.

Sammensætningen af det i litra b) nævnte organ samt fordelingen af beføjelser og den hierarkiske orden mellem de institutioner, der er nævnt i litra a) og b), er endnu ikke afgjort.

Desuden er det under overvejelse i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, som Rådet har vedtaget, at

nedsætte et blandet parlamentarisk udvalg og dermed institutionalisere kontakterne og samarbejdet på det parlamentariske plan.

Udvalget skulle have til opgave at fremme en bedre forståelse mellem EF og EFTA-landene gennem dialog, drøftelser og samordningsbestræbelser.

2. Hvad endelig angår EØS's beslutninger, tænkes de truffet ved konsensus af på den ene side EF og dets medlemsstater og på den anden side EFTA-landene, der taler med én stemme. Fællesskabet opretholder sin fulde beslutningsfrihed, og forpligtelserne i forbindelse med EØS vil ikke berøre dets interne beslutningsprocedurer, herunder altså heller ikke Parlamentets rolle, i overensstemmelse med Fællesskabets institutionelle regler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 392/91

af Neil Blaney (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. marts 1991)

(92/C 38/05)

Om: »Englestøv«

1. Har Kommissionen kendskab til,

- at der i Irland hersker alvorlig bekymring på grund af den tiltagende ulovlige anvendelse af »englestøv« — et navn, der dækker over flere rusgifte af beta agonist-typen — med henblik på at forøge vægten hos kødkvæg?
- at ifølge en talsmand for den irske landboforening blev englestøv taget i anvendelse, da EF forbød alle væksthormoner, hvilket medførte alvorlige tab for landmænd med kødvæg?
- at anvendelsen af »englestøv« kan øge vægten pr. slagtekrop med 80—150 pund?
- at landmænd, som anvender »englestøv«, risikerer at blive forgiftet?
- at indtagelse af kød fra kvæg, på hvem disse rusgifte er blevet anvendt, kan medføre alvorlige sygdomme (se en artikel for nylig i The Lancet, som bygger på en undersøgelse af 43 familier i Spanien)?
- at »englestøv« forhandles gennem internationale kanaler svarende til dem, som beskæftiger sig med handel med kokain og andre hårde stoffer?
- at eftersom der i Irland kun er en begrænset efterspørgsel efter kød fra stude, som er behandlet med »englestøv«, idet det er sejt og uden smag, sælges størstedelen af kødet til intervention?

2. Vil Kommissionen udarbejde en grundig redegørelse til Parlamentet om dette problem i EF?

3. Kan Kommissionen oplyse, hvilke yderligere udgifter det skønnes at påføre EUGFL, at dette kød sælges til intervention?

4. Vil Kommissionen undersøge påstanden om, at »englestøv« fremstilles i Østeuropa?

5. Hvilke foranstaltninger planlægger Kommissionen at gennemføre på EF-niveau for at bringe den ulovlige handel med »englestøv« til ophør?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 652/91

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1991)

(92/C 38/06)

Om: Kontrol med hormondirektiverne i lyset af 1992

Gennemførelsen af det indre marked i 1992 og åbningen af grænserne vil naturligvis også få følger for handelen med veterinærmedicin, hormoner og hormonprodukter. Transporten af dyr, der er behandlet i overensstemmelse eller i strid med gældende bestemmelser, vil også tiltage.

Den såkaldte »hormonmafia« er allerede ved at organisere sig på internationalt plan.

Alt dette medfører kontrol- og inspektionsproblemer.

Kommissionen bedes på baggrund heraf besvare følgende spørgsmål:

1. Kan den forelægge en oversigt over de forskellige inspektionstjenesters organisationsform?
2. På hvilket niveau og på hvilken måde konsulterer de forskellige nationale inspektionstjenester hinanden?
3. Har den allerede truffet foranstaltninger til et grænseoverskridende samarbejde mellem inspektions-tjenesterne? Er den i benægtende fald rede til at træffe de nødvendige foranstaltninger på dette område?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 653/91

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1991)

(92/C 38/07)

Om: Gennemførelsen af Europa-Parlamentets henstillinger — Undersøgelsesudvalget om Kvalitetsproblemer inden for Kødsektoren

Den 29. marts 1989 forelagde Undersøgelsesudvalget om Kvalitetsproblemer inden for Kødsektoren resultaterne af

sit arbejde. Udvalgets beretning blev behandlet under den følgende mødeperiode i april.

Undersøgelsesudvalget offentliggjorde en detaljeret oversigt over manglerne i den nuværende lovgivning. Det rettede også en hel række henstillinger til Kommissionen.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang undersøgelsesudvalgets henstillinger er blevet fulgt op?

**Samlet svar på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
på skriftlig forespørgsel nr. 392/91, nr. 652/91
og nr. 653/91
(13. august 1991)**

Kommissionen er klar over bekymringen i Irland og andre dele af Fællesskabet over illegal anvendelse af rusgifte af beta-agonist-typen, normalt kaldet for »englestøv«. Den har også taget rapporten og henstillingerne fra Parlamentets Udvalg for Undersøgelse af Kvalitetsproblemer i Kødsektoren alvorligt. Rapporten behandlede også problemer ved illegal anvendelse af andre kemikalier i den animalske produktion, især visse hormoner.

Det befrygtes, at denne illegale handel kan indebære sundhedsrisiko for både landmænd og forbrugere. Alle medlemsstaterne er allerede blevet anmodet om at forøge deres kontrolforanstaltninger for at afværge ulovlige metoder inden for kødproduktion og forhindre opkøb af sådant kød til intervention. Kommissionen er ved at foretage en dybtgående undersøgelse i medlemsstaterne i hele denne sektor. Når undersøgelserne er afsluttet og gennemgået, vil Kommissionen straks overveje, på hvilken måde man bedst kan skærpe EF-reglerne og følge inspektionens og kontrolorganernes effektivitet. Det er ikke muligt at etablere nogen forbindelse mellem illegal anvendelse af »englestøv« og oksekødmængder, der er opkøbt til intervention.

Kommissionen er helt klar over, at disse anaboliske stoffer kan produceres både inden for og uden for EF's område. Kommissionens inspektionsorganer har ligesom medlemsstaternes inspektionsorganer opmærksomheden rettet mod dette aspekt i forbindelse med de forskellige inspektionsrejser, der finder sted både i EF og i tredjelande.

Kommissionen har allerede fremsat forslag, som Parlamentet har godkendt og Rådet vedtaget, for at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes organer, der er ansvarlige for grænseoverskridende bedrageri. Den foretager også et grundigt tilsyn med inspektion og kontrol af ressourcer, organisation og infrastruktur i medlemsstaterne som en supplerende indsats, for at bekæmpelse af misbruget i fremtiden kan blive så effektiv som mulig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 424/91

af Marc Galle (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. marts 1991)

(92/C 38/08)

Om: EF-foranstaltninger vedrørende immigration fra tredjelande, navnlig fra Mellem- og Østeuropa

Den 16. januar 1991 indledte Kommissionen en intern drøftelse af immigrationsproblematikken i Det Europæiske Fællesskab.

Er Kommissionen rede til at offentliggøre de skriftlige overslag fra fagfolk, som den råder over til disse drøftelser?

Kan Kommissionen oplyse, om de anførte tal er realistiske og troværdige?

Overvejer Kommissionen EF-foranstaltninger på dette område, eller påtænker den foranstaltninger inden for en bredere ramme, som for eksempel OECD eller Europarådet?

Skal sådanne foranstaltninger begrænses til den forventede immigrantbølge fra Mellem- og Østeuropa, eller har Kommissionen til hensigt også at integrere immigrationen fra Syden, navnlig EF-staters tidligere kolonier?

Har Kommissionen allerede nu igangsat konkrete politiske initiativer vedrørende social integration af immigranter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(15. oktober 1991)

Kommissionen offentliggør sædvanligvis ikke interne dokumenter, der anvendes som diskussionsoplæg. Denne regel gælder også for drøftelsen den 16. januar 1991:

Ud over Fællesskabets og dets medlemsstaters egen undersøgelse af spørgsmålet om immigration deltager Kommissionen aktivt i arbejdet i andre organer, som f.eks. Europarådets Wienerkonference og OECD's Rom-Konference. I Wien var det først og fremmest Øst/Vest-immigrationen, der blev behandlet, mens man i Rom lagde vægt på Nord/Syd-forholdet.

Kommissionen gennemgår konklusionerne i ekspertrapporten om indvandrerpolitikken og indvandrernes sociale integration i Det Europæiske Fællesskab (*) med henblik på at afgøre, om den bør fremsætte forslag på dette område.

(*) Dok. SEK(90) 1813 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 482/91**af Alonso Puerta (GUE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(19. marts 1991)**(92/C 38/09)*

Om: Den tiltagende forurening af Ferrol-floden (Galicia, Spanien)

Ferrol-floden bliver mere og mere forurennet, idet der dagligt udledes godt 160 000 m³ helt urensset spildevand fra bymæssige bebyggelser og industriområder.

Denne tiltagende forurening af floden er en alvorlig trussel mod områdets rige skaldyrbestande og kan føre til, at tusinder af mennesker vil blive nødt til at indstille deres erhvervsmæssige virksomhed.

1. Kan Kommissionen, for så vidt angår ovenstående, bekræfte, at følgende direktiver anvendes korrekt i dette foruroligende tilfælde:
 - a) direktiv 76/434/EØF ⁽¹⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø?
 - b) direktiv 79/923/EØF ⁽²⁾ om kvalitetskrav til skaldyrvand?
2. Kan Kommissionen i samarbejde med de kompetente myndigheder træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på udarbejdelse af en plan for rensning af spildevand, som effektivt vil kunne forbedre vandmiljøet i Ferrol-floden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 10. 11. 1979, s. 47.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(29. juli 1991)

I henhold til direktiv 76/464/EØF (udledning af farlige stoffer i vandmiljøet) påhviler det medlemsstaternes kompetente myndigheder at godkende enhver udledning af farlige stoffer fra liste I (artikel 3 eller liste II (artikel 7, stk. 2).

Godkendelse af udledninger skal være i overensstemmelse med EF-særdirektiverne om stoffer fra liste I og med nationale programmer til nedbringelse af stoffer fra liste II (artikel 7, stk. 1, og artikel 7, stk. 3).

I denne forbindelse afventer Kommissionen stadig svar fra Spanien på de generelle anmodninger om oplysninger, som Kommissionen har rettet til Spanien. Svarene på disse anmodninger forventes at sætte Kommissionen i stand til at danne sig et billede af de samlede udledninger og til at

kontrollere, om de lokale ansvarlige myndigheder har taget eller vil tage fyldestgørende forholdsregler.

Hvad angår Rådets direktiv 79/923/EØF om kvalitetskrav til skaldyrvand, blev dette omsat til spansk lov ved Real Decreto 38/1989. I 1990 udpegede de spanske myndigheder Ria de Ferrol-området som skaldyrvandområde efter bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 79/923/EØF. I henhold til artikel 5 skal medlemsstaterne iværksætte programmer til nedbringelse af forurening med henblik på at sikre overensstemmelse med det nævnte direktiv inden seks år efter, at området er udpeget. Kommissionen har imidlertid endnu ikke modtaget oplysninger om hverken tilsyn eller programmer.

Den 18. marts 1991 nåede Rådet til enighed om Kommissionens forslag til et rådsdirektiv om kommunal spildevandsbehandling. Når denne tekst er vedtaget formelt og trådt i kraft, har Fællesskabet det nødvendige retsgrundslag til at sikre, at udledninger af spildevand behandles fyldestgørende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 500/91**Sotiris Kostopoulos (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. marts 1991)**(92/C 38/10)*

Om: Foranstaltninger til bevarelse af mindesmærker over kulturarven, som er blevet erklæret for bevaringsværdige

Det viser sig, at det er nødvendigt at lave lovbestemmelser om bevarelse af historiske mindesmærker over kulturarven, som viser et folks lange historiske udvikling.

På øen Paxi er vigtige mindesmærker blevet erklæret for bevaringsværdige og beskyttes ad lovgivningens vej. Den mangelfulde byggekontrol vanskeliggør imidlertid bevarelsen af mindesmærker over den kulturelle tradition med meget alvorlige følger for landets kulturelle miljø men også for økonomien.

For eksempel er fortet på øen Agios Nikolaos, som tilhører Paxi, et særligt naturskønt landskab, blevet erklæret for bevaringsværdigt mindesmærke med ministeriel afgørelse nr. 734/B af 10. juli 1974 og 687/B af 24. maj 1976. Ifølge klager fra kompetente organer og øens borgere vil renovation af bygningen ændre områdets udseende og ødelægge den lokale arkitektur og stride mod perspektivet for øens turistudvikling.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på beskyttelse af særligt naturskønne mindesmærker mod forvanskninger af tvivlsom æstetisk værdi, således at rettesnoren for udviklingen bliver respekt for det naturlige miljø og kulturarven.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(9. oktober 1991)**

For ottende år i træk fortsætter Kommissionen sin støtte til bevarelsen af den arkitektoniske kulturarv i Fællesskabet. Denne aktion er blevet gennemført på Europa-Parlamentets initiativ i henhold til Rådets resolution af 13. november 1986.

Bevarelsen af mindesmærker, der er fredet af nationale eller regionale myndigheder, er imidlertid et område, hvor ansvaret udelukkende påhviler disse myndigheder.

Derfor har Kommissionen intet at sige på dette område.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 576/91
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. marts 1991)
(92/C 38/11)**

Om: ESF-projekter

Det bedes oplyst, hvilke projekter i Belgien (om muligt opdelt efter region) der i 1990 har modtaget støtte fra Den Europæiske Socialfond.

Konkret vil jeg i den forbindelse gerne have oplyst:

- projektets beskrivelse
- navn og bopæl på den enkeltperson (eller organisation), der har indgivet projektet
- beskrivelse af projektets anvendelsesområde
- det tildelte beløb for hvert enkelt projekt
- hvor store beløb ansøgerne selv har skullet bidrage med.

Må jeg endnu en gang understrege, at jeg ønsker en opdeling på Flandern, Bruxelles og Vallonien for at få et billede af Socialfondens anvendelse i de forskellige regioner.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(15. november 1991)**

Siden 1990 har Kommissionen fået forelagt operationelle programmer for de forskellige mål, der er opstillet i forbindelse med reformen af Socialfonden. Det er de kompe-

tente nationale og regionale myndigheder, der forelægger de konkrete projekter som led i deres programmer.

Som svar på skriftlig forespørgsel nr. 49/91 ⁽¹⁾ sendte Kommissionen det ærede medlem en oversigt, der giver et generelt billede af de planlagte ESF-initiativer i Belgien for de enkelte opstillede mål.

⁽¹⁾ EFT nr. C 144 af 3. 6. 1991.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 634/91
af Enrico Falqui (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. april 1991)
(92/C 38/12)**

Om: Udsætning af genetisk modificerede organismer

Kan Kommissionen give en liste over alle udsatte genetisk modificerede organismer i miljøet, som er gennemført eller planlagt i forbindelse med forsknings- og andre projekter, som delvis eller helt støttes økonomisk af Det Europæiske Fællesskab, og give oplysninger om følgende:

1. Værtsorganisme?
2. Genetiske træk?
3. Alle kontraherende parter (institutioner, industrier og projektleder)?
4. Beliggenhed?
5. Størrelse?
6. Målsætning?
7. Kontrolmetoder?
8. Godkendelsesprocedure?
9. Eventuelt procedure vedrørende orientering af befolkningen?
10. Økonomiske kilder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(19. juli 1991)**

Der er ydet støtte til en række projekter for udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer i forbindelse med handlingsprogrammet vedrørende bioteknologi (BAP) 1986—1989. De er opført i BAP-oversigten over kontrakter, hvoraf det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat direkte vil få tilsendt et eksemplar. I dette dokument findes der svar på de fleste spørgsmål.

Under BRIDGE-programmet, Rådets beslutning af 27. november 1989 om et særprogram for forskning og teknologisk udvikling på området bioteknologi (1990—1994/BRIDGE) ⁽¹⁾, kan der ydes fællesskabsstøtte til et begrænset antal projekter for udsætning af genetisk modificerede organismer (GMO). Ud af de 112 projekter, hvortil der vil blive ydet fællesskabsstøtte i henhold til dette program, omfatter de fem udsætning af GMO. De fem tilsvarende kontrakter er endnu ikke underskrevet. Der vil blive udarbejdet en oversigt over alle kontrakterne, så snart alle kontrakterne under BRIDGE-programmet er underskrevet. Denne oversigt, der vil indeholde de fleste af de oplysninger, det ærede medlem anmoder om, vil da blive fremsendt.

Da direktiv 90/220/EØF ⁽²⁾ om udsætning i miljøet af GMO endnu ikke er trådt i kraft, har tidligere udsætninger i forbindelse med forskningsprogrammet været omfattet af nationale bestemmelser, når sådanne fandtes. Udsætninger efter oktober 1991 er omfattet af direktiv 90/220/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 360 af 9. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 635/91

af Enrico Falqui (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. april 1991)

(92/C 38/13)

Om: Genetisk modificeret levende rabies-vaccine

Er Kommissionen bekendt med planlagt eller faktisk udsætning i miljøet af levende genetisk modificeret rabies-vaccine, som er fremstillet af firmaet Transgene i Strasbourg i Frankrig, i nogen anden stat end Belgien? I bekræftende fald

1. Hvornår og hvor fandt udsætningen eller vil udsætningen finde sted?
2. Hvor stort er området?
3. Hvor stor en mængde lokkemad blev der udsat?
4. Hvilken udbredelsesmetode blev anvendt?
5. Hvilken form for kontrol gennemføres efter udsætningen?
6. Hvilken undersøgelse blev der foretaget vedrørende miljøvirkningerne og risikoen for den offentlige sundhed forud for udsætningen, og hvorledes blev befolkningen orienteret?
7. Er undersøgelsen vedrørende miljøvirkningerne og risikoen for den offentlige sundhed i overensstemmelse med kravene i direktivet om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (90/220/EØF) ⁽¹⁾?
8. Er Kommissionen på nogen måde engageret i projektet?

Er Kommissionen bekendt med gennemført eller planlagt udsætning i et tredjeland i miljøet af genetisk modificeret levende rabies-vaccine af nogen organisme med sæde i EF? I bekræftende fald kan Kommissionen da besvare ovennævnte spørgsmål 1 til 8?

⁽¹⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(19. juli 1991)

De oplysninger, Kommissionen anmodes om, foreligger ikke, da direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer først træder i kraft den 23. oktober 1991. Indtil da kan der finde udsætning af GMO sted i medlemsstaterne på grundlag af den nationale lovgivning, og medlemsstaterne har ikke pligt til at informere Kommissionen om sådanne udsætninger. Derfor er Kommissionen heller ikke formelt blevet underrettet om nogen udsætning af genetisk modificerede levende virusvacciner i henhold til direktiv 90/220/EØF, hverken inden eller uden for Fællesskabet. Kommissionen vil få tilsendt de oplysninger, det ærede medlem anmoder om, om udsætning af GMO, der finder sted efter den 23. oktober 1991.

Kommissionen modtog nogle generelle oplysninger om udsætning i Belgien i henhold til Rådets afgørelse 89/455/EØF ⁽¹⁾ om pilotprojekter vedrørende udryddelse af rabies. Almindeligt tilgængelige oplysninger viser, at en udsætning af denne særlige mikroorganisme også har fundet sted uden for Belgien, nemlig i Frankrig og USA, og det tilrådes det ærede medlem at kontakte de nationale myndigheder i disse lande for at få yderligere oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 223 af 2. 8. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 645/91

af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. april 1991)

(92/C 38/14)

Om: Utilstrækkelig luftfartskontrol i Barajas (Madrid)

Repræsentanter for 49 spanske og internationale selskaber indgav den 7. marts 1991 en klage til den spanske transportminister over de alvorlige mangler ved luftfartskontrol i den internationale lufthavn Barajas, hvilket

medfører hyppige aflysninger og flyforsinkelser med deraf følgende gener for brugerne.

Den vigtigste årsag til denne situation er den manglende planlægning af flytningen af centret for luftfartskontrol fra Paracuellos del Jarama til Torrejón de Ardoz.

Kan Kommissionen i lyset af den alvorlige strukturelle krise, som de europæiske virksomheder gennemgår, gribe ind over for de spanske myndigheder med det formål at afhjælpe manglerne ved luftfartskontrollen i Barajas, og kan Kommissionen undersøge, hvilke forebyggende foranstaltninger, der skal træffes, for at der ikke skal opstå lignende situationer i andre lufthavne i EF's medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl Van Miert
(7. oktober 1991)

Luftfartskontrollen henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence. Kommissionen har derfor ikke noget retligt grundlag til at gribe ind i dette tilfælde, og enhver aktion skal iværksættes på nationalt plan.

På trods heraf er Kommissionen repræsenteret i flere fora vedrørende civil luftfart og følger på nært hold aktiviteterne i forbindelse med styring af lufttrafikken. For så vidt angår specielt lufthavne, udgør Kommissionens tjenestemænd en del af de eksperter, der indgår i en ECAC ⁽¹⁾ Task Force, der skal identificere manglerne i indflyvningskontrollsystemernes kontaktflade. Så snart beretningen fra denne særlige gruppe er blevet forelagt generaldirektørerne, har Kommissionen til hensigt at overvåge opfølgningen af henstillingerne og træffe passende foranstaltninger for at undgå, at der opstår lignende trafiksituationer som i Madrid-Barajas.

⁽¹⁾ Den Europæiske Civile Luftfartskonference, en mellemstatslig organisation til fremme af koordineringen mellem de nationale myndigheder.

giftsfri import af materiel til militær brug (overtrædelsesprocedurer A/84/342-7).

1. Hvorfor har Kommissionen ventet i fem år efter indledningen af procedurerne, før den fremsatte sine begrundede udtalelser?
2. Finder Kommissionen ikke, at en så langsommelig behandling er med til at øge medlemsstaternes opfattelse af, at de ikke behøver at bekymre sig om overtrædelsesprocedurer, da det kan tage flere år, før en sag indbringes for Domstolen og derefter flere år, før Domstolen afsiger sin dom?
3. På hvilke præcise datoer indbragte Kommissionen ovennævnte sager for Domstolen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(29. oktober 1991)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at de begrundede udtalelser om overtrædelser i forbindelse med import af militært materiel blev sendt til medlemsstaterne i juni 1985, et år efter åbningen af procedurerne.

Da disse overtrædelser er af generel karakter og henset til de elementer, der indgår i svarene på de begrundede udtalelser, har Kommissionen besluttet at søge en løsning ad lovgivningens vej i stedet for via EF-Domstolen. Da suspension af told ved import af militært materiel efter Kommissionens opfattelse kun kan besluttet ved en retsakt fra Rådet i henhold til artikel 28 i EØF-Traktaten og kun for et begrænset antal typer materiel, har den 1989 oversendt Rådet et forslag til forordning herom. Den finder, at denne fremgangsmåde på ingen måde anfægter overtrædelsesprocedurerne troværdighed.

Kommissionen vil træffe beslutning om fortsættelsen af de af det ærede medlem omtalte overtrædelsesprocedurer i lyset af de fremskridt, der sker i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 677/91

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. april 1991)

(92/C 38/15)

Om: Import af militært udstyr

I 1989 fremsatte Kommissionen begrundede udtalelser over for Belgien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Italien, Luxembourg og Nederlandene på grund af af-

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 683/91

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(92/C 38/16)

Om: Euratom-medarbejdere udsat for radioaktiv forurening

Efter hvad der i øjeblikket foreligger oplyst, har fire Euratom-medarbejdere, herunder to inspektører, en elektri-

ker og en arbejder, som alle er beskæftiget i Euratom-bygningen på Kirchberg i Luxembourg, været udsat for radioaktiv forurening. Om årsagerne til denne forurening hersker der uklarhed, også efter at en EF-undersøgelseskommission har forelagt resultaterne af sit arbejde.

1. Kan Kommissionen udelukke, at forureningen skyldes en kontamineret genstand, som befinder sig i et af Euratoms laboratorier i Luxembourg?
2. Hvis forureningen er sket i et atomkraftværk eller et oparbejdningsanlæg, hvilket anlæg er der så tale om?
3. Er det korrekt, at Euratom har et laboratorium på Kirchberg, i hvilket der behandles radioaktive materialer?
4. Er Kommissionen enig med undersøgelsesudvalget om, at den forurening, der er sket, er så lille, at det ikke er umagen værd at undersøge de personer, der bor i nærheden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(26. juli 1991)

Personalet i direktoratet for »Sikkerhedskontrol« er side-stillet »arbejdstagere, der i deres arbejde udsættes for ioniserende stråling«, og overvåges konstant og grundigt for så vidt angår sundhedsbeskyttelse (dosimetri, lægeundersøgelse, antropogammametrisk kontrol, urinanalyser osv.).

Selv om der på Kirchberg-laboratorierne udelukkende håndteres forseglede kilder har direktoratet af sikkerhedshensyn oprettet en »kontamineringskontrolltjeneste«, der overvåger arbejdsstederne og det materiel, der anvendes i de nukleare anlæg.

For så vidt angår den hændelse, det ærede medlem henviser til, står Kommissionen inde for, at årsagerne til den pågældende affære i dag er fuldstændig afklarede.

1. En sådan »kontaminering« har ikke fundet sted.
2. Urelevant.
3. Euratom anvender i sine laboratorier forseglede kilder, der er nødvendige til måleapparaterne, men ikke radioaktive materialer i ordets egentlige forstand.
4. Eftersom der ikke har fundet nogen kontaminering sted ser Kommissionen ikke nogen grund til at foretage de pågældende undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 736/91

af Karel Pinxten (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. april 1991)

(92/C 38/17)

Om: Fransk importkvote for japanske biler — den franske stats nægtelse af indregistrering af japanske biler, importeret til Frankrig fra Belgien

I skriftlig forespørgsel nr. 1472/90 ⁽¹⁾ blev Kommissionen anmodet om at tilkendegive sin holdning til den franske importkvote for japanske biler og navnlig den franske stats nægtelse af indregistrering af japanske biler, importeret til Frankrig fra Belgien.

Under punkt 2 i ovennævnte skriftlige forespørgsel blev Kommissionen spurgt, hvorvidt denne umotiverede nægtelse af indregistrering er en overtrædelse af artikel 9, 10 og 30 i EØF-Traktaten.

Kommissionens svar lød, at den »skyr ingen anstrengelse for at håndhæve Traktatens bestemmelser og for, at Fællesskabets borgere sikres deres ret til i alle Fællesskabets lande at indføre og registrere biler, som er købt i en anden medlemsstat«.

Er der ikke tale om en selvmodsigelse, når Kommissionen på den ene side bekræfter, at den vil gøre alt for at sikre, at bestemmelserne i ovennævnte artikler overholdes, og på den anden side nægter at opfølge en klage, som blev indgivet mod Frankrig på grundlag af artikel 30 i EØF-Traktaten?

Hvor kan Kommissionen anføre til forsvar for denne selvmodstridende fremgangsmåde?

⁽¹⁾ EFT nr. C 303 af 3. 12. 1990, s. 55.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(31. juli 1991)

Kommissionen har ikke nægtet at reagere på klager vedrørende indregistrering af biler af japansk herkomst i Frankrig.

Tværtimod har Kommissionen den 18. februar 1991 skriftligt henledt de franske myndigheders opmærksomhed på den adfærd, der er udvist af »Service des Mines« med hensyn til indregistrering af biler af japansk oprindelse, som forhandles frit i EF. Denne fremgangsmåde er blevet vurderet meget nøje på baggrund af Traktatens artikel 30 til 36.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 754/91**af José Valverde López (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(23. april 1991)**(92/C 38/18)*

Om: Kaos inden for spansk luftfart og brugernes sikkerhed og beskyttelse

Den spanske flyveledelse er i de to sidste måneder af flyselskabernes komité i Madrid blevet betegnet som kaotisk, og disse protester er blevet bragt videre til IATA. De hyppige svigt i radiosystemet og flyveledernes manglende tekniske kunnen giver anledning til alvorlig bekymring. De ansvarlige for afviklingen af lufttrafikken har erkendt, at kapaciteten med hensyn til planlægning af uddannelse og optræning af det personale, der er nødvendigt til den nye teknologi, der er installeret i kontrolcentret i Madrid, er utilstrækkelig. Resultatet heraf er generel usikkerhed, annullering af hundredvis af fly og store forsinkelser, uden at der gives nogen form for officiel begrundelse.

Er Kommissionen orienteret om dette alvorlige problem? Mener den ikke, at disse forhold i alvorlig grad strider mod de internationale og EF-retlige bestemmelser og tilsidesætter brugernes rettigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(7. oktober 1991)

Kommissionen har alvorlige betænkeligheder med hensyn til kapacitetsproblemerne inden for luftfart. Rådet har dog ikke indtil nu overvejet at give Kommissionen nogen større rolle i denne henseende.

Trods denne begrænsning overvåger Kommissionen udviklingen inden for styring af lufttrafikken, idet den deltager i en række fora vedrørende luftfart. Identificeringen af de mangler, der består i kontaktfladen mellem lufthavne og indflyvningskontrollsystemerne, er blevet pålagt en ECAC⁽¹⁾ task force, som også omfatter tjenestemænd fra Kommissionen, men Madrid-Barajas lufthavnen blev ikke besøgt og blev derfor ikke omtalt; oplysningerne om dette særlige spørgsmål stammer derfor fra sammenslutninger af brugere af luftrummet.

I de foreliggende beretninger anføres det, at overflytningen af tjenesterne til et nyt kontrolcenter i Torrejón de Ardoz medførte alvorlige ubehageligheder for brugerne, da trafikken blev forsinket op til flere timer, og man måtte beregne mere tid mellem flyene på grund af tilbagevendende svigt i luft til jord kommunikationen.

Selv om det er rigtigt, at der i Bilag 1 til Den Internationale Luftfartskonvention (så vel som i de relevante spanske lovbestemmelser) kræves direkte, hurtig og fortsat

tovejs kommunikation mellem indflyvningskontrolltjenesten og det luftfartøj, den er ansvarlig for, og disse betingelser ikke altid blev overholdt i den pågældende periode (utvivlsomt på grund af usædvanlige forhold), har Kommissionen ikke noget retligt grundlag for at gribe ind i dette tilfælde, og enhver aktion skal iværksættes inden for den spanske administrations rammer.

⁽¹⁾ Den Europæiske Civile Luftfartskonference, en mellemstatslig organisation til fremme af koordineringen mellem de nationale myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 812/91**af James Janssen Van Raay (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(3. maj 1991)**(92/C 38/19)*

Om: Fordægtige affaldsstoffer i tunnelen under Kanalen

1. Råder Kommissionen over oplysninger om, at der er blevet anvendt fordægtige affaldsstoffer ved bygningen af tunnelen under Kanalen? I bekræftende fald er den rede til at foretage en tilbundsående undersøgelse heraf?

2. Har Kommissionen kendskab til, at virksomheder uden for EF afsøger affaldsmarkedet og truer med at monopolisere affaldsforvaltningen samtidig med at de unddrager sig de europæiske myndigheders strenge miljøkontrol?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(11. oktober 1991)

1. Kommissionen råder ikke over oplysninger, hvad angår brugen af affald til bygningen af tunnelen under Kanalen. Kommissionen er imidlertid rede til at undersøge sagen nærmere, hvis det ærede medlem kunne fremkomme med mere detaljerede oplysninger. Kommissionen kan dog oplyse, at visse typer affald jævnligt anvendes inden for bygge- og anlægssektoren, samt at denne anvendelse gør det muligt at bortskaffe affaldet i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesbestemmelserne. Direktiverne 75/442/EØF⁽¹⁾ og 78/319/EØF⁽²⁾ om henholdsvis affald og giftigt og farligt affald kræver, at de kompetente myndigheder giver tilladelse til og udøver kontrol med al behandling af affald.

2. Kommissionen er vidende om, at selskaber uden for Fællesskabet investerer i europæiske virksomheder, der beskæftiger sig med bortskaffelse af affald, men den er ikke i besiddelse af oplysninger, der lader formode, at der skulle være tale om en monopollignende situation. Kontrollen med affaldsforvaltningen og tilladelsen til aktivite-

ter og opførelse af anlæg bør hverken resultere i, at der skelnes mellem europæiske og udenlandske virksomheder, eller at sidstnævntes ansvar formindskes.

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975.

(²) EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

øjeblikket sammen med de græske myndigheder i gang med nærmere at efterforske, hvorvidt de pågældende pelse er indført til EF før den dato, hvor Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 (¹) trådte i kraft.

(¹) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 846/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. maj 1991)

(92/C 38/20)

Om: Handel med skind af kattedyr

I henhold til BBC's tv-udsendelse *Wildlife* (marts 1991) blomstrer handelen med skind af kattedyr fortsat til trods for, at der er indført forbud mod den i hele verden. En betydelig del af denne handel forgår i Grækenland, og det uden hindringer. Som EF-land er Grækenland bundet af CITES-konventionen, som forbyder handel med skind af de fleste kattedyrearter og begrænser handelen med skind af de øvrige arter.

Den britiske forbrugersammenslutning sendte i slutningen af 1989 et ledende medlem til Rhodos, som er et vigtigt centrum for pelshandelen i Europa, for at undersøge sagen nærmere. Resultatet heraf var den konstatering, at handelen med skind af kattedyr foregår uhindret på Rhodos. Denne konstatering bekræftes også af LYNX (der bekæmper handelen med skind generelt), som også har undersøgt situationen på Rhodos og i Athen.

I 1984 vedtog EF bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at gennemføre CITES-konventionen. Selv om Grækenland ikke har tilsluttet sig CITES-konventionen, er det forpligtet til at gennemføre de pågældende forbud, medmindre det kan påvise, at de mængder skind, der indgår i pelsfabrikationen og -handelen, er indført forinden. Har Kommissionen kendskab til denne ulovlige handel? Har den undersøgt, hvilke faktorer der fremmer denne handel? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe til bekæmpelse af denne handel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(20. august 1991)

Kommissionen er udmærket klar over, at skind af plettede katte udbydes til salg i græske pelsforretninger, og er for

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 858/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. maj 1991)

(92/C 38/21)

Om: Overtrædelse af fugledirektivet på Strofaderne

Strofaderne, som består af hovedøen Stamfani og den mindre ø Arpyia i Det Ioniske Hav, har stor historisk og strategisk økologisk betydning. Øerne rummer palæontologiske fundsteder og der findes et befæstet kloster fra det 12. århundrede, viet til Vor Frue af Pantocharas. Desuden er der en urgammel skov med sjældne træer, herunder cederaten *juniperus phoenicea*, som ikke forekommer andre steder i Grækenland eller Middelhavsområdet i det hele taget. På Strofaderne yngler mange forskellige (og sjældne) fuglearter, og øerne udgør desuden et vigtigt rastested for trækfugle fra Afrika til det nordlige Grækenland og det øvrige Europa. I de seneste år har Strofaderne været udsat for en sand invasion af jægere, navnlig uden for jagtsæsonen (i april og maj), og fortrinsvis meget velhavende, men uciviliserede, som »besøger« øerne i lystbåde og pr. helikopter. Situationen i forbindelse med denne katastrofale »sportsudøvelse« (som oftest sker direkte fra bådene for at slippe for anstrengelserne) skærpes yderligere af besøg af jægere fra nabøen Zakynthos, hvor der er 13 000 officielt registrerede skydevåben og hvor det samlede antal skydevåben, iberegnet de ikke tilmeldte, af det græske forstsvæsen anslås til at være over 30 000. De nationale love og fællesskabsbestemmelserne overtrædes i vidt omfang, navnlig direktiv 79/409/EØF (¹), vegetationen og skoven ødelægges (i forbindelse med opførelse af jægterskjul og eftersøgning af vildt - -) og klostret beskadiges. Polititilsyn er mildest talt ikke-eksisterende og visse myndigheder er gentagne gange beskyldt for at tolerere og være meddelagtige i disse overtrædelser. Strofaderne er opført på listen over vigtige fugleområder og er omfattet af Corine-programmet som et vigtigt levested. Den græske naturbeskyttelsesorganisation og det græske Animal Welfare Fund har foreslået, at øerne erklæres til naturmonument i henhold til den græske lov nr. 996/1971, mens andre organisationer har foreslået, at der oprettes en naturcamping, sådan som det er sket i andre tilfælde i Europa.

Har Kommissionen kendskab til disse forhold? Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre overholdelsen af

direktiv 79/409/EØF? Kan Kommissionen bidrage til en yderligere beskyttelse af disse og kan den eventuelt bidrage til fremme af de foreslåede planer?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(17. oktober 1991)**

Kommissionen er netop blevet underrettet om, at de kompetente græske myndigheder (miljøministeriet, landbrugsministeriet samt Zante-præfekturen) har besluttet at ophøje Strofade-Øerne til et »naturskønt område« i medfør af den græske lovgivning, samt at den administrative procedure i forbindelse hermed er blevet indledt.

Sideløbende hermed er det blevet vedtaget at forbyde al jagt på Strofade-Øerne for et tidsrum af ti år.

For så vidt angår Kommissionens bidrag til gennemførelsen af de projekter, det ærede medlem anfører, kan der ydes et sådant efter gennemgang af de projekter, der i givet fald måtte blive forelagt af de græske myndigheder.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 869/91
af Antoni Gutiérrez Díaz (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. maj 1991)
(92/C 38/22)**

Om: Bygning af Rialb-vandreservoiret (Cataluña, Spanien)

Bygningen af Rialb-vandreservoiret, der påbegyndes om kort tid, vil forårsage uoprettelige skader i et område, som ud fra landbrugsmæssige, kulturelle, arkitektoniske og økologiske synspunkter frembyder meget interessante særpræg.

Forskellige lokalsamfund med præromanske og romanske kirker vil blive sat under vand.

Vandreservoiret vil blive placeret i et geologisk risikoområde, hvilket medfører en potentiel fare for den berørte befolkning.

Der foreligger alternative løsninger i form af mindre reservoirer i Segre-flodlejet og langs dens bifloder.

Det er absolut nødvendigt at vedtage foranstaltninger til varsling, forebyggelse og kontrol med naturfænomenerne for at undgå, at der opstår katastrofer.

1. Kan Kommissionen udbede sig de oplysninger, der er påkrævet for en bedømmelse af, om projektet og gennemførelsen af dette bygningsarbejde er foreneligt med EF-rettens bestemmelser, både for så vidt angår miljøbeskyttelse og beskyttelse af mennesker og deres ejendom?
2. Mener Kommissionen ikke, at den obligatoriske vurdering af indvirkningen på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF (¹) bør indbefatte en tilbundsående geomorfologisk og geofysisk undersøgelse af det område, hvor vandreservoiret påtænkes placeret?
3. Kan Kommissionen, da der formentlig er tale om et finansielt fællesskabsbidrag til projektet, oplyse, af hvilken art og hvor stort dette bidrag er?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(24. juli 1991)**

1. Kommissionen har før beskæftiget sig med Rialb-vandreservoiret i forbindelse med en petition (nr. 230/85), der blev tilsendt Europa-Parlamentet i 1985.

Under behandlingen af denne petition meddelte de spanske myndigheder Kommissionen, at der forud for tilladelser til vandreservoiret var blevet foretaget en undersøgelse af virkningerne på miljøet samt en høring af den involverede befolkning og miljømyndighederne, som fastsat i direktiv 85/337/EØF.

Siden da er dette direktiv blevet gennemført i den nationale ret ved lov af 28. juni 1988 (Decret nr. 1302).

Derfor skulle afgørelsen om opførelsen af vandreservoiret offentliggøres, hvorefter den kunne gennemgås grundigt af de berørte personer.

Hvis det ærede medlem mener, at denne afgørelse strider mod proceduren i fællesskabsdirektivet, ønsker Kommissionen at blive informeret herom.

2. Kommissionen mener, at de geomorfologiske og geofysiske undersøgelser af det pågældende område er en absolut nødvendig videnskabelig forudsætning for opførelsen af vandreservoiret, og dette uafhængigt af hvilke virkninger en sådan konstruktion kan få for miljøet.
3. Kommissionen har ikke ydet noget bidrag til gennemførelsen af projektet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 884/91**af Dieter Rogalla (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(8. maj 1991)**(92/C 38/23)***Om:** Hastighedsbegrænsninger på motorveje

1. Hvilke medlemsstater har indført sådanne hastighedsbegrænsninger?
2. Hvilke maksimalhastigheder er tilladt i medlemsstaterne?
3. Fører hastighedsbegrænsninger til
 - et relativt lavere ulykkestal?
 - relativt færre alvorlige ulykker?
 - en langsommere trafikstrøm?
 - en mindre nervøs adfærd i trafikken?
 - et væsentligt formindsket benzinformbrug?
4. Har Kommissionen i sinde fra 1993
 - at henstille til
 - som ensartet EF-lovgivning at foreslå hastighedsbegrænsninger på de grænseoverskridende EF-motorveje?
5. Hvilken maksimalhastighed på motorveje anser Kommissionen for at være en tilstræbellesværdig, bindende eller anbefalet EF-norm;
 - 120 km/t?
 - 130 km/t?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert***(29. oktober 1991)*

I januar 1987 sendte Kommissionen Rådet en meddelelse om hastighedsbegrænsninger ⁽¹⁾, hvori den konkluderede, at Fællesskabet burde vedtage et direktiv vedrørende fastsættelse af obligatoriske hastighedsgrænser, under hensyn til de forskellige aspekter vedrørende færdsessikkerhed, miljø og energiforbrug.

I den meddelelse vil det ærede medlem finde overvejelser og oplysninger i forbindelse med punkt 1, 2 og 3 i forespørgslen.

Efter denne meddelelse forelagde Kommissionen den 11. januar 1989 ⁽²⁾ Rådet et forslag om fartgrænser for erhvervskøretøjer.

Kommissionen har ikke i øjeblikket til hensigt at foreslå fartgrænser for andre køretøjer end dem, der omfattes af ovennævnte forslag. Der er tale om et spørgsmål, som Kommissionen regner med at uddybe inden for rammerne af en undersøgelse, der gennemføres af en uafhængig ekspertgruppe ⁽³⁾.

Det ærede medlem henvises til svar på mundtlig forespørgsel nr. H-538/89 af Yves Galland ⁽⁴⁾, samt til Kom-

missionens indlæg under forhandlingerne den 14. september 1990 i Europa-Parlamentet om ovennævnte direktivforslag ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 735 »Hastighedsbegrænsninger i Fællesskabet«.

⁽²⁾ EFT nr. C 33 af 9. 2. 1989.

⁽³⁾ »Rapport fra ekspertgruppen på højt plan vedrørende en europæisk politik for færdselssikkerhed« (februar 1991).

⁽⁴⁾ EP, fuldstændigt forhandlingsreferat, 17. 1. 1990, s. 202.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 96 af 12. 4. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 953/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. maj 1991)**(92/C 38/24)***Om:** Radioaktivt affald**Hvilke mængder af radioaktivt affald med**

1. Kort levetid på lavt niveau
2. Kort levetid på middelhøjt niveau
3. Lang levetid på middelhøjt niveau
4. Lang levetid på højt niveau er
 - a) oplagret og
 - b) bortskaffet i hver enkelt medlemsstat

og hvorledes sammenligner Kommissionen disse tal centralt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi***(2. juli 1991)*

Skøn over radioaktivt affald (afrundede tal — situationen i 1987) findes i Kommissionens anden meddelelse til Rådet om »Den nuværende situation og udsigterne for forvaltningen af radioaktivt affald i Fællesskabet« ⁽¹⁾. Et eksemplar af denne meddelelse sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Tallene ser således ud (for Fællesskabet som helhed):

Affaldskategori	Oplagret	Bortskaffet
Kort levetid, lavaktivt		
Lang levetid, middelhøj aktivitet	60 000 m ³	1 000 000 m ³
Lang levetid (alfa-bestrålet)	60 000 m ³	intet
Højaktivt	2 000 m ³	intet

De detaljerede betingelser, hvorunder disse tal blev fremkaffet, og tallene for de enkelte medlemsstater kan findes i ovennævnte meddelelse. Affald med kort levetid og lav eller middelhøj aktivitet er samlet under et, da flere medlemsstater anbringer dem i samme kategori.

Disse skøn opstilles regelmæssigt af en ad hoc-arbejdsgruppe under det rådgivende udvalg af nationale eksperter⁽¹⁾, som har til opgave at rådgive Kommissionen om gennemførelsen af Fællesskabets handlingsplan for radioaktivt affald 1980—1992) (Rådets resolution af 18. februar 1980)⁽²⁾ og i særdeleshed om gennemførelsen af punktet »Fortløbende analyse af situationen med henblik på vedtagelse af de nødvendige løsninger«.

En tredje meddelelse fra Kommissionen om samme emne er under udarbejdelse og vil indeholde en ajourføring af disse skøn. Siden 1987 har situationen imidlertid ikke ændret sig væsentligt.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 312 udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 51 af 29. 2. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1026/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1991)

(92/C 38/25)

Om: Videnskabelig undersøgelse af fødevarer

Med direktivforslaget om medlemsstaternes medvirken og samarbejde i forbindelse med videnskabelig behandling af spørgsmål vedrørende fødevarer har Kommissionen opgivet tanken om at oprette et europæisk agentur på dette område.

Mener Kommissionen ikke, at samarbejdet med internationale organisationer som f.eks. WHO (Verdenssundhedsorganisationen) eller den amerikanske FDA (Food and Drug Administration) kunne ske mere direkte og dermed mere effektivt gennem et europæisk agentur snarere end med en sammenslutning af medlemsstater, der samarbejder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(19. august 1991)

Kommissionen henviser det ærede medlem til besvarelsen af skriftlig forespørgsel nr. 904/91 af Banotti⁽¹⁾. Kommissionen påpeger, at der her er tale om et samarbejde

mellem de videnskabelige instanser og ikke de enkelte EF-medlemsstaters regeringer, samt at de ressourcer, der er til dens rådighed fra dette samarbejde, ville være større og mere effektive end de, som i givet fald ville kunne stilles til rådighed via et særligt europæisk agentur for levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 2. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1071/91

af Filippas Pierros (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. maj 1991)

(92/C 38/26)

Om: Politik for styrkelse af marmorsektoren

Som bekendt repræsenterer marmorsektoren en af de dynamiske grene inden for Fællesskabets industri- og eksportaktiviteter. Navnlig lande såsom Italien og Grækenland opnår en betydelig del af deres eksportindtægter fra eksporten af marmor. Næst efter Italien er Grækenland det største marmoreksporterende land i Europa. For 1990 indbragte denne eksport henved 20 mia. dr. og for i år er de pågældende tal opmuntrende til trods for Golfkrisen. Denne industrigren frembyder imidlertid endnu større muligheder og eksportudsigter. Det vil følgelig være på sin plads, at Fællesskabet udarbejder et ensartet fællesskabssystem for støtte til og fremme af denne vigtige gren. Kan Kommissionen i denne forbindelse oplyse, om den agter at træffe konkrete foranstaltninger i denne retning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(25. september 1991)

Kommissionen er bekendt med den vigtige stilling, som marmorsektoren indtager i visse af Fællesskabets områder, navnlig i Grækenland. Inden for rammerne af de regionale interventionsprogrammer deltager Kommissionen i Grækenland i finansieringen af en række foranstaltninger til forbedring af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne på dette område, f.eks. via produktforbedring, fremme af eksport, udarbejdelse af sektorspecifikke analyser osv.

Det er Kommissionens vurdering, at støtten til virksomheder i marmorsektoren, ligesom til virksomheder i andre brancher i øvrigt, bør fordeles på en sådan måde, at den udligner de særlige handicaps, der belaster virksomheder beliggende i Fællesskabets mest ugunstigt stillede områder. Under FSR findes en støtteordning, der gør det

muligt at udnytte hver enkelt af de pågældende områders potentiale på den mest hensigtsmæssige måde.

I medfør af Rådets resolution af 28. juli 1989 om udvikling af mineindustrien i Fællesskabet (herunder marmor) undersøger Kommissionen desuden for tiden, med gennemførelsen af det indre marked for øje, sammen med de øvrige medlemsstater forskellige foranstaltninger til fjernelse af administrative og/eller fiskale hindringer og til forbedring af sektorens samfundsøkonomiske vilkår. De emner, der undersøges, vedrører adgang til og udbredelse af data om geologiske og mineralske forhold, erhvervsuddannelse, beskatning og lovgivning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1106/91

af Dimitrios Dessylas (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/27)

Om: Rydning af græske skove og områder med skovbevoksning

Det ændringsforslag, som den græske miljøminister (!) samt finansministeren for nylig har fremsat i forbindelse med et irrelevant skattelovforslag, udgør en alvorlig trussel mod den græske skovbestand og miljøet.

I henhold til denne lovændring vil privatpersoner eller selskaber, som ejer et areal på mere end 10 ha, kunne udarbejde en selvstændig byggemodningsplan og omlægge arealet til beboelsesformål!

Denne uacceptable ændring, som kun har til formål at vinde stemmer og forøge indtægterne, vil være nådestødet for de græske skove og områder med skovbevoksning, som i forvejen i de seneste år er formindsket fareturende (16% af Grækenland er dækket af skov) på grund af rydning og beskadigelse samt hyppige skovbrande, og som er omdøbt og omlagt til såkaldte åbne »græsgange«, samtidig med at den græske stat har udstedt såkaldte »jordobligationer« og de velkendte bygningsentreprenører (og sågar jurister, parlamentsmedlemmer og journalister) har iværksat byplanlægningsprojekter i spekulationsøjemed.

Ovennævnte rydning af skovene bidrager til en ødelæggelse af miljøet, som i forvejen og navnlig i Athen er udsat for en uacceptabel belastning.

Hvad er Kommissionens standpunkt, hvilke foranstaltninger agter den at træffe og hvordan agter den at hen-

vende sig til de græske myndigheder for derved at sikre, at den uacceptable rydning og ødelæggelse af skovene og områder med skovbevoksning opgives?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(20. august 1991)

Kommissionen har endnu intet officielt kendskab til nogen afgørelse, som skulle være truffet for nylig af den græske regering, og som ifølge det ærede medlem risikerer at få alvorlige følger for skovene og miljøet i det hele taget. Kommissionen vil følgelig anmode de græske myndigheder om nærmere oplysninger desangående.

Da der imidlertid er tale om en evt. planlægning for skovområder med henblik på at kunne muliggøre udstykninger, kan Kommissionen kun intervenere i tilfælde af, at der er tale om en konflikt med EF-lovgivningen (særlige beskyttelsesområder — Rådets direktiv 79/409/EØF) ⁽¹⁾.

Men under hensyntagen til truslerne mod den europæiske skovbestand, herunder i særdeleshed skovene i Middelhavsregionen, mener Kommissionen, at medlemsstaterne bør undgå enhver foranstaltning, som kan true skovbestanden på deres territorium.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1125/91

Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/28)

Om: EF-støtte til fornyelse af biblioteket i Andritsena Ilia

Som bekendt repræsenterer biblioteket i Andritsena Ilia i Grækenland en usædvanlig rigdom med hensyn til kvantitet og kvalitet. De tusinder bind, det omfatter, anses for at være af uvurderlig samlermæssig, historisk og national værdi.

Den mangelfulde overvågning, bygningens uacceptable tilstand, den totale mangel på bevarelsesforanstaltninger og mangelen på et registrerings- og fortegnelsessystem indebærer fare for, at denne rigdom vil blive ødelagt eller helt forsvinde, hvilket ubestrideligt ville betyde et uopretteligt slag mod områdets historiske kulturarv og medføre ødelæggelse af værdifulde historiske minder. Hvilke for-

anstaltninger agter Kommissionen i denne forbindelse at træffe med henblik på at støtte arbejdet med at bevare og udnytte biblioteket i Andritsena Ilia?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(10. oktober 1991)

Projektet til konservering og modernisering af biblioteket i Andritsaina blev forelagt Kommissionen i 1990 i forbindelse med den årlige aktion til fordel for pilotprojekter til bevaring af arkitekturarven i Fællesskabet. Temaet for dette år var »historiske bygninger og kvarterer, som giver det bymæssige eller landlige præg«, og projektet kunne derfor ikke støttes.

I betragtning af subsidiaritetsprincippet og de begrænsede midler, der er til rådighed, tager Kommissionens aktuelle indsats på dette område især sigte på at øge bevidstheden i regionerne i Europa over for den kulturelle, sociale og økonomiske betydning af initiativer til at bevare deres arkitekturarv.

Bevarelsen af historiske bygninger og kulturgenstande, der er en del af en regions historiske arv henhører helt og holdent under medlemsstaternes kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1127/91

af Filippas Pierros (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/29)

Om: EF-støtte til fordel for de byzantinske mindesmærker i departementet Ilia

Den byzantinske kulturarv i departementet Ilia i Grækenland er velkendt og meget betydningsfuld. Den omfatter bl.a. enestående og repræsentative levninger fra den byzantinske og den senbyzantinske periode, herunder navnlig hellige templer og fæstninger.

Dette arkitektoniske potentiale kræver imidlertid, at der snarest muligt gennemføres et samlet og storstilet bevarelses- og restaureringsprogram. Dette ville ikke alene bidrage til områdets generelle turistmæssige og regionale udvikling, men også til bevarelsen af en betydelig og værdifuld del af den græske og europæiske kulturarv.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i denne forbindelse at træffe for at bevare og udnytte de værdifulde byzantinske mindesmærker i departementet Ilia?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(10. oktober 1991)

Som led i sin indsats til fordel for bevaring af arkitekturarven i Fællesskabet støtter Kommissionen hvert år en række pilotprojekter på restaureringsområdet. Disse projekter udvælges i overensstemmelse med en tematisk plan, der i 1989 blev opstillet for en fireårsperiode. Formålet med dette initiativ er at øge bevidstheden i Europas regioner om den kulturelle, sociale og økonomiske betydning af at bevare deres arkitekturarv.

Endvidere bidrager der hvert år finansielt i Grækenland til videreførelsen af restaurerings- og konserveringsarbejdet på Akropolis og Athos-bjerget, hvis kulturelle betydning rækker langt ud over det regionale og nationale.

Disse initiativer giver imidlertid, på grund af subsidiaritetsprincippet, ikke Kommissionen mulighed for at engagere sig i en systematisk bevaringsindsats til fordel for arkitekturarven i en hel region i Europa. Denne politik henhører fortsat under medlemsstaternes beføjelser.

Bevarelsen af den byzantinske kulturarv vil desuden kunne støttes gennem samfinansiering i forbindelse med strukturfondenes indsats, i den udstrækning hvor bevaringen af denne del af kulturarven bidrager til regionens socio-økonomiske udvikling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1128/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/30)

Om: Grænseoverskridende følger af kunstvandingsprogrammer

Hvilke følger vil konstruktionen af dæmninger og kunstvandingsprogrammer, der indgår som led i EF-finansierede programmer i Douro (Douro)-flodbækkenet i Spanien, efter Kommissionens opfattelse få for:

1. Flodens vandstand på de forskellige årstider i Portugal.
2. Landbruget i Portugal.

3. De 40 000 ha, der repræsenterer et vigtigt tilflugtssted for fugle i den øvre del af Douro såvel som ved floderne Sabor og Agudea i den nordlige del af Portugal?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1130/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/31)

Om: Grænseoverskridende følger i forbindelse med vandføringen i Tejo-floden

Hvilke følger vil konstruktionen af dæmninger og kunstvandingsprojekter, der indgår som led i EF-finansierede programmer i Tejo-flodbækkenet i Spanien, efter Kommissionens opfattelse få for:

1. Flodens vandstand på de forskellige årstider i Portugal.
2. Landbruget i Portugal.
3. De 18 000 ha, som repræsenterer et vigtigt tilflugtssted for fugle i den øvre del af Tejo i Midtportugal.
4. De 40 000 ha, som repræsenterer et vigtigt tilflugtssted for fugle ved Tejos udmunding i Lissabon-området og i Vale de Tejo, og som omfatter et område på 14 563 ha, som er beskyttet i henhold til Ramsarkonventionen og nyder særlig beskyttelse i henhold til direktiv 79/409/EØF (⁽¹⁾).

(⁽¹⁾) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Samlet svar på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel nr. 1128/91 og nr. 1130/91
(18. oktober 1991)**

I henhold til vurderingsprocedurerne, der skal sikre, at programmerne er i overensstemmelse med Fællesskabets politik og lovgivning, har de spanske myndigheder givet meget detaljerede miljøoplysninger vedrørende Castilla Leon-programmet. Oplysningerne vedrørende programmet for Castilla La Mancha skulle være Kommissionen i hænde i løbet af kort tid.

Endvidere har de spanske myndigheder forpligtet sig til at gennemføre en undersøgelse af indvirkningen på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF (⁽¹⁾) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Artikel 7 i dette direktiv bestemmer ligeledes, at der skal foretages en vurdering af den indvirkning, visse projekter kan få for andre medlemsstaters miljø. I henhold til denne artikel påhviler det de berørte medlemsstater at udveksle oplysninger og konsultere hinanden angående sådanne projekter.

På grund af den særlige interesse, disse projekter har, såvel i landbrugsmæssig som i miljømæssig henseende, agter Kommissionen nøje at følge udviklingen og vil ikke undlade at anmode de spanske myndigheder om resultaterne af de igangværende vurderinger.

(⁽¹⁾) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1129/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/32)

Om: Økologisk katastrofe i Navplio

I begyndelsen af 1990 indledtes arbejdet med at anlægge en gangsti, der skulle forbinde Arvanitia-egnen med det større Karathona-område i Navplio. Området ligger ved foden af den historiske Palamidi-klippe. Med henblik på gennemførelsen af det pågældende arbejde blev der hverken foretaget en samlet miljømæssig undersøgelse eller indhentet tilladelse fra de myndigheder, der fører tilsyn med de byzantinske minder, fra skovvæsensledelsen i departementet Argolida eller fra den bygningstekniske forvaltning i Navplio. I stedet for en gangsti af begrænset bredde er der nu anlagt en regulær 5,5—8,5 m bred vej, alle de små havarme langs med vejen er fyldt op med afgravningsjord, den økologiske balance i området er blevet forstyrret, på grund af arbejdets lemfældige art forekommer der i dag jordskred, og en stor del af vejen (henvend 30 m) er blevet ødelagt.

I betragtning af at arbejdet indgår som led i den regionale udviklingsplan, er blevet finansieret af EF og repræsenterer en overtrædelse af direktiv 85/337/EØF (⁽¹⁾), kan Kommissionen da oplyse, om den vil rette henvendelse til de kompetente græske myndigheder for at få genskabt den økologiske ligevægt langs med stranden, at det sikres, at vejen vil blive brugt som gangsti og det pågældende sted så vidt muligt bliver genoprettet i sin oprindelige tilstand?

(⁽¹⁾) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(21. oktober 1991)

Kommissionen har allerede fået oplysninger fra de kompetente græske myndigheder (præfekturen i Argolida) om, at det projekt, det ærede medlem omtaler, er blevet indstillet. Kun en beskedent del er blevet gennemført (Arvanitia). Der er for nylig blevet opnået tilladelse til at

fortsætte de resterende anlægsarbejder (Arvanitia-Karat-hona) fra landets centrale arkæologiske råd. Kommissionen har modtaget en bekræftigelse fra præfektoren i Argolida af, at alt vil blive iværksat med henblik på at genoprette den økologiske ligevægt langs med kystlinjen og at denne vej udelukkende vil blive benyttet som sti for fodgængere. Desuden vil der af de kompetente myndigheder blive foretaget en nærmere vurdering af de miljømæssige virkninger snarest muligt, som vil angive, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes og hvorledes de resterende anlægsarbejder vil blive udført.

Kommissionen vil opfølge denne sag og nærmere overvåge den udvikling, der sker i forbindelse med dette projekt, med det formål at sikre, at den pågældende miljølovgivning nøje overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1153/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/33)

Om: System med betaling i ecu til Østeuropa

Har Kommissionen kendskab til en arbejdsplan, som er fastlagt af repræsentanter for det offentlige i Sovjetunionen, Polen, Tjekkioslovakiet og Ungarn og repræsentanter for flere store vestlige bankvirksomheder, der har til formål at skabe et system med betaling mellem de tidligere folkedemokratier i ecu?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(11. juli 1991)

Det ærede medlems spørgsmål henviser til en plan fra Fællesskabets handelsbanker om at udvide det nuværende kompensationsystem for bankbetalinger i ecu til banker i visse lande i Mellem- og Østeuropa.

Kommissionen er blevet informeret om denne plan, som den mener er interessant, navnlig fordi den stammer fra den private sektor. Det planlagte system vil kunne lette samhandelen mellem de pågældende lande; det vil give deres banker adgang til højtudviklet datateknologi og et effektivt betalingssystem; endelig vil det medvirke til at udvikle ecu'ens rolle inden for de handelsmæssige, finansielle og monetære forbindelser mellem Fællesskabet og de mellem- og østeuropæiske lande; disse forbindelser forventes at blive udbygget i fremtiden. Derfor følger Kommissionen nøje med i udviklingen af denne plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1157/91

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/34)

Om: De ikke-statslige organisationers rådgivende status

Deres svar på mit spørgsmål (H-0197/91) ⁽¹⁾ vedrørende de ikke-statslige organisationers rådgivende status ved Kommissionen forekommer mig ikke at være udtømmende. Kan De således uddybe følgende aspekter?

1. Af hvilke grunde støtter De udvidelsen af antallet af ikke-statslige organisationer?
2. De anfører som argument mod en rådgivende status, at sammenslutningerne er alt for forskellige. Har andre internationale organer, som f.eks. FN, ikke de samme problemer? Kunne De ikke undersøge deres erfaringer på dette område?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-403 (marts 1991).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(7. oktober 1991)

1. I almindelighed opmuntrer Kommissionen til oprettelse af ikke-statslige organisationer på EF-plan og prioriterer sine forbindelser med dem højt af hensyn til en mere forenklet og effektiv administration.

Kommissionen har især opfordret til oprettelse af ikke-statslige organisationer på en række interventionsområder af følgende årsager:

- inden for fødevarehjælp: Dels af hensyn til koordineringen af og sammenhængen mellem de aktiviteter, hvortil de ikke-statslige organisationer anmoder om finansiell bistand fra Fællesskabet og dels for at lette det administrative arbejde for Kommissionen.
- på området fattigdomsbekæmpelse: For at give de ikke-statslige organisationer, der virker inden for denne sektor, lejlighed til at trænge bedre igennem hos EF-institutionerne.

Det, at der findes et eget forbindelsesudvalg for disse organisationer, skal på én gang kunne stimulere udvekslingen af erfaringer og oplysninger mellem de ikke-statslige organisationer med samme formål, hvorved der sker en udvikling af deres effektivitet, samt skabe et gunstigt klima for, at disse ikke-statslige organisationer gør sig nogle tanker om de EF-politikker, der har en indvirkning på de ugunstigt stillede grupper, og gør sig til talsmænd for disse politikker.

- på området indvandring: Der er blevet oprettet et indvandrerforum for at give de indvandrere fra tredje-

lande, der har lovlig bopæl på Fællesskabets område, en mulighed for at give klart udtryk for deres politiske holdning i dialogen med EF-institutionerne, hvorved der gøres en ende på den passive holdning. Dette forum blev oprettet af Kommissionen i maj 1991 efter et initiativ fra et parlamentsmedlem.

2. På baggrund af sin egen erfaring og de erfaringer, som internationale organisationer som f.eks. FN har gjort, mener Kommissionen, at en rådgivende status er uhensigtsmæssig. Vanskelighederne med at fastlægge klare og entydige regler, som kan anvendes over for samtlige organisationer, som Kommissionen har arbejdsforbindelser med, er delvis forklaringen på, at der ikke findes en procedure for akkreditering. Kommissionen har for øvrigt altid ment, at det er uforeneligt med dens ønske om at være frit stillet over for disse sammenslutninger at bevilge dem en rådgivende status. Kommissionen mener ligeledes, at det ikke er nogen god idé at udstede en form for »attest for god opførsel« til organisationer, hvis virksomhed den ikke er i stand til at føre tilsyn med.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1162/91

af Maxime Verhagen (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 38/35)

Om: Miljø og udvikling

1. Er det korrekt, at Cheysson-faciliteten er anvendt i forbindelse med finansieringen af en CO₂-fabrik i Latinamerika og et savværk i Amazonasområdet?

2. Mener Kommissionen, at sådanne industriaktiviteter er i overensstemmelse med den nødvendige beskyttelse af miljøet i udviklingslandene og især beskyttelsen af de tropiske regnskove?

3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at finansiering ved hjælp af Cheysson-faciliteten ikke går direkte på tværs af miljøkriterierne, sådan som de bl.a. er fastlagt i den nye politik med hensyn til udviklingslandene i Asien og Latinamerika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(11. oktober 1991)

1. Det er rigtigt, at en fabrik for fremstilling af CO₂ i Latinamerika og et savværk i Amazonlandet er blevet fi-

nansieret gennem ECIP-programmet. CO₂-fabrikken blev anlagt i Bolivia og fremstiller CO₂ i beholdere og flasker samt tøris (fast CO₂) til proviantering, slagterier, flødeisindustrien og køletransporter. Den er indrettet i overensstemmelse med de gældende love i landet. EF-partnerne er danske.

En forudgående undersøgelse viste at denne nye fabrik opfylder et behov og at den har positive kvalitative virkninger for udviklingen (bedre CO₂-kvalitet til bryggerier og mineralvandsfabrikker, forbedring af kvalitet og holdbarhed af letfordærlige fødevarer, især under transport). Produktionen af CO₂ vil ligge på 2 300 tons om året og kan nå op på 3 000 tons (Sydamerikas årlige nettobidrag til forøgelsen af CO₂-indholdet i atmosfæren er på 710 000 000 tons (WRI — 1990)).

Det andet fællesforetagende drejer sig om anlæg og udnyttelse af en teak-plantage i Mato Grosso i Brasilien. EF-parterne er danske og tyske. Der er tale om genbeplantning af et sekundært skovområde uden værdi, hvorved man skaber et gunstigt klima for genskabelse af naturskoven. Projektet er i overensstemmelse med standarderne i den brasilianske skovlovgivning.

Skoven vil nå sit modenhedsniveau efter 25 år og vil dække et areal på 6 300 ha i 2014. Udbyttet pr. hektar af en sådan plantage svarer til udbyttet af 5—10 ha naturskov. Den fagmæssige forvaltning bidrager til at forebygge brande. Projektet opfylder en stigende efterspørgsel efter råvarer på de internationale og brasilianske markeder og begrænser afhængigheden over for Det Fjerne Østen, som fremstiller træ af samme kvalitet, men ud fra tropisk skov. Projektet omfattes af en speciel aftale med Kommissionens Generaldirektorat for Miljø.

2. Kommissionen mener, at disse industrielle aktiviteter ikke er i strid med kravene til miljøbeskyttelse i udviklingslandene og navnlig ikke med beskyttelsen af den tropiske regnskov.

3. Der er oprettet en høringsmekanisme med alle implicerede generaldirektorater til vurdering og opfølgning af projekterne under ECIP.

For at sikre, at de investeringer, som samfinansieres gennem ECIP ikke er i strid med de miljøkriterier, der er fastlagt i den nye samarbejdspolitik med udviklingslandene i Latinamerika og Asien, vil Kommissionen styrke denne høringsprocedure. Endvidere kræves der en vurdering af virkningerne af projekter, der muligvis kan have negative følger for miljøet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1165/91**af Cristiana Muscardini (NI)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/36)***Om:** Tildeling af Nobelprisen til Magnago

Er Rådet rede til at arbejde for at afvise Østrigs tiltrædelse af EF, så længe det fortsat støtter tildeling af Nobelprisen til Magnago, som har påtaget sig skylden for attentaterne mod Italien og som med sin politiske virksomhed ansporer til kamp i et selvstændigt land såsom Italien og giver anledning til separatisme?

Svar*(15. januar 1992)*

Rådet vil drøfte Østrigs tiltrædelse af Fællesskabet på grundlag af den udtalelse, som Kommissionen netop har afgivet.

Endvidere skal Europa-Parlamentet afgive samstemmende udtalelse, og det ærede parlamentsmedlem vil ved denne lejlighed kunne gøre sine synspunkter gældende.

For så vidt angår tildelingen af Nobelprisen har Rådet ingen kompetence på området.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1175/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/37)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Hvad er Kommissionens begrundelse for at ville udarbejde et direktivforslag om uddannelse inden for levnedsmiddelhygiejne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1176/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/38)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Hvornår vil Kommissionen sende et dokument til høring vedrørende uddannelse inden for levnedsmiddelhygiejne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1177/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/39)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Hvordan vil et EF-direktiv om uddannelse inden for levnedsmiddelhygiejne kunne bidrage til gennemførelsen af det indre marked?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1178/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/40)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Er Kommissionen enig i WHO's synspunkt om, at kvalificering af ledere inden for levnedsmiddelhygiejne vil fremme en mere effektiv uddannelse af de ansatte i levnedsmiddelbranchen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1179/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/41)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Er Kommissionen enig i, at der er behov for en bedre koordinering og kommunikation mellem arbejdsgivere, arbejdstagere, forbrugere samt de lovgivnings- og uddannelsesmæssige interesser i forbindelse med uddannelse i levnedsmiddelhygiejne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1180/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/42)***Om:** Levnedsmiddelhygiejne

Er Kommissionen enig i, at der er behov for oprettelse af et repræsentativt og ansvarligt rådgivende europæisk forum for levnedsmiddelsikkerhed, med henblik på forbedring af koordineringen og kommunikationen mellem de berørte parter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1181/91**af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(5. juni 1991)**(92/C 38/43)***Om: Levnedsmiddelhygiejne**

Er Kommissionen enig i, at en »EF-standard« for uddannelse i levnedsmiddelhygiejne forudsætter opstilling af en række fælles kriterier for kompetence og indsats i forbindelse med detailhandel og serviceydelser i levnedsmiddelbranchen?

Hvad skulle disse i bekræftende fald bestå af?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne**af Martin Bangemann****på skriftlig forespørgsel nr. 1175/91, nr. 1176/91,
nr. 1177/91, nr. 1178/91, nr. 1179/91, nr. 1180/91 og
nr. 1181/91***(19. juli 1991)*

Kommissionen finder det nødvendigt meget snart at udstede et rammedirektiv om levnedsmiddelhygiejne for at supplere de nuværende bestemmelser for at forbedre levnedsmiddelhygiejneniveauet og øge tilliden til hygiejnestandarderne for levnedsmidler, der forhandles frit. Kommissionens forslag indeholder krav med hensyn til kritiske punkter i produktkontrollen, lokaliteter, bygninger, inventar, levnedsmiddelfald, vand, personlig hygiejne og hygiejne under forarbejdningen samt med hensyn til uddannelse af levnedsmiddelkontrolpersonalet.

I forslaget til Rådets direktiv om supplerende foranstaltninger i forbindelse med officiel levnedsmiddelkontrol, som om kort tid offentliggøres af Kommissionen, anmodes medlemsstaterne om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at uddannelsen af personale til levnedsmiddelkontrol medfører tilstrækkelig teknisk og administrativ kompetence. Betydningen af en fyldestgørende uddannelse af alle, der har med levnedsmidler at gøre, og det gælder også forbrugerne, kan ikke overvurderes. Ud fra subsidiaritetsprincippet mener Kommissionen, at det på grund af de mange forskellige håndteringsmåder, spisevaner og klimaforhold er nødvendigt at sikre en særlig uddannelse inden for levnedsmiddelhygiejne.

Derfor er Kommissionen af den opfattelse, at medlemsstaterne skal afgøre, om kvalificering af ledere inden for levnedsmiddelhygiejne vil fremme en mere effektiv uddannelse af de ansatte i levnedsmiddelbranchen, og om de accepterer behovet for en bedre koordinering og kommunikation mellem arbejdsgivere, arbejdstagere, forbrugere

samt de lovgivnings- og uddannelsesmæssige interesser i forbindelse med uddannelsen i levnedsmiddelhygiejne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1216/91**af Xavier Rubert de Ventós, Barbara Dührkop Dührkop,
Josep Verde I Aldea (S), Roberto Barzanti (GUE), Jessica
Larive (LDR) og Luciano Vecchi (GUE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(11. juni 1991)**(92/C 38/44)***Om: IREF-projektet — undervisning i filosofi i Europa**

Det er velkendt, at der har åbnet sig forventninger og en ny udvikling i Europa på baggrund af et forslag til beslutning fremsat i Europa-Parlamentet af Rubert de Ventós (B2-1394/87) og en betænkning af Larive (A2-0285/88) om IREF-projektet om undervisning i filosofi, og at dette blandt andet har givet sig udslag i et møde i Dobrik med deltagelse af repræsentanter fra EF-medlemsstaterne og en række østeuropæiske lande.

Det er endvidere velkendt, at Kommissionen er ved at undersøge muligheden for at finansiere et sådant samarbejde mellem institutter for filosofi og gennemførelsen af et projekt med henblik på at lade filosofi indgå i den ordinære undervisningsplan; kan Kommissionen i forbindelse med sine igangværende undersøgelser oplyse om tidsplanen, det samlede beløb og de konkrete finansieringsformer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou***(11. november 1991)*

Kommissionen følger med interesse udviklingen i IREF-projektet, der går ud på at styrke filosofiundervisningen i skolerne som led i børnenes almindelige udvikling til uafhængige og selvstændigt tænkende individer.

Selv om der ikke er afsat midler til undervisning på primær- og sekundærtrinet, har Kommissionen for nylig for at bidrage til projektets fortsættelse, ydet et tilskud til IREF til støtte for den europæiske dimension af mødet i efteråret 1991 mellem de forskningscentre, der deltager i projektet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1233/91
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. juni 1991)
(92/C 38/45)

Om: Fællesskabets deltagelse i Skt. Jakobs Året 1993

Den kulturelle indflydelse, som pilgrimsvejen til Santiago de Compostela har på hele EF-området tvinger Fællesskabet til inden 1993 — der er Skt. Jakobs År — at tage stilling til nødvendigheden af at fastlægge en samlet politik, der lægger vægt på den omtalte religiøse og kulturelle tradition i Europa som en af de første fælles forbindelsesled, der skabte bevidstheden om en europæistisk universalisme hos den europæiske borger.

I modsætning til den splittelse, der altid har hersket i Fællesskabet i forbindelse med det omtalte traditionelle europæiske fænomen, bliver det nu i anledning af Skt. Jakobs Året nødvendigt at fastlægge et fælles program, der skal fremhæve denne tradition og i videst muligt omfang søge at udbrede og styrke denne europæiske religiøse og kulturelle dimension med oprindelse i middelalderen.

Mener Kommissionen som følge heraf, at den burde påtage sig ansvaret for at støtte den europæistiske tradition, som pilgrimsvejen til Santiago repræsenterer, ved at vedtage støtteforanstaltninger til udvikling af den vigtigste kulturåre i Europas historie?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(16. september 1991)

Ved en resolution, vedtaget af ministrene for kulturelle anliggender, forsamlet i Rådet, den 17. februar 1986, om tilrettelæggelse af kulturelle rejseruter over landegrænserne, blev det besluttet, »at fremme indsatsen med hensyn til kulturelle rejseruter over landegrænserne ved at opfordre medlemsstaternes kompetente myndigheder til at samarbejde på tværs af grænserne med henblik på udarbejdelse og mulig virkeliggørelse af rejseruter af europæisk interesse«.

I forbindelse med medlemsstaternes kulturministres uformelle møde (Santiago de Compostela, april 1989) underskrev ministrene Semprun og Lang en fransk-spansk aftale om oprettelse af den europæiske fond for pilgrimsvejen til Santiago de Compostella. Denne aftale kunne tiltrædes af andre europæiske lande og organisationer.

Kommissionen anerkender den fremtrædende plads, som pilgrimsvejen til Santiago de Compostela indtager i den europæiske integration, men finder, at initiativet bør komme fra den omtalte europæiske fond. Til sin tid vil

Kommissionen med stor velvilje se på eventuelle forslag om støtte over de disponible budgetmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1262/91
af Paul Staes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. juni 1991)
(92/C 38/46)

Om: Miljøkonferencen i Rio de Janeiro i 1992

Gennemførelsen af det indre marked vil have vigtige konsekvenser for miljøet på verdensplan. Denne indvirkning har afgjort betydning for FN's miljøkonference (UNCED), der skal afholdes i Rio de Janeiro i 1992.

Kommissionen har for nogen tid siden under ledelse af en af sine egne topembedsmænd ladet udarbejde en rapport om konsekvenserne af det indre marked for miljøet. Rapportens konklusioner var klart negative med hensyn til miljøets interesser.

Er Kommissionen rede til at give UNCED's sekretariat og konferencens ledelse adgang til denne rapport som vigtig dokumentation, der kan være medvirkende til, at miljøkonferencen kan nå frem til de bedst mulige konklusioner med hensyn til en global strategi for beskyttelse af Jordens miljø, som Fællesskabet under alle omstændigheder udgør en vigtig del af?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(19. august 1991)

Den rapport, det ærede medlem henviser til, »1992 og miljødimensionen«, blev udarbejdet af en task force, der blev samlet i september 1988. Task forcen bestod af uafhængige eksperter fra forskellige lande i Fællesskabet; rapportens konklusioner tegner task forcen sig for, og de afspejler ikke nødvendigvis Kommissionens holdning. Kommissionen har gjort rapporten offentligt tilgængelig.

Med hensyn til rapportens konklusioner, princippet med en bæredygtig udvikling — der muliggør, at den nuværende generations behov opfyldes uden at bringe kommende generationers mulighed for at opfylde deres behov i fare — er og bliver hjørnesteinen i Kommissionens miljøpolitik. Task forcens rapport fæster endnu større lid til dette begreb som et politisk element og henledte opmærksomheden på det forhold, at selv om økonomisk udvikling gennem industrielle aktiviteter kunne forårsage forringelse af miljøet, giver den nye understregning af bæredygtig vækst et middel til principielt at forlige økonomisk vækst og miljøhensyn.

Forudsætningerne for denne forsoning — strengere miljøpolitik, restrukturerings af industrier og udvikling af

rene teknologier kombineret med de muligheder og ressourcer, som virkeliggørelse af det indre marked vil give for at sikre miljøforbedring — er i sig selv en udfordring: Fællesskabet skal udtænke og gennemføre politikker, som støtter princippet om bæredygtig vækst. Disse nøglefaktorer vil blive behandlet i EF's rapport til UNCED 1992, og Kommissionen mener således, at den rapport frem for task forens rapport om det indre marked fra 1989/90, giver et bredere overblik over EF's miljøpolitik med henblik på UNCED-konferencen 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1291/91

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1991)

(92/C 38/47)

Om: EF-udgifternes omfordelingsvirkning

1. Hvilke tal har Kommissionen for EF-udgifternes omfordelingsvirkning, for EF som helhed og for de enkelte medlemsstater, på baggrund af artiklen »Skatters og afgifters samt sociale ydelsers indvirkning på husstandsindkomsten i 1987« i en publikation, »Sociale tendenser«, udsendt af de britiske myndigheder, hvori der gives sådanne oplysninger for Det Forenede Kongerige?

2. Vil Kommissionen navnlig forelægge oplysninger om indkomstfordelingen mellem de fattigste 20 %, de rigeste 20 % og mellemgrupperne, for EF som helhed og de enkelte medlemsstater, før og efter der er taget hensyn til EF-udgifterne?

3. Vil Kommissionen desuden forelægge oplysninger om »Gini-koefficienten« om ulighed, for EF som helhed og for enkelte medlemsstater, før og efter der er taget hensyn til EF-udgifterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(5. september 1991)

Kommissionen har desværre ikke den slags oplysninger om EF-udgifternes omfordelingsvirkning for husholdningerne, som James Ford ønsker.

Der er to hovedgrunde til dette:

- for det første går størstedelen af EF-udgifterne til støtte og tilskud, der udbetales direkte til det offentlige og til virksomheder, og ikke til husstandene, som det er tilfældet med de offentlige udgifter i de enkelte

lande. Indvirkningen på husstandene er derfor overvejende indirekte. Tilsvarende betales Fællesskabets egne indtægter i modsætning til en stor del af de nationale skatter ikke af husstandene, men består hovedsagelig af told og afgifter (som betales af importører, hvoraf de fleste er virksomheder) og af bidrag på grundlag af momsindtægter og BNI (som medlemsstaterne overdrager til Kommissionen)

- for det andet findes der ingen sammenlignelige tal om EF-landenes husstandes indtægtskilder og udgiftsfordeling.

Begge disse faktorer er nødvendige, for at besvare James Fords spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1310/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 38/48)

Om: Regionernes deltagelse i EF's integrationsproces

Mandag den 29. april 1991 modtog Kommissionen officielt besøg i Bruxelles af repræsentanter for alle de tyske delstater, der var kommet for at redegøre for deres synspunkter med hensyn til en styrkelse af regionernes deltagelse i EF's integrationsproces.

Man må glæde sig over et sådant initiativ som led i forbedelserne til regeringskonferencen om Den Politiske Union.

Hvornår og efter hvilken procedure vil de andre medlemsstaters regionale myndigheder få lejlighed til at redegøre for deres forslag over for Kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(7. oktober 1991)

Ud over kontakterne gennem det rådgivende råd af regionale og lokale myndigheder kan alle de regionale myndigheder frit give udtryk for deres holdninger over for Kommissionen. Der findes ingen særlige procedurer i denne henseende, og Kommissionen har ofte besøg af regionale myndigheder fra de forskellige medlemsstater.

Hvad angår regionernes og andre lokale administrative enheders repræsentation har Kommissionen lige i overensstemmelse med de tanker, den har givet udtryk for i sin

udtalelse af 21. oktober 1990 om den politiske union (afsnit III, 2), oversendt regeringskonferencen et arbejdsdokument med forslag om en ændring af EØF-Traktaten med henblik på at oprette et rådgivende udvalg for regionerne og de lokale administrative enheder. Europa-Parlamentet, og især Udvalget om Regionalpolitik og Fysisk Planlægning er blevet informeret herom på dets møde den 28. juni 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1329/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 38/49)

Om: Forebyggende foranstaltninger imod kolera i EF

Den koleraepidemi, som hurtigt breder sig i Sydamerika, kan ifølge Verdenssundhedsorganisationen WHO's skøn sammenlignes med den i 1971, som var den værste i moderne tid. Samme organisation betegner situationen som kritisk og gør opmærksom på, at en fjerdedel (120 mio. mennesker) af indbyggerne i Sydamerika er i fare for at blive ramt af kolera.

1. Agter Rådet at træffe omgående praktiske foranstaltninger for at forhindre, at koleraen breder sig i Europa?
2. Agter det at udsende en europæisk »sundhedsekspedition« for at imødegå koleraepidemien i Sydamerika?

Svar

(15. januar 1992)

Rådet har ikke fået forelagt noget forslag fra Kommissionen vedrørende de foranstaltninger, det ærede parlamentsmedlem nævner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1351/91

af Bartho Pronk og Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 38/50)

Om: Manglende typer på standardskrivemaskiner

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke særlige tegn i det latinske alfabet, som benyttes i de officielle EF-sprog, der ikke forefindes på et standardskrivemaskine- eller computertastatur (f.eks. ß, ij og ~)?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at disse tegns manglende tilstedeværelse fører til kulturel forarmelse i Fællesskabet, resulterer i diskriminering af officielle sprog samt giver anledning til modvilje mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som det for nylig var tilfældet i Spanien?

3. Er Kommissionen rede til at fremlægge et forslag med henblik på udformning af et tastatur, som kan anvendes til en fuldstændig gengivelse af de forskellige aspekter af samtlige de officielle sprog i Fællesskabet, der anvender det latinske alfabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(10. oktober 1991)

Allerførst må understreges, at der ikke er tale om ét enkelt standardtastatur på Fællesskabets marked men flere forskellige, som er tilpasset til behovene med hensyn til skriftlig udtryksform for de enkelte landes sprog.

Der findes allerede en international standard udarbejdet af ISO (standard nr. 8884 fra 1989) med betegnelsen »Traitement de l'information — systèmes bureautiques — claviers pour des langues à alphabet latin multiples — disposition et opération«.

Såfremt denne standard anvendes, vil det problem, som det ærede medlem rejser, være løst, idet der heri er taget højde for samtlige mulige typer på cirka fyrrer europæiske sprog, som officielt benytter et alfabet, som bygger på det latinske. Med denne standard bliver det ligeledes muligt at udarbejde et overnationalt latinsk tastatur med henblik på et mangesproget miljø.

Disse forskellige muligheder skulle sætte fabrikkerne i stand til at tilpasse deres produktion til efterspørgslen på markedet og herigennem sikre, at en lang række forskellige kulturer bevarer deres skriftlige udtryksmuligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1353/91

af David Martin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 38/51)

Om: Indstilling af TIDE (program for anvendelse af ny teknologi i forbindelse med handicappedes og ældres sociale og økonomiske integration)

Mere end 100 mio. personer i Vesteuropa har en eller anden form for handicap eller er over 65 år, og TIDE-programmet gav mulighed for anvendelse af ny teknologi med henblik på at forbedre alle aspekter af disse grupper

dagligdag med hensyn til arbejde, bolig, transport, mobilitet, fritid og uddannelse. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor arbejdet i et projekt af så stor betydning er indstillet?

Da TIDE er et brugerorienteret program, der giver handicappede og ældre adgang til telekommunikations-, informations- og styringsteknologi som en vej til større uafhængighed og mindre isolation i dagligdagen og til deltagelse i samfundslivet på lige fod med deres ikke-handicappede medborgere, er det et udmærket middel til at inddrage de handicappede og de ældre i et borgerens Europa, der lever op til sit navn. Kan Kommissionen oplyse, hvornår TIDE-enhedens arbejde vil blive genoptaget, og hvilke bevillinger der vil blive stillet til rådighed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(30. juli 1991)

Der ser ud til at foreligge misinformation om arbejdet omkring TIDE-programmet. Med hensyn til indtrykket af, at arbejdet er blevet standset, kan Kommissionen forsikre det ærede medlem om, at arbejdet fortsætter som planlagt.

Indkaldelsen af forslag, der blev lanceret i forbindelse med forsøgsfasen under TIDE-programmet, er netop afsluttet, og et internationalt ekspertpanel er ved at evaluere omkring 70 projektforslag.

Der vil blive udarbejdet en rapport om evalueringsresultaterne, der bliver forelagt ekspertudvalget vedrørende TIDE, der skal mødes i Bruxelles den 4. og 5. september 1991.

Med hensyn til TIDE i fremtiden er der i øjeblikket en evalueringsproces i gang. Budgettet for 1991 er 8 mio. ecu, og der er opført 2 mio. ecu på Fællesskabets foreløbige budgetforslag for 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1421/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 38/52)

Om: Krænkelser af EF-retten fra stenbrydningsindustriens side

På den særlige vigtige biotop ved Acheloos' udmunding, som bl.a. er beskyttet af RAMSAR-konventionen, har der gennem forskellige initiativer og på uansvarlig (økonomisk) hensynsløs måde eller fuldstændigt illegalt uden tilladelser og naturligvis uden undersøgelser af belastningen af miljøet udviklet sig en stenbrydningsindustri, der

producerer byggematerialer (stenbrud). Der er allerede konstateret fire stenbrud: 1) ved siden af Louros-pumpeværket, 2) i området ved Ajos Taksiarichis i Neochori, hvor endnu engang dele af Koutsilaris-bjerget nedbrydes, 3) i området omkring Dioni i Katochi (vigtig passage for trækfugle) og 4) på øen Skrofopoula midt i Acheloos' munding.

De fire stenbrud er ulovlige og udgør allerede en krænkelse af EF's bestemmelser (85/337/EØF) ⁽¹⁾ og (79/409/EØF) ⁽²⁾. Særlig denne fjerde ... som støttes gennem de integrerede Middelhavsprogrammer for Vestgrækenland!

Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger, denne agter at træffe for at standse sådanne aktiviteter, med hvilke midler den agter at bestræbe sig på en om end ringe udbedring af miljøskaderne i tre af ovennævnte tilfælde, hvorledes den i fremtiden vil undgå, at EF's midler anvendes til krænkelse af EF's bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(28. oktober 1991)

Kommissionen takker det ærede medlem for de oplysninger, han har været så venlig at meddele den, angående udvindingsvirksomheden i Acheloos-Deltaet.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, er der ingen af de aktiviteter, der omtales i det ærede medlems skriftlige forespørgsel, som finansieres over de integrerede middelhavsprogrammer (PIM).

For at integrere miljøpolitikken med de øvrige aspekter af EF's politik sikrer Kommissionen sig, at man overholder bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF i givet fald i forbindelse med direktiv 79/409/EØF.

Som led i behandlingen af den sag, det ærede medlem har bragt på bane, vil Kommissionen optage kontakt til de græske myndigheder og nærmere overveje, hvorledes den vil opfølge denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1424/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 38/53)

Om: Krænkelser af et direktiv

I lang tid er der uden tilladelse opført bygninger langs med Dioni-kysten i Katochi-området og i biotopen ved floden Acheloos' munding, hvilket har betydet alvorlige

ødelæggelser af det naturlige miljø. Havet fyldes med murbrokker og kystlinien ryddes. Store områder indhegnes og træer fældes i den lokale skov, som er af særlig interesse (tamarisk, nåletræer, cedertræ osv.). Skovhugst og opkøb af statsjord har nået et temmelig stort omfang og breder sig til Acheloos-flodens bredder, som blokeres visse steder. Den græske regering har allerede erkendt, at disse aktiviteter er ulovlige og der er truffet administrative afgørelser om at rive bygninger og indhegning ned, men disse er ikke blevet gennemført.

I og med at området er beskyttet af RAMSAR-konventionen og at ovennævnte aktiviteter er i modstrid med direktiv 79/409/EØF (¹), kan Kommissionen da oplyse, hvilke foranstaltninger, den agter at træffe for at sikre overholdelsen af EF's bestemmelser, og hvor det er muligt at rette op på de skader, der er sket på det meget følsomme miljø i dette område?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(28. oktober 1991)

Bevarelse af områder af betydning for Fællesskabet reguleres nu i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle og vil fremover endvidere også blive omfattet af Rådets direktiv om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter (¹), som Kommissionen har fremsat forslag til.

Kommissionen vil anmode om yderligere oplysninger fra de græske myndigheder for mere indgående at kunne undersøge de forhold, det ærede medlem bringer på bane, og vil træffe de nødvendige forholdsregler med henblik på at sikre, at EF-lovgivningen på miljøområdet overholdes behørigt i det pågældende område.

(¹) EFT nr. C 247 af 21. 9. 1988, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1438/91
af Freddy Blak (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(12. juli 1991)
(92/C 38/54)

Om: Direktivet om ligeløn

Direktivet om ligeløn til kvinder og mænd for arbejde af samme værdi har været i kraft i femten år. Hvad vil Rådet gøre for at sikre, at direktivet faktisk kommer til at virke?

En undersøgelse, foretaget af Dansk Arbejdsgiverforening for nylig har vist, at kvinders lønninger gennemsnit-

ligt ligger ca. 25 % under mænds — en forskel, der ikke kan forklares med kønnenes forskellige fordeling på erhvervsgrene.

Svar
(15. januar 1992)

Det tilkommer Kommissionen og eventuelt Domstolen at påse gennemførelsen af Traktaten og de retsakter, der vedtages i henhold til denne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1446/91
af sir James Scott-Hopkins (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. juli 1991)
(92/C 38/55)

Om: Oprettelse af en EF-fond for katastrofeofre

Hvilke forslag har Kommissionen i øjeblikket under udarbejdelsen med henblik på oprettelse af en EF-fond, som skal bistå og hjælpe ofre for katastrofer i Fællesskabet, såsom oversvømmelse og orkaner samt på veje og jernbaner? Bør en sådan fond ikke have to komponenter — en for bistand til de enkelte ofre og en for genoprettelse af infrastrukturen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(7. oktober 1991)

Kommissionen er meget opmærksom på det ærede medlems spørgsmål vedrørende oprettelsen af en EF-fond, der skal bistå ofre for naturkatastrofer, ikke blot i form af katastrofehjælp, men også gennem udbedring af skaderne på de berørte infrastrukturer.

Dette spørgsmål er ofte blevet stillet tidligere, uden at budgetmyndighederne ofrede det særlig opmærksomhed.

Kommissionen har nemlig i sit budget en bevilling til katastrofehjælp. Der er tale om en meget beskeden bevilling (efter den nuværende kontoplan artikel B4-3301: 5 mio. ecu for 1991) til støtte til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet.

Desværre er den årlige bevilling i de seneste år, til trods for det stigende antal anmodninger om katastrofehjælp og optagelsen i Fællesskabet af nye medlemsstater i Middelhavslandene, der geologisk og geografisk er udsat for naturkatastrofer, kun steget ganske lidt i forhold til antallet og omfanget af katastroferne inden for Fællesskabet.

Det er overflødigt at minde om den menneskelige, psykologiske og politiske betydning af denne hjælp, der er et vidnesbryd om EF-borgernes solidaritet med de europæiske borgere, der bliver berørt af katastroferne og om den positive indvirkning af disse foranstaltninger fra Fællesskabets side på disse befolkninger.

På baggrund af Fællesskabets nuværende budgetproblemer ville det måske ikke være på sin plads at oprette en egentlig katastrofefond. Som følge af de bestræbelser, som det ærede medlem og andre fremtrædende medlemmer af Europa-Parlamentet har gjort siden 1985, har Kommissionen imidlertid ladet undersøge muligheden af at forøge den bevilling, der i øjeblikket er til rådighed til visse former for førstehjælp, der af videnskabsmænd og de lokale og nationale europæiske myndigheder vurderes at være nødvendige, bl.a. til bevaring af den kulturelle og historiske arv i de områder, der berøres af disse katastrofer. Man må håbe, at bevillingen til denne artikel allerede fra 1992-budgettet (ny kontoplan: B4-3400) vil kunne forøges med henblik på katastrofehjælp fra Fællesskabets side også i denne sammenhæng.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1449/91

af Herman Verbeek (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 38/56)

Om: Militærnægterne af samvittighedsgrunde i Grækenland

1. Hvilke skridt har Kommissionen i de seneste to år taget med hensyn til problemet vedrørende militærnægtere af samvittighedsgrunde i Grækenland med henblik på

- a) at få den græske regering til at ændre lovgivningen, så den ikke længere er i strid med de internationale menneskerettighedsbestemmelser
- b) forbedring af fangers eller grupper af fangers situation, som er fængslede af samvittighedsgrunde?

2. Mener Kommissionen, at der er grund til at antage, at den græske lovgivning på dette punkt vil blive humaniseret inden for en overskuelig fremtid? Vil Kommissionen i benægtende fald indtrængende henstille til regeringen i Athen at indføre en bestemmelse, der gør det muligt for militærnægtere af samvittighedsgrunde at aftjene alternativt værnepligt i stedet for lange fængselsstraffe (4-6 år)?

3. Kan Kommissionen oplyse, om der siden december 1990 er sket forbedringer i de dårlige forhold, hvorunder 277 militærnægtere af samvittighedsgrunde holdes interneret i Avlons' militærfængsel (sammenstuvning i cellerne, utilstrækkelig frisk luft og lys, mangelfulde sanitære indretninger samt medicin- og fødevarerforsyninger, ringe bevægelsesmuligheder)?

Vil Kommissionen i benægtende fald opfordre den græske regering til omgående at træffe forholdsregler til fordel for denne gruppe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(11. oktober 1991)

Som Kommissionen hyppigt har måttet præcisere, har Fællesskabet ingen traktatfæstede generelle beføjelser til at sikre, at de grundlæggende frihedsrettigheder overholdes. Det har kun beføjelser i forbindelse med anvendelsen af fællesskabsretten, der i sig selv er baseret på overholdelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder.

De af det ærede medlem omtalte forhold synes ikke at indebære en overtrædelse af fællesskabsretten, og Kommissionen ser således ingen anledning til at intervenere i medfør af sin funktion som traktaternes vogter.

Overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder sikres i vid udstrækning i medlemsstaterne af effektive kontrolsystemer, dels internt via de nationale domstole, dels eksternt via de organer, der er oprettet ved konventionen fra 1950 om sikring af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Denne konvention er ratificeret af Fællesskabets tolv medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1460/91

af Mechtild von Alemann (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(16. juli 1991)

(92/C 38/57)

Om: Telefonkort

Ved telefonering anvendes der i hver EF-medlemsstat forskellige telefonkort. Efter gennemførelsen af det indre marked vil forretningsfolk og privatpersoner sandsynligvis rejse endnu mere, end det er tilfældet nu.

Vil Rådet arbejde for, at de pågældende nationale organer i lighed med bankerne udarbejder et fælles kort?

Den gradvise gennemførelse af den europæiske enhed kan på eksemplarisk vis manifestere sig i det små. Anvendelsen af et fælles telefonkort i hele EF ville være et sådant skridt med en stor virkning.

Svar

(15. januar 1992)

Rådet har ikke på nuværende tidspunkt modtaget noget forslag fra Kommissionen om det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1467/91**af Raymonde Dury (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juli 1991)**(92/C 38/58)*

Om: Køb af »Max Havelaar« kaffe til Fællesskabets tjenestegrene

Ifølge oplysninger har det nederlandske parlament vedtaget at indkøbe kaffe af typen »Max Havelaar«. Det drejer sig ikke om et nyt kaffemærke, men om et mærkningssystem, alle kaffefabrikanter har ret til at bruge, hvis de accepterer at sælge kaffe indkøbt direkte fra små producenter til en garanteret maksimumspris.

Det drejer sig om et konkret tilfælde af aktivt samarbejde med den tredje verden. Kunne Fællesskabets organer udvise en lignende gestus som det nederlandske parlaments?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(6. november 1991)

Kommissionens cafeterier og udskænkningen af kaffe ved møder forvaltes paritært sammen med repræsentanter for personalet.

Spørgsmålet om at anvende »Max Havelaar«-kaffe vil der blive fremlagt forslag om over for det pågældende paritære udvalg, da »Max Havelaar«-kaffen er dyrere end andre kaffemærker, og da brugen af den derfor vil føre til en prisforhøjelse.

Derimod indgår kaffe af dette mærke allerede i vareudbuddet i Kommissionens Økonomat. Brugere har altså mulighed for at deltage i denne støtteindsats. I forbindelse med påbegyndelsen af salget af dette kaffemærke blev der gennemført en plakatkampagne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1476/91**af Francesco Speroni (ARC)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juli 1991)**(92/C 38/59)*

Om: Ulovlige afgifter i Italien i forbindelse med optagelse i virksomhedsregister

I begrundet udtalelse af 5. november 1990 i medfør af Traktatens artikel 189 giver Kommissionen udtryk for den opfattelse, at den italienske lovgivning vedrørende

afgifter i forbindelse med officiel tilladelse til at blive optaget i virksomhedsregistret er i modstrid med EF-reglerne. Det lader i denne forbindelse imidlertid ikke til, at den italienske stat har gjort noget for at ændre sin lovgivning i overensstemmelse hermed.

Agter Kommissionen på baggrund heraf at indbringe sagen for Domstolen og, i bekræftende fald, hvornår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(11. september 1991)

Det er rigtigt, at der ikke er sket nogen opfølgning af den begrundede udtalelse af 5. november 1990, i hvilken Kommissionen opfordrede Italien til at ændre bestemmelserne om afgiften i forbindelse med »concessione governativa«, som kræves dels ved optagelse i virksomhedsregistret dels årligt, da den mente, at disse bestemmelser er i strid med direktiv 69/335/EØF.

Kommissionen har derfor besluttet at forelægge sagen for Domstolen. Sagen blev anlagt den 5. juli 1991 som nr. C-176/91.

Det skal i øvrigt anføres, at Domstolen allerede har fået forelagt problemet gennem det præjudicielle spørgsmål nr. C-71/91, som blev stillet af domstolen i Genova.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1498/91**af Marijke Van Hemeldonck (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juli 1991)**(92/C 38/60)*

Om: Elektroniske betalingssystemer. Hvor står forbrugerne?

I en nylig offentliggjort videnskabelig artikel ⁽¹⁾ kritiseres mangelen på konkrete aktioner fra Kommissionens side, når det gælder beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med elektroniske betalingssystemer. Det forholder sig nemlig således, at hverken udstederne af betalingsskort (banker o.l.), leverandørerne af betalingssystemer eller medlemsstaterne har foretaget det fornødne for at gennemføre henstilling 88/590/EØF ⁽²⁾ om betalingssystemer, herunder navnlig forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder. Det var imidlertid fastsat i denne henstilling, at Kommissionen skulle følge gennemførelsen af henstillingen, og at den, hvis man efter tolv måneder nåede til det resultat, at henstillingen var gennemført i utilstrækkeligt omfang, skulle træffe egnede, dvs. bindende foranstaltninger. Tredive måneder senere er der endnu ikke fremsat noget forslag til bindende lovgivning.

Kommissionen bedes oplyse, om man har til hensigt at fremskynde udarbejdelsen af et sådant forslag. Eller vil det blive besluttet, at Kommissionen skal tilslutte sig den »adfærdskodeks«, som bankerne og de handlende har udarbejdet, men som på ingen måde er i overensstemmelse med ovennævnte henstilling? Og hvordan ser det så ud med hensyn til medlemsstaternes gennemførelse af henstillingen?

(¹) S. Gurwirth og T. Joris: »Elektronic Funds Transfer and the Consumer: The »Soft Law« Approach in the E.C. and Australia«, ICLQ, April 1991, 265—301.

(²) EFT nr. L 317 af 24. 11. 1988, s. 55.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(11. oktober 1991)

Den 17. november 1988 vedtog Kommissionen en henstilling om betalingssystemer, herunder navnlig forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder.

I marts 1990 forelagde de største kortudstedende banker Kommissionen et forslag til »adfærdskodeks«. Handelssektoren har sit eget forslag under udarbejdelse.

Kommissionen har accepteret tanken om en ikke-lovmæssig regulering af dette område på to betingelser:

- de forskellige kodekser skal give forbrugeren mindst samme beskyttelsesniveau som EF-teksten
- de skal følges strengt af alle medlemmer af de organisationer, som har ratificeret dem.

Den kodeks, som de største kortudstedende banker har foreslået, har været genstand for detaljerede undersøgelser og fortsatte drøftelser med disse udstedere gennem hele 1990 og frem til begyndelsen af 1991. Disse meningsudvekslinger har gjort det muligt at afklare en lang række punkter.

Forslaget til kodeks for handelssektoren har været drøftet i januar 1991 på et møde mellem repræsentanter for Den Rådgivende Forbrugerkomité og medlemmer af Udvalget for Handel og Distribution (UHD). Forslaget er udformet af sidstnævnte. Kodeksforslaget befinder sig nu i den afsluttende formuleringsfase, og når det er vedtaget i UHD, vil det blive behandlet i Kommissionen, sandsynligvis i efteråret 1991.

De her nævnte spørgsmål har været behandlet i en meddelelse (¹), som blev forelagt for Kommissionen i marts 1991.

I begyndelsen af 1992 vil Kommissionens tjenestegrene undersøge gennemførelsen af den nævnte henstilling. Hvis det viser sig, at dialogen mellem erhvervet og Kommissionen og den frivillige regulering ikke giver de ønskede resultater, vil Kommissionen overveje, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

(¹) Dok. SEK(91) 493.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1499/91

af Marijke Van Hemeldonck (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 38/61)

Om: Direktivforslaget om vandkvalitetsmålsætninger for så vidt angår chrom

Den 18. december 1985 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til direktiv om vandkvalitetsmålsætninger for så vidt angår chrom (KOM(85) 0733 endelig udg.).

Hvorfor har Rådet endnu ikke vedtaget dette forslag?

Hvilke uoverstigelige vanskeligheder indebærer forslaget for Rådet?

Svar

(15. januar 1992)

Rådet har behandlet det af det ærede parlamentsmedlem omtalte forslag tre gange, senest på samlingen den 21. marts 1988.

Rådet har ikke kunnet nå til enighed især på grund af sagens komplekse karakter og divergerende opfattelser mellem medlemsstaterne med hensyn til visse aspekter af forslaget.

Disse divergerende opfattelser vedrører især spørgsmålet om indførelse af EF-emissionsnormer ud over kvalitetsmålsætningerne. Der består ligeledes tvivl i Rådet om, hvorvidt de foreslåede bestemmelser er forenelige med Rådets direktiv 76/464/EØF (¹) om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, og især hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte regler på EF-niveau for stoffer, som er opført på liste II i dette direktiv, når der samtidig er andre stoffer, som anses for at være farligere, i og med at de er opført på direktivets liste I, men for hvilke der endnu ikke er fastsat specifikke EF-bestemmelser.

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1504/91

af Terence Wynn (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 38/62)

Om: Den tredje verdens gældsbyrde

Hvorfor trækker EF løsningen af AVS/EF-gældsproblemet ud otte måneder efter at Kommissionen fremsatte positive forslag?

Svar

(15. januar 1992)

Spørgsmålet om AVS-staternes gæld til Fællesskabet drøftes stadig i Rådets instanser efter Kommissionens fremsendelse af to meddelelser i hhv. november 1990 og januar 1991, hvori der foreslås en helhedsløsning for at lette den gæld, som AVS-staterne har stiftet overfor Fællesskabet som led i anvendelsen af de forskellige AVS/EØF-konventioners finansielle instrumenter.

Spørgsmålet blev rejst allerede i december 1990 på rådssamlingerne vedrørende almindelige anliggender og økonomi og finans. Det blev ligeledes forelagt for Det Europæiske Råd i december 1990, som anmodede om en hurtig behandling af Kommissionens forslag.

Rådet bestræber sig på at finde konstruktive løsninger på dette komplekse problem, hvorved der navnlig tages hensyn til, at det, som det blev understreget af Det Europæiske Råd og for nylig atter fremhævet af Rådet (økonomi og finans), er nødvendigt at respektere de grundlæggende principper for international gældsbehandlingsstrategi. Rådet tager i sit forsøg på at nå frem til disse løsninger ligeledes fuldt ud hensyn til følgevirkningerne af de foranstaltninger, der måtte blive truffet, dels på finansielt og juridisk plan, dels for så vidt angår deres sammenhæng med den politik, som medlemsstaterne fører bilateralt på området. Rådets drøftelser er navnlig koncentreret om mulighederne for intervention for at lette AVS-staternes gældsbyrder over for Fællesskabet i forbindelse med Stabex og lån på særlige vilkår.

Rådet håber, at det snart kan nå frem til konklusioner, der kan anvendes i praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1518/91

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 38/63)

Om: EF's afvisning af naturligt carrageenan fra Filippinerne

I direktiv 90/612/EØF⁽¹⁾ fastsættes renhedskriterierne for carrageenan således, at dette stof på tørstofbasis ikke må omfatte over 2 % i svovlsyre uopløselige stoffer (Acid Insoluble Matter — AIM). Herved er carrageenan fra Filippinerne (Philippine Natural grade carrageenan (PNG-carrageenan)) forsvundet fra nomenklaturen for carrageenan, hvilket navnlig for Filippinerne har alvorlige konsekvenser, fordi filippinsk carrageenan ikke længere kan sælges på det europæiske marked. Den filippinske tangindustri, som har 25 000 beskæftigede, vil blive hårdt ramt og ca. 300 000 små landmand og fiskere på Filippinerne trues på deres eksistensgrundlag.

Af en undersøgelse, offentliggjort af Dr. Harris Bixler (Brown's Head Ventures) den 3. december 1990, fremgår det, at et AIM-indhold på over 2 % ved konsum ikke er skadeligt, samt at AIM-indholdet i PNG-carrageenan for 95 % består af cellulose og for 4 % af proteiner samt for 1 % af anorganiske salte. Cellulose betragtes som en nyttig fødevarbestanddel, og proteiner og anorganiske salte forekommer også i det tilladte carrageenan.

Den 12. juli 1990 fastslog den amerikanske Food and Drug Administration, at menneskeligt konsum af PNG-carrageenan er ufarligt. På baggrund af ovennævnte undersøgelse anmoder Filippinerne repræsentation ved EF om en ændring af direktiv 90/612/EØF, således at filippinsk carrageenan igen kan optages i nomenklaturen.

For den europæiske forbruger er det af betydning, at PNG-carrageenan koster ca 3 US \$ pr. kg., mens andet carrageenan koster fra 12 til 15 US \$ pr. kg.

1. Udgør et AIM-indhold på over 2 % den eneste forskel mellem PNG-carrageenan og carrageenan, som det er defineret i direktiv 90/612/EØF?
2. Er AIM-indholdet i PNG-carrageenan virkelig uskadeligt ved menneskeligt konsum?
3. Såfremt ovenstående kan besvares bekræftende, hvad er der så til hinder for en ændring af direktiv 90/612/EØF?
4. Hvordan forholder Kommissionen sig til den amerikanske Food and Drug Administrations beslutning af 12. juli 1990 hvor det fastslås at PNG-carrageenan er sikkert?

(¹) EFT nr. L 326 af 24. 11. 1990, s. 58.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(11. september 1991)

1. I 1990 har Kommissionen vedtaget et direktiv om ændring af renhedskriterierne for E 407 Carrageenan, hvori renhedskriterierne og specielt indholdet af ikke-syreopløseligt stof (AIM) blev begrænset til højst 2 %. Herefter gennemførte Kommissionen CODEX Alimentariusrenhedskriterierne som foreskrevet af Det Fælles Ekspertudvalg for tilsætningsstoffer til levnedsmidler og kontaminerende stoffer under FAO/WHO. Som følge heraf opfylder Philippine Carrageenan ikke længere renhedskriterierne i direktiv 90/612/EØF og bør derfor opfattes som et andet tilsætningsstof til levnedsmidler.

2. I rammedirektivet 89/107/EØF fastsættes det, at alle tilsætningsstoffer til levnedsmidler skal evalueres af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler for at fastslå, hvorvidt de er acceptable for mennesker. Vi har ved adskillige lejligheder opfordret de filippinske myndigheder til at fremsende et videnskabeligt dossier om

Philippe Carageenan med henblik på at evaluere de mulige sundhedsmæssige risici for mennesker.

3. Efter at Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har afgivet sin udtalelse, vil Kommissionen tage de nødvendige skridt til at medtage det filippinske produkt på positivlisten over tilladte tilsætningsstoffer til levnedsmidler.

4. Kommissionen har endnu ingen oplysninger om arten af det dossier, som de filippinske myndigheder har sendt til The United States Food and Drug Administration (FDA). Kommissionen vil drøfte denne sag ved kommende bilaterale US/EØF-kontakter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1525/91

af Heinke Salisch (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 38/64)

Om: Dialog på EF-niveau mellem arbejdstagere og arbejdsgivere inden for den offentlige sektor

Hvad har Kommissionen hidtil foretaget eller hvad agter den at foretage for at få startet eller for at fremme en dialog på EF-niveau mellem arbejdstagere og arbejdsgivere inden for den offentlige sektor?

Agter Kommissionen også at nedsætte et paritetisk udvalg for offentligt ansatte? Hvilke forhold forhindrer i benægtende fald nedsættelsen af et sådant organ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(8. oktober 1991)

Initiativet til indførelse af en dialog mellem arbejdsmarkedets parter inden for de enkelte sektorer stammer normalt fra både arbejdsgivere og arbejdstagere (eller fra en af parterne).

For så vidt angår den offentlige sektor, er der endnu ikke taget noget initiativ. Årsagen hertil må nok findes i det forhold, at begrebet »den offentlige sektor« omfatter en række forskellige sektorer, og at der derfor ikke findes en enkel faglig organisation, der omfatter alle disse sektorer.

I øvrigt er den arbejdsgiver, der på den offentlige sektors vegne burde tage del i dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, statsadministrationen i de enkelte medlemsstater eller endog de politiske ansvarlige inden for de forskellige sektorer, hvilket rejser problemer vedrørende repræsentativitet og mandat.

Det synes derfor vanskeligt, om ikke umuligt at ville indføre et enkelt paritetisk udvalg for alle offentligt ansatte.

For visse delsektorer er der imidlertid opnået fremskridt, og i juni 1990 blev et paritetisk udvalg for telekommuni-

kationssektoren således operationelt, ligesom der er bestræbelser i gang for at få indført et udvalg for postområdet.

På transportområdet blev der sidst i 1984 nedsat et paritetisk udvalg for ansatte ved jernbanerne.

I øvrigt deltager Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder (CEEP), der repræsenterer offentlige virksomheder inden for Fællesskabet, som fuldgyldig partner i den tværfaglige dialog mellem arbejdsmarkedets parter på Val Duchesse.

Endvidere blev der den 6. september 1990 undertegnet en rammeaftale mellem CEEP og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) om jernbaner og energidistribution. Der er drøftelser i gang mellem CEEP og EFS om gennemførelsen af denne rammeaftale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1534/91

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 38/65)

Om: Euratom-Traktatens artikel 52

Hvilken rolle har Kommissionen spillet i henhold til Euratom-Traktatens artikel 52, for så vidt angår kontrollen med de oparbejdningsskontrakter, der er undertegnet af Cogema i Frankrig samt af BNFL og UKAEA i Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(4. oktober 1991)

De kontrakter, som det ærede medlem omtaler, falder ind under bestemmelserne i Euratom-Traktatens artikel 75. I henhold til denne skal kun Fællesskabets myndigheder have underretning om disse kontrakter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1550/91

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 38/66)

Om: Bisættelser

Har Kommissionen planer om at harmonisere fremgangsmåden ved bisættelser i EF, særlig med hensyn til begravelse og ligbrænding?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1889/91
af Elio Di Rupo (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/67)

Om: Begravelse

Lovgivningen om begravelse varierer fra medlemsstat til medlemsstat. For eksempel behandles ligbrænding i visse medlemsstater anderledes end begravelse.

Vil Kommissionen, da der er betydelige summer involveret (ca. 2 mia. ecu), og da det er nødvendigt at harmonisere bestemmelserne for transport af lig på tværs af grænserne, oplyse, om den finder det hensigtsmæssigt at forelægge et direktivforslag om begravelse?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
på skriftlig forespørgsel nr. 1550/91 og nr. 1889/91
(5. november 1991)

I forbindelse med virkeliggørelsen af det indre marked har Kommissionen besluttet at tage et initiativ med sigte på at få fjernet grænsekontrollen i forbindelse med transport af lig fra en medlemsstat til en anden.

Kommissionens tjenestegrene er i færd med en undersøgelse af, hvad der bør være hovedlinjerne i et forslag herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1553/91
af Winifred Ewing (ARC)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1991)
(92/C 38/68)

Om: Moms på børnesko

Kan formanden for Rådet (finans) oplyse, hvorfor børnesko blev strøget på listen over artikler med reduceret momssats (og følgelig med nulsats i Det Forenede Kongerige) på mødet den 18. marts 1991? Er Rådet ikke bekendt med de alvorlige sundhedsmæssige og sociale skader, som en prisstigning på 17,5 % vil medføre for lavindkomstfamilierne?

Svar
(15. januar 1992)

Rådet er helt klar over betydningen af det problem, det ærede medlem af Europa-Parlamentet har rejst. Det har

således i konklusionerne af 24. juni 1991 om moms indsat følgende undtagelsesbestemmelser, der skal gælde fra 1. januar 1993:

- de medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret eller en særlig reduceret sats, herunder en nulsats på børnesko, får mulighed for at bevare denne sats for de pågældende produkter
- de medlemsstater, som fra 1. januar 1993 skal forhøje deres normale momssats med over 2 % i forhold til den sats, der blev anvendt den 1. januar 1991, vil have mulighed for at anvende en reduceret sats eller en særlig reduceret sats, dog ikke en nulsats, på de samme produkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1554/91
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1991)
(92/C 38/69)

Om: Internationalt samarbejde til bekæmpelse af narkotikahandel

Kan Kommissionen oplyse, om FN's konvention fra 1988 til bekæmpelse af ulovlig handel med narkotiske midler og psykotrope stoffer er trådt i kraft (dvs. har de nødvendige 20 stater ratificeret den)? Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilke EF-medlemsstater, der allerede har undertegnet denne konvention?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(4. oktober 1991)

De Forenede Nationers konvention fra 1988 til bekæmpelse af ulovlig handel med narkotiske midler og psykotrope stoffer trådte i kraft den 20. november 1990 samtidig med Spaniens deponering af dets ratifikationsinstrument (den krævede 20. stat).

Alle medlemsstaterne har undertegnet denne konvention, og de fleste har også ratificeret den.

Det Europæiske Fællesskab, som er blandt de oprindelige kontraherende parter i denne konvention, har også undertegnet og ratificeret den. Deponeringen af dets ratifikationsinstrument fandt sted den 31. december 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1556/91
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 38/70)

Om: Social beskyttelse af u-landsfrivillige

Som svar på min skriftlige forespørgsel H-1144/90 ⁽¹⁾ om Kommissionens revision efter to år af Rådets henstilling 85/308/EØF af 13. juni 1985 ⁽²⁾ fik jeg den besked, at medlemsstaterne havde været meget længe om at tilstille Kommissionen de nødvendige oplysninger vedrørende social beskyttelse af u-landsfrivillige. Kommissionen anførte ved samme lejlighed, at den håbede at kunne aflægge rapport til Rådet i 1991. Er Kommissionen nu i stand til at fremlægge disse oplysninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-396 (december 1990).

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 48.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(1. oktober 1991)

Kommissionen har gentagne gange anmodet medlemsstaternes regeringer om at oplyse, hvorledes u-landsfrivillige rent juridisk er stillet med hensyn til social sikring under u-landsopholdet, og hvor langt man er nået med gennemførelsen af Rådets henstilling 85/308/EØF af 13. juni 1985.

Flere af medlemsstaterne har imidlertid svaret meget sent eller ufuldstændigt, og Kommissionen håber nu at kunne fremlægge en rapport om gennemførelsen af henstillingen i løbet af 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1564/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 38/71)

Om: Læren af Tjernobyl-ulykken

Det fremgår af den undersøgelse, som er blevet udarbejdet i det belgiske parlament om læren af atomulykken i Tjernobyl, at der forekommer mangler med hensyn til konstatering af risici og til katastrofeplaner. Har Kommissionen kendskab til undersøgelsen og dens konklusioner? Hvilke forslag til løsning af problemerne vil den fremsætte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(12. august 1991)

Kommissionen er ikke blevet underrettet om det rundspørge, det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1569/91
af Carmen Llorca Vilaplana (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 38/72)

Om: Jordmoderskoler i Spanien

Siden 1986, hvor de offentlige jordmoderskoler i Spanien blev lukket med henblik på en reform af læreplanerne i overensstemmelse med direktiv 80/154/EØF ⁽¹⁾, er disse ikke blevet genåbnet.

Denne situation vanskeliggør driften af de allerede eksisterende skoler, idet de må imødekomme et stadig større behov for fagligt uddannet arbejdskraft.

Hvad kan Rådet foretage sig for at udvirke, at de spanske myndigheder genåbner de offentlige jordmoderskoler i overensstemmelse med kravene i direktiv 80/154/EØF?

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 11. 2. 1980, s. 1.

Svar
(15. januar 1992)

Beslutningen om at lukke de offentlige jordmoderskoler i Spanien for at bringe deres læreplaner på linje med kravene i Rådets direktiv 80/154/EØF, var øjensynligt den måde, den spanske regering fandt det mest hensigtsmæssigt at gennemføre dette direktiv på. Så længe bestemmelserne i Rådets direktiv overholdes med hensyn til indholdet af den uddannelse, der afsluttes med anerkendte eksamensbeviser, er den mere detaljerede gennemførelse helt op til den enkelte medlemsstat.

Rådet har derfor ikke mulighed for at pålægge den spanske regering at genåbne de offentlige jordmoderskoler, som for øjeblikket er lukkede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1574/91**af George Patterson (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(24. juli 1991)**(92/C 38/73)**Om: Lotterier i Europa*

Kan Kommissionen oplyse, om EF-bestemmelserne om sikring af kapitalens fri bevægelighed mellem medlemsstaterne også gælder personer, som ønsker at indføre gevinster, der er vundet ved deltagelse i et lotteri i en anden medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(15. november 1991)

Lovlig spillevirksomhed betragtes som servicevirksomhed. Overførsel af lotterigevinster er således en løbende transaktion og derfor liberaliseret i henhold til de relevante traktatbestemmelser og direktiv 88/361/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1606/91**af Elio Di Rupo (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(25. juli 1991)**(92/C 38/74)**Om: Flytning af Europaskolerne*

Kan Kommissionen redegøre for den aktuelle situation i sagen vedrørende flytning af Europaskolen fra Avenue Oscar Jespers 75 i Woluwé-St. Lambert til den planlagte placering på Houtweg (Haren — Bruxelles)? Er der indgået en definitiv aftale om placeringen i dette område? Har fællesskabsinstanserne fået kendskab til garantier af enhver art i forbindelse med støjgener (flylarm) og luftforurening (kvalmende udslip fra industrier i Vilvorde-området)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(15. oktober 1991)

De belgiske myndigheders forslag om at oprette et anneks til Europaskolen Bruxelles II/Woluwe i Haren/Bruxelles blev trukket tilbage, efter at Kommissionen og nogle na-

tionale delegationer i Europaskolernes Øverste Råd havde udtrykt bekymring over de miljømæssige følger.

De belgiske myndigheder har tilkendegivet, at de vil stille en grund i Auderghem, der opfylder behovene, til rådighed. De søger for øjeblikket at indhente samtykke hertil fra hovedstatsområdets myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1613/91**af Ben Visser (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(25. juli 1991)**(92/C 38/75)**Om: Italienske myndigheders hindring af vejtransport fra udlandet*

Den nederlandske vejtransportsammenslutning NOB har, som det fremgår af en artikel i »Volkskrant« af 11. juni 1991, klaget til de nederlandske myndigheder og EF-Kommissionen over de italienske bestemmelser om afkortning af indbetalingsperioden for moms. Tidligere skulle der betales moms ved grænsen af importerede varer inden for 35 dage, men nu skal fortoldningsagenten betale momsen til de italienske myndigheder inden syv dage. Da der er meget stor risiko for, at fortoldningsagenterne ikke har modtaget momsen inden for syv dage, har de meddelt, at de først vil foretage fortoldning, når al moms er indbetalt af modtagerne. For udenlandske transportvirksomheder betyder dette enorme ventetider ved grænserne.

1. Hvordan stiller Kommissionen sig til de italienske bestemmelser om indbetaling af moms inden for syv dage?
2. Er Kommissionen enig i NOB's synspunkt, at disse bestemmelser virker diskriminerende over for udenlandske transportvirksomheder?
3. Finder Kommissionen det ikke også påfaldende, hvor overordentligt ofte de italienske myndigheder spiller en rolle i forbindelse med grænseproblemer for gods-transporten? Hvilke konklusioner drager Kommissionen heraf?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(18. oktober 1991)

1. & 2. Kommissionen er underrettet om den italienske lovgivning, som det ærede medlem henviser til.

Dette område reguleres af bestemmelserne i sjette moms-direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾, som indfører forskellige afgiftspålæggelser alt efter varens art og omsætningsled.

I dommen i sagen Dansk Denkvit ApS mod Ministeriet for Skatter og Afgifter (sag 42/83 af 10. juli 1984) ⁽¹⁾ har Domstolen i præmisserne udtalt at: »disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat fastsætter afregningsperioder og indbetalingsfrister for merværdiafgift ved indførsel, der afviger fra dem, der gælder for nettotilsvaret af indenlandsk moms«.

Domstolen har således ment, at på det nuværende stadium af fællesskabslovgivningen kan der, uden at det er i strid med bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 95, være forskelle med hensyn til frister i en national lovgivning vedrørende moms ved indførsel og indenlandsk moms.

3. Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at de mangler, som findes i den nuværende ordning, i det væsentlige skyldes, at der findes skattemæssige grænser mellem medlemsstaterne, og at der derfor vil blive gjort ende herpå, så snart det indre marked bliver en realitet den 1. januar 1993.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

⁽²⁾ Sml. 1984, s. VII — 2649.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1632/91

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 38/76)

Om: Forbindelserne mellem EF og Europarådet

Kan Kommissionen vedrørende forbindelserne mellem EF og Europarådet udarbejde en kortfattet oversigt over de seneste etaper inden for dette samarbejde, især foranstaltninger til gavn for de stater i Mellemuropa, der har forladt den marxistiske centralisme inden for de økonomiske og politiske strukturer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(9. oktober 1991)

EØF-Traktatens artikel 230, brevvekslingen af 16. juni 1987 og Rådets afgørelse af 20. marts 1989 udgør det nuværende grundlag for samarbejdet mellem Fællesskabet og Europarådet. I overensstemmelse med de to sidstnævnte dokumenter udpegede Kommissionen den 14. juni 1991 en ny højtstående tjenestemand med ansvar

for dette samarbejde, og der indkaldes regelmæssigt til EØF-ER fireparts møder, hvoraf det fjerde blev afholdt den 15. maj 1991 i Strasbourg.

Inden for denne ramme samarbejder Fællesskabet med Europarådet med hensyn til landene i Central- og Østeuropa. Kommissionen deltog bl.a. i Europarådets særlige ministermøde i Lissabon den 23. og 24. marts 1990, samt i Ministerudvalgets ekstraordinære møde i Madrid den 21. februar 1991, som begge drejede sig om samarbejdet med disse lande. På samme måde har Kommissionen, der er ansvarlig for koordineringen inden for rammerne af 24-landegruppen, der har til opgave at omstrukturere de central- og østeuropæiske landes økonomi, regelmæssigt indbudt Europarådet til at deltage i arbejdsgruppen vedrørende »uddannelse« for at drage fordel af dets bistand og ekspertise på området.

For at undgå overlapning og for at sikre, at programmerne er så effektive som muligt, deltog Kommissionen, med sin generalsekretær som repræsentant, den 9. november 1990 i det første årsmøde om koordinering af hjælpeprogrammerne for de central- og østeuropæiske lande, hvortil også EFTA, ILO, UNESCO og EØF-FN har ydet deres bidrag. Kommissionens tjenestegrene deltog ligeledes den 25. juni 1991 i mødet om koordinering af samarbejdsprogrammerne på medieområdet med hensyn til de central- og østeuropæiske lande, tilrettelagt af Europarådet.

Under disse omstændigheder støtter Fællesskabet det arbejde, der udføres inden for Europarådet ⁽¹⁾ og sørger for, at en god koordinering mellem de to organisationer kan sikre den højst mulige effektivitet for de lande, der drager fordel heraf.

⁽¹⁾ Jf. bl.a. Kommissionens meddelelse af 18. april 1990 SEK(90) 717 endelig udg. om udvikling af Fællesskabets forbindelser med de central- og østeuropæiske lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1637/91

af Henry Chabert (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 38/77)

Om: Fremme af undervisning i de østeuropæiske lande i de mest anvendte fremmedsprog

Undersøgelsen af situationen vedrørende fremmedsprog i et land som Rumænien viser, at det mest udbredte af disse sprog stadig er fransk, trods Sovjetunionens forsøg i fortiden på at gennemtvinge, at det skulle være russisk. 37%

af de rumænske unge vælger stadigvæk fransk som første fremmedsprog, ca. 26 % vælger engelsk og 18 % tysk.

Det er klart, at mulighederne for korrekt kommunikation mellem personer, regioner og virksomheder med forskelligt sprog i vore dage er en afgørende forudsætning for iværksættelse af diverse industri-, uddannelses- og samarbejdsprojekter osv.

En af de største vanskeligheder, som man i forholdet til de østeuropæiske lande støder på i forbindelse med samhandel, kollokvier, symposier, undervisningsforanstaltninger og andre arrangementer, er imidlertid sprogproblemet.

Kan Kommissionen i betragtning af den påtrængende nødvendighed af at imødekomme de østeuropæiske landes økonomiske og kulturelle udviklingsbehov oplyse, hvilke initiativer den agter at tage med henblik på iværksættelse af en regulær sproglig »Marshallplan« til fremme af undervisning i og anvendelse af de mest udbredte fremmedsprog i Europa og i verden (fransk og engelsk) for at muliggøre en bedre integration af disse lande i den europæiske økonomi og i verdensøkonomien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(4. oktober 1991)

Der er ingen tvivl om, at der som en integrerende del af reformprocessen og i forlængelse af de stadig tættere forbindelser mellem Central- og Østeuropa og resten af Europa er et stort behov for at øge kendskabet til moderne vesteuropæiske sprog i disse lande. Fremme af og undervisning i fremmedsprog er imidlertid i sagens natur aktiviteter, som er særdeles egnede til bilateral bistand. Mange lande yder allerede bistand til sprogundervisning eller planlægger at gøre det på bilateralt grundlag, og den bilaterale bistand vil fortsat udgøre en væsentlig del af den udenlandske bistand på dette område.

Bistanden til undervisning i fremmedsprog kan imidlertid også ydes på et multilateralt grundlag, som det er tilfældet med G-24 sprogundervisningsprojektet i Polen. Dette projekt omfatter bistand til udvikling af et antal flersprogede pilotsprogundervisningscentre i form af teknisk ekspertise og udstyr. Kommissionen har inden for rammerne af PHARE-programmet tilbudt at udvide denne facilitet til andre lande, men der har til dato kun været beskeden interesse herfor. Dette betyder ikke nødvendigvis, at disse lande ikke er interesserede, men det skyldes nok snarere det forhold, at de skal foretage vanskelige valg mellem hvilke områder, de skal benytte deres begrænsede ressourcer på.

For så vidt angår EF-bistand til landene i Central- og Østeuropa inden for rammerne af Phare-programmet, bør det erindres, at det ikke er Fællesskabet, men modtagerlandene selv, som beslutter hvilke områder, der skal ydes bistand til. Dette gælder naturligvis for fremmedsprog, hvor både omfanget af de anvendte midler og val-

get af de specifikke sprog, hvortil der skal ydes bistand, må afgøres af disse lande selv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1678/91

af Jacques Vernier (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 38/78)

Om: Metoder til nedkøling af fjerkrækroppe

Kommissionen oplyser i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2213/90 ⁽¹⁾, at frosne eller dybfrosne kyllinger, som har været vandkølede (nedkøling i vandbad), ikke må klassificeres i kategori A i Forbundsrepublikken Tyskland. Denne metode anvendes imidlertid i de fleste medlemsstater og omtales endog udtrykkeligt af Kommissionen i forslag til forordning KOM(89) 0668 (sundhedsbestemmelser for produktion af fersk fjerkrækød) (især kapitel VI, punkt 41 og 42 i bilaget). I øvrigt mener de franske myndigheder, at vandbadsmetoden giver de samme sundhedsmæssige garantier som sprøjtekøling.

1. Kan Kommissionen fremføre grunde til at sætte spørgsmålstejn ved anvendelsen af nedkøling i vandbad?
2. Mener Kommissionen ikke i modsat fald, at de tyske bestemmelser udgør en hindring for eksporten af frosset fjerkræ til Tyskland?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i givet fald at træffe for at afhjælpe denne situation?

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 21. 5. 1991, s. 11.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(11. september 1991)

1. I forordning (EØF) nr. 1538/91 ⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelserne til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 ⁽²⁾ om handelsnormer for fjerkrækød foreskriver Kommissionen afkøling i vandbad som en af de tre metoder, der kan anføres i mærkningen for fjerkrækød. Hygiejnekravene til denne fremgangsmåde er fastlagt i bilag I, kapitel V, punkt 28a og 28b, til direktiv 71/118/EØF ⁽³⁾. De er endvidere medtaget i Kommissionens forslag af 12. februar 1990 ⁽⁴⁾, der efter planen skal afløse direktivet fra den 1. januar 1993.

2. & 3. De EF-handelsnormer for fjerkrækød, som er fastsat ved de to under punkt 1) nævnte forordninger, har været gældende siden den 1. juli 1991. De nationale nor-

mers gyldighed ophørte på dette tidspunkt, og der kan således ikke længere være nogen hindring for leverancer til Tyskland på grund af tidligere tyske bestemmelser på det felt, det ærede medlem omtaler.

(¹) EFT nr. L 143 af 7. 6. 1991.

(²) EFT nr. L 173 af 6. 7. 1990.

(³) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971.

(⁴) EFT nr. C 84 af 2. 4. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1684/91

af Yvès Verwaerde (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 38/79)

Om: Fremme af AIDS-bekæmpelsen

Hvilke aktioner agter Rådet først og fremmest at iværksætte for at fremme den medicinske forskning som led i kampen mod udbredelsen af AIDS, parallelt med de regionale programmer for forebyggelse, lægeundersøgelser og støtte til fordel for udviklingslandene?

Svar

(15. januar 1992)

1. Rådet vedtog den 17. november 1987 et program inden for forskning i medicin og sundhed (1987—1991) (¹) med en beløbsramme på 65 mio. ecu, hvoraf 14 mio ecu skulle anvendes til AIDS-forskning.

Rådet står over for at vedtage et særprogram inden for biomedicin og sundhed (1990—1994), til hvilket dets fælles holdning blev fastlagt den 24. april 1991. Ifølge Rådets fælles holdning skal dette program have en beløbsramme på 133 mio. ecu. AIDS-forskningen, som er et af hovedformålene med programmet, vil kunne omfatte fem hovedområder, nemlig:

- forebyggelse
- grundforskning
- klinisk forskning
- udvikling af en europæisk AIDS-vaccine (EVA)
- metoder til prøvning af antivirale lægemidler inden for AIDS-behandlingen (ADAM).

2. Hvad nærmere angår udviklingslandene har Fællesskabet siden 1985 støttet AIDS-forskningsprojekter i forbindelse med programmerne for videnskab og teknik i

udviklingens tjeneste (STD I for 1983—1986 og STD II for 1987—1991).

Den 7. juni 1991 vedtog Rådet særprogrammet for biovidenskab og -teknologi med henblik på udviklingslandene (1990—1994) (STD III) med en beløbsramme på 111 mio. ecu.

I det afsnit deri, der omhandler forbedring af sundhedstilstanden, er det anført, at programmet særlig skal sigte mod forebyggelse og behandling af smitsomme sygdomme, især AIDS, og mod undersøgelse af interventionsstrategier, som er afpasset efter de særlige samfundsøkonomiske forhold, der kendetegner udviklingslandene. Indsatsen vil blive koordineret med programmet for biomedicin og sundhed.

(¹) Afgørelse 87/551/EØF (EFT nr. L 334 af 24. 11. 1987, s. 20).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1706/91

af Marie Jepsen (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 38/80)

Om: Tilbagebetaling af for meget indbetalt told til EF i henhold til EF-Domstolens dom i sag 148/87

En del danske virksomheder har i årene 1973—1984 tabt millionbeløb i for meget indbetalt told til Fællesskabet på grund af en fejlagtig oversættelse af den fælles toldtarif, begået i Kommissionen på tidspunktet for Danmarks indtræden i EF. Fejlen afstedkom, at løbende levering af udstyr til søgående fartøjer fejlagtigt blev belagt med told i den ovennævnte periode.

Som bekendt har EF-Domstolen ved sin dom i sag 148/87 besluttet, at en dansk virksomhed skulle have tilbagebetalt den for meget erlagte told. Dette til trods har Kommissionen ved sin beslutning (KOM(90) 1835 endelig udg.) af 20. september 1990 afvist et tilbagebetalingskrav fra en anden dansk virksomhed, omend dette krav er rejst på samme grundlag.

Kommissionen har i sin beslutning gjort gældende, at virksomheden og det danske skatteministerium burde have fremført kravet meget tidligere. Imidlertid rejste virksomheden sit tilbagebetalingskrav i juni 1988, dvs. allerede inden der var faldet dom i sag 148/87, mens det danske skatteministerium blot afventede EF-Domstolens kendelse i den førnævnte sag for at få klarhed over den retstilstand, som afgørelsen i sag 148/87 ville medføre.

I sin skrivelse af 16. januar 1991 har ministeriet over for Kommissionen redegjort for denne sammenhæng, men Kommissionen har ikke siden reageret på skatteministeri-

ets henvendelse. — Vil Kommissionen oplyse, hvornår den agter at besvare den nævnte henvendelse, så den pågældende virksomhed kan få den for meget erlagte told tilbagebetalt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(25. oktober 1991)

Den 21. september 1990 meddelte Kommissionen Danmark sin beslutning C(90) 1835 om afvisning af formelle grunde af anmodningen om godtgørelse af importafgifter for flere sendinger af fiskenet, som var indført fra tredje-lande. Når en sådan beslutning er blevet meddelt vedkommende af de nationale myndigheder, kan den indbringes enten for en national domstol efter den berørte medlemsstats regler eller direkte for Domstolen i Luxembourg i medfør af EØF-traktatens artikel 173.

Ved skrivelse af 16. januar 1991 sendte de danske myndigheder Kommissionen en kopi af et brev fra den pågældende importørs advokat til nævnte myndigheder med en række bemærkninger til ovennævnte beslutning. Kommissionen mente, at denne kopi var tilgået den til orientering, og at et svar derfor ikke var påkrævet.

Under alle omstændigheder påhviler det ikke Kommissionen at ændre, tilbagekalde eller erstatte en beslutning, som den selv har truffet i henhold til en procedure, der er fastsat i fællesskabsforskrifterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1710/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 38/81)

Om: Forebyggelse af sukkersyge

På verdensplan er over 120 mio. mennesker ramt af sukkersyge. I Fællesskabet vurderes forekomsten af denne sygdom til mellem 1 % og 5 %, medens den til sammenligning rammer 10—20 % af befolkningen i udviklingslandene. Antallet af ikke-diagnosticerede tilfælde skulle svare til antallet af tilfælde, hvor der er konstateret sukkersyge.

Er Kommissionen enig i, at de europæiske borgere ikke modtager tilstrækkelig oplysning, og at der bør iværksættes en forebyggelses- og oplysningskampagne på EF-plan for at mindske risikoen for denne sygdoms opståen og udbredelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(26. september 1991)

Kommissionen er opmærksom på, at sukkersyge, der kan resultere i betydelig nedsættelse af arbejdsevnen og følgelig belaste samfundet stærkt i socialøkonomisk henseende, udgør et stort problem. For nylig har Kommissionen da også bidraget økonomisk til produktionen af en film beregnet på et bredt publikum og med det formål at udbrede kendskabet til, hvorledes sukkersyge kan forebygges, og hvilken rolle ernæringen spiller. Det er hensigten, at filmen, som er produceret i samarbejde med The International Diabetes Federation, tilbydes alle TV-stationer i Fællesskabet i anledning af den anden internationale sukkersygedag i 1992.

Kommissionen har dog på nuværende tidspunkt ingen planer om at iværksætte en forebyggelseskampagne på EF-niveau, således som det ærede parlamentsmedlem foreslår det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1722/91

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 38/82)

Om: Udenlandske firmaers rekruttering af EF-borgere

Hvilke forordninger foreligger der til styring af rekrutteringen inden for EF til stillinger uden for EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(30. september 1991)

I sin nuværende udformning indeholder fællesskabsretten ingen bestemmelser om en situation som beskrevet af det ærede parlamentsmedlem.

Med hensyn til retten til ligebehandling har Domstolen imidlertid gentagne gange (sag 237/83 — Prodest, samling 84, s. 3153) fundet, at fællesskabsbestemmelserne om arbejdstagernes fri bevægelighed skal fortolkes således, at princippet om ligebehandling finder anvendelse på en statsborger i én medlemsstat, som er ansat som lønmodtager af en virksomhed i en anden medlemsstat, selv i et tidsrum, hvor arbejdstageren midlertidigt udfører sit arbejde for denne virksomheds regning uden for Fællesskabets område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1725/91
af Maxime Verhagen (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. august 1991)
(92/C 38/83)

Om: Verdensmiljøkonferencen i Brasilien i 1992

1. Hvorledes vil Det Europæiske Fællesskab være repræsenteret på Verdensmiljøkonferencen i Brasilien i 1992?
2. Hvad er den aktuelle situation i Kommissionen, for så vidt angår forberedelserne til og repræsentationen på Verdensmiljøkonferencen i 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(17. oktober 1991)

De Europæiske Fællesskaber vil på De Forenede Nations konference om miljø og udvikling i Rio de Janeiro være repræsenteret af en delegation fra Kommissionen, en delegationsleder af højeste niveau.

Forud for denne konference godkendte Kommissionen i slutningen af september en rapport om udvikling i EF's miljøpolitik inden for de sidste tyve år samt en politisk tilkendegivelse, som skal danne grundlag for formuleringen af de fælles holdninger, Fællesskabet og dets medlemsstater enes om. Disse er i mellemtiden blevet fremsendt til Rådet: den politiske tilkendegivelse med henblik på drøftelse og rapporten til orientering.

Kommissionen er fuldt ud involveret i det arbejde, der gøres af komiteen til forberedelse af UNCED 1992, og yder sit fulde bidrag til alle relevante områder i forbindelse med forberedelsen af konferencen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1738/91
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. august 1991)
(92/C 38/84)

Om: Overvågning af EF-fiskefartøjer

Agter Kommissionen at sikre, at alle EF-fartøjer, som fisker ud for den østcanadiske kyst, er udstyret med det nye varslingsystem, hvorefter fiskerfartøjer skal give præcise oplysninger over radio, når de kommer inden for

eller forlader NAFO-området eller bevæger sig fra et NAFO-område til et andet uden for Canadas 200-sømilgrænse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(18. september 1991)

Ifølge NAFO's »hail-system«, som trådte i kraft den 27. juli 1991, skal de kontraherende parter fiskerfartøjer sende deres position pr. radio ved indsejling i eller udsejling af NAFO's regulerede område, og når de skifter fra ét NAFO-afsnit til et andet.

Inspektører fra de kontraherende parter, herunder Fællesskabet, der udfører deres arbejde i henhold til ordningen for fælles international inspektion, fører kontrol med, at »hail-systemet« respekteres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1741/91
af Anthony Simpson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. august 1991)
(92/C 38/85)

Om: Praktikantophold i Kommissionen for tjenestemænd fra central- og østeuropæiske stater

Vil Kommissionen give en oversigt over antallet af tjenestemænd for hver stat i Central- og Østeuropa, som hidtil har fået tildelt et praktikantophold i Kommissionens generaldirektorat og generalsekretariat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(7. oktober 1991)

Kommissionen har i sit handlingsprogram for østlandene medtaget tilrettelæggelse af praktikantophold for tjenestemænd fra disse lande.

Følgende var således på praktikantophold i 1991:

- 19 polske tjenestemænd
- 18 tjekkoslovakiske tjenestemænd
- 20 ungarske tjenestemænd.

Kommissionen vil derudover i november 1991 foranstalte et informationsseminar for 15 højtstående polske tjenestemænd og har planer om lignende seminarer for højtstående tjekkoslovakiske og ungarske tjenestemænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1749/91**af José Vázquez Fouz (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(7. august 1991)**(92/C 38/86)*

Om: Prioriteringer med hensyn til reformen af den fælles fiskeripolitik

Behovet for en passende strukturpolitik for fiskeriet nødvendiggør en modernisering og renovering af fiskerflåden. Kommissionen har indtil nu i for høj grad beskæftiget sig med motorkraft og vægt og har samtidig undladt at tage sig af andre, ikke mindre vigtige spørgsmål af måske større betydning for fiskeriet. Ændringen af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ og Kommissionens kriterier i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik, gør det måske nødvendigt at ændre prioriteringerne i forbindelse med tildelingen af støtte.

Er Kommissionen enig heri?

Hvilke prioriteringer gælder i forbindelse med moderniseringen af fiskerflåden?

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 21. 12. 1986.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(30. september 1991)

Moderniseringsprojekter, der indsendes til Kommissionen med henblik på tildeling af finansiel støtte, gennemgås inden for rammerne for forordning (EØF) nr. 4028/86 og de nærmere regler i forordning (EØF) nr. 894/87 ⁽¹⁾.

Finansieringen af moderniseringsprojekter er også omfattet af de flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåden. Der ydes udelukkende støtte til projekter, der opfylder de mål, der er opstillet i de flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåden.

Der er i Den Stående Fiskeristrukturkomité blevet opstillet retningslinjer for moderniseringsprojekter, og medlemsstaterne er blevet bekendtgjort med disse retningslinjer. Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat får tilsendt en kopi af retningslinjerne direkte. Kommissionen tager med jævne mellemrum retningslinjerne op til fornyet overvejelse, men der er for øjeblikket ingen planer om ændringer.

Kommissionen er for øjeblikket i gang med drøftelser om nye flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåden for perioden 1992—1996, som medlemsstaterne har indsendt. Kommissionen er opmærksom på, at tonnage og motorkraft har sine begrænsninger som målestok; derfor er medlemsstaterne indenfor rammerne af disse drøftelser blevet anmodet om at inddrage yderligere parametre, så

der kan udarbejdes en bredere målestok med henblik på bedre styring af fiskeriindsatsen. Man er for øjeblikket i gang med en teknisk vurdering af det modtagne materiale.

⁽¹⁾ EFT nr. L 88 af 31. 3. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1752/91**af Rolf Linkohr (S)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(7. august 1991)**(92/C 38/87)*

Om: Kapitalindskud fra Den Europæiske Investeringsbank i kautionsbanker (Bürgschaftsbanken)

Særlig i de nye tyske delstater findes der et stort behov for kapitalindskud i kautionsbanker. Ifølge Investeringsbankens vedtægter kan den imidlertid ikke optræde som anpartshaver, skønt dette ville være en særdeles effektiv måde at fremme netop oprettelsen af små og mellemstore virksomheder på.

Hvilken betydning tillægger Rådet instrumentet kautionsbanker (særlig for regionalpolitikken og fremme af SMV), og vil det iværksætte en ændring af Investeringsbankens vedtægter, der tillader denne at indskyde kapital i kautionsbanker?

Svar

(15. januar 1992)

Protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank findes som bilag til EØF-Traktaten og er en integrerende del af denne. Efter artikel 20 i disse vedtægter kan banken således ikke erhverve interesser i virksomheder.

Der er ikke hidtil fremsat noget forslag om at ændre Traktaten på dette punkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1760/91**af Eugenio Melandri (V) og Dacia Valent (GUE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1991)**(92/C 38/88)*

Om: Budgetpost til fordel for Vietnam

Fællesskabet genoprettede for nylig og navnlig efter pres fra Europa-Parlamentet de diplomatiske og politiske for-

bindelser med Vietnam, hvilket er optakten til styrkede økonomiske forbindelser med landet. Der findes ligeledes en post på EF's budget til dækning af finansiering af udviklingsprojekter til fordel for Vietnam.

Hidtil er der ikke blevet brugt en eneste ecu, skønt der er 2 mio. ecu til rådighed. Dette forekommer endnu mere urimeligt, når man betænker, at det med sikkerhed ikke skorter på korrekt indgivne og behandlede anmodninger om finansiering fra forskellige internationale organisationer.

1. Vil Kommissionen oplyse, hvorfor den fortsat sylter anvendelsen af denne budgetpost?
2. Vil Kommissionen oplyse, med hvilken begrundelse den ikke giver projekter, som er godkendt af de kompetente generaldirektoraters kompetente tjenestegrene, finansiell opfølgning?
3. Hvorledes forholder Kommissionen sig til den omstændighed, at der synes at være blevet indført vilkårlige politiske betingelser i forbindelse med anvendelsen af midlerne til Vietnam og navnlig med hensyn til bådflugtningene?
4. Er det korrekt, at Kommissionen agter at finansiere projekter udelukkende vedrørende bådflugtningene over ovennævnte budgetpost?
5. Hvorledes agter Kommissionen at ophæve blokeringen af den relevante budgetpost?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(21. oktober 1991)

1. & 2. Budgetpost B7-5074, hvis midler beløber sig til 2,0 mio. ecu, skal dække støtte til ikke-statslige organisationers (NGO) virksomhed i Vietnam inden for sundhedsoplysning, genindpasning og erhvervsuddannelse.

De midler, der findes på ovennævnte budgetpost, vil blive fuldt udnyttet. Arbejdet med at identificere og vælge de foranstaltninger, der skal finansieres, er næsten afsluttet i Kommissionens tjenestegrene, og de vil snart blive sat i gang.

3., 4. & 5. Kommissionen mener, at Det Europæiske Fællesskabs bistand til bådflugtningenes økonomiske og sociale reintegration er en prioriteret opgave i Vietnam. Denne bistand er i øvrigt udformet således, at den også omfatter den allerede bosatte befolkning for at undgå enhver form for diskrimination mellem modtagerne og for at formindske risikoen for yderligere afrejser.

Bistanden sigter især imod at få startet økonomiske aktiviteter, oprettelse af nye arbejdspladser, selverhverv, sundhedsbistand, uddannelse af folk inden for landbrug,

handel, kunsthåndværk og tjenesteydelser. Den er således ikke kun til gavn for bådflugtningene, men går til den vietnamesiske befolkning som helhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1762/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/89)

Om: De samfundsmæssige omkostninger ved alkohol

Ifølge en rapport fra Samordningskomitéen i Det Fransk-talende Belgien vedrørende Alkohol og Narkotika medfører forbruget af alkohol en lang række samfundsmæssige omkostninger. Blandt disse omkostninger kan f.eks. nævnes udgifter til behandling af alkoholikere.

Komitéen anslår de samfundsmæssige omkostninger ved alkoholforbruget i Belgien til 12 000 bfr. pr. indbygger om året. I Frankrig er omkostningerne 14 000 bfr. pr. indbygger.

Mener Kommissionen ikke, at der er behov for, at der gøres noget på EF-niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(30. september 1991)

Kommissionen er bekendt med den omtalte undersøgelse, som er foretaget af Samordningskomitéen i Det Fransk-talende Belgien vedrørende Alkohol og Narkotika (CCAD).

Det ærede parlamentsmedlem henvises til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. H-050/91 af Freddy Blak i spørgetiden under Europa-Parlamentets session den 20. februar 1991 ⁽¹⁾ om omkostningerne ved alkoholmisbrug.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-401 (februar 1991).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1763/91
af Raymonde Dury (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/90)

Om: De samfundsmæssige omkostninger ved alkohol

Ifølge en rapport fra Samordningskomitéen i Det Fransk-talende Belgien vedrørende Alkohol og Narkotika medfører forbruget af alkohol en lang række sam-

fundsmæssige omkostninger. Blandt disse omkostninger kan f.eks. nævnes udgifter til behandling af alkoholikere.

Komitéen anslår de samfundsmæssige omkostninger ved alkoholforbruget i Belgien til 12 000 bfr. pr. indbygger om året. I Frankrig er omkostningerne 14 000 bfr. pr. indbygger.

Mener Rådet ikke, at der er behov for, at der gøres noget på EF-niveau?

Svar

(15. januar 1992)

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 29. maj 1986 en resolution vedrørende alkoholmisbrug ⁽¹⁾.

Rådet henleder i øvrigt det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at Kommissionen endnu ikke har forelagt det noget forslag på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. C 184 af 23. 7. 1986, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1764/91

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/91)

Om: Praktikanter i Kommissionens tjenestegrene

Kommissionen bedes oplyse, hvor mange praktikanter der pr. 30. juni 1991 var beskæftiget i dens direktorater og tjenestegrene?

Desuden bedes den oplyse, hvorledes praktikanterne fordelte sig med hensyn til nationalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(4. oktober 1991)

Efter Kommissionens opfattelse indgår de praktikantophold, der indledes i marts og oktober, og som hver er af fem måneders varighed, i samme regnskabsår. Den mener derfor, at oplysningerne om praktikantophold i dens tjenestegrene må vurderes på årsbasis.

Kommissionen råder allerede over tallene for tilgangen i oktober 1991. I det følgende anføres en oversigt over praktikantopholdene i 1991, fordelt efter nationalitet. Ansøgere fra tredjelande er grupperet under ét.

Praktikantophold marts — oktober 1991

Nationalitet	I alt
Forbundsrepublikken Tyskland	112
Frankrig	94
Det Forenede Kongerige	97
Italien	104
Belgien	59
Nederlandene	61
Luxembourg	13
Irland	38
Danmark	58
Grækenland	55
Spanien	69
Portugal	18
I alt EUR 12	778
Tredjelande	144
I alt EUR 12 + tredjelande	922 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Heraf 224 ulønnede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1768/91

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/92)

Om: Udligningsgodtgørelser for tun

I løbet af 1990 har et stærkt fald i priserne på tun på det europæiske marked udløst mekanismen for udligningsgodtgørelser til organisationer, der omtales i forbindelse med tunproduktion i forordning (EØF) nr. 3796/81 ⁽¹⁾ som ændret ved forordning (EØF) nr. 3468/88 ⁽²⁾.

De berørte producentorganisationer har hidtil ikke fået udbetalt udligningsgodtgørelsen for regnskabsåret 1990.

Hvorledes begrundes denne forsinkelse i udbetalingen af sådanne godtgørelser til en sektor, der befinder sig i en så alvorlig krise?

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 305 af 10. 11. 1988, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(27. september 1991)

Kommissionen vedtog den 5. april 1991 forordning (EØF) nr. 851/91 og (EØF) nr. 852/91 ⁽¹⁾ og den 21. april

1991 forordning (EØF) nr. 1770/91 ⁽¹⁾ om udligningsgodtgørelse til producentorganisationer for tunfisk leveret til konserverindustrien for perioderne henholdsvis fra den 1. april til den 30. juni 1990, fra den 1. juli til den 30. september 1990 og fra den 1. oktober til den 31. december 1990.

For at afgøre, om alle betingelserne for godtgørelsen er opfyldt, er det nødvendigt at foretage en analyse af EF's markedssituation på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og især priserne franko grænse for tunfisk, der indføres til EF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 86 af 6. 4. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 22. 6. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1775/91
af Teresa Domingo Segarra (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/93)

Om: Indstilling af støtten til forbedring af landbrugsstrukturer i Spanien

Den spanske regering har midlertidigt indstillet modtagelsen af anmodninger og aftaler om udbetaling af støtte i henhold til kongeligt dekret 808, der vedrører gennemførelsen i den spanske lovgivning af forordning (EØF) nr. 797/85 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet, fordi bevillingerne under den pågældende budgetpost er opbrugt.

1. Kan Kommissionen oplyse, om der ligeledes er indgået forpligtelser for hele Spaniens samlede andel i bevillingerne fra Fællesskabet til områder under mål nr. 5a?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at iværksætte for at forhindre denne relative forværring i situationen for de spanske landbrugere, der ser sig afskåret fra adgangen til de støtteforanstaltninger under forordning (EØF) nr. 777/85 ⁽¹⁾, som gælder umiddelbart i hver medlemsstat?
3. Ved en sammenligning mellem de tidligere bevillinger på budgettet til Det Spanske Institut for Landbrugsudvikling (IRYDA) og de nuværende bevillinger til gennemførelse af ovennævnte kongelige dekret 808 kan der ikke konstateres nogen væsentlig forhøjelse? Hvorledes kontrollerer Kommissionen, at medlemsstaterne efterlever suppleringsprincippet ved anvendelse af Fællesskabets strukturfonde med henblik på f.eks. at undgå at fællesskabsstøtte f.eks. blot anvendes som erstatning for og dermed ikke som led i en forøgelse af medlemsstaternes finansiering af strukturforbedringer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(18. oktober 1991)

Kommissionen er blevet underrettet af den spanske regering om, at den midlertidigt har indstillet godkendelsen af beslutningerne om støtte i henhold til kongelige dekret 808/87 om gennemførelsen i den spanske lovgivning af forordning (EØF) nr. 797/85, samt om at den er i gang med at udarbejde en ny støtteordning på dette område.

1. I henhold til Fællesskabets samfinansiering som fastsat i forordning (EØF) nr. 797/85, er der ingen fordelingskvoter mellem medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne er forpligtet til at yde investeringsstøtte til de landbrugere, der opfylder betingelserne i forordning (EØF) nr. 797/85. Kommissionen kan dog acceptere, at en medlemsstat, der står over for usædvanlig alvorlige budgetmæssige vanskeligheder, udsætter udbetalingen af denne støtte i en begrænset periode, når det viser sig nødvendigt med henblik på at ændre gennemførelsen af den pågældende forordning på dens territorium, uden at dette berøres af kontrollen med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen, som den er forpligtet til i henhold til EØF-Traktaten.
3. I betragtning af forøgelsen af de udgifter, der er afholdt af de spanske myndigheder i henhold til forordning (EØF) nr. 797/85, og af opretholdelsen af de fleste samfinansieringssatser skulle problemet med, at nationale udgifter erstattes med bevillinger fra EUGFL, Udviklingssektionen, ikke forekomme. Kommissionen vil imidlertid være opmærksom på dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1780/91
af Karel Pinxten (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/94)

Om: Systematisk grænsekontrol af transporten af personer og gods mellem medlemsstaterne som et led i de såkaldte »arbejde-efter-reglerne-aktioner«

I nogle uger har de belgiske toldere systematisk gennemført grænsekontrol som et led i de såkaldte »arbejde-efter-reglerne-aktioner«, hvorved europæiske borgere, i dette tilfælde i titusindevis af ferierejsende, udsættes for betydelige hindringer og ophold ved Fællesskabets indre grænser.

1. Finder Kommissionen gennemførelsen af disse systematiske, vilkårlige eller unødvendigt strenge grænsekontroller i modstrid med bl.a. direktiv 83/643/

EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 87/53/EØF ⁽²⁾ og Domstolens domme af 27. april 1989 (sag 321/87, Kommissionen mod Belgien) og af 30. maj 1991 (sag C-68/89, Kommissionen mod Nederlandene), af 25. oktober 1979 (sag 159/78, Kommissionen mod Italien) og dommen af 22. marts 1983 (sag 42/82, Kommissionen mod Frankrig)?

Kommissionen har uden tvivl kendskab til, at turister som følge af Cowan-dommen af 2. februar 1989 også er beskyttet af fællesskabsretten.

2. Har Kommissionen i det påkommende tilfælde allerede truffet foranstaltninger vedrørende den medlemsstat, som på sit territorium hindrer den fri bevægelighed for personer og varer?

I bekræftende fald hvilke? I benægtende fald overvejer Kommissionen at træffe foranstaltninger i nævnte tilfælde, såvel som i andre situationer, der måtte indtræffe i Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 22. 12. 1983, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1987, s. 33.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(1. oktober 1991)

Den aktion, som det ærede medlem henviser til, og som medførte systematisk kontrol ved Belgiens grænser i nogle dage, er nu afsluttet.

Visse af de fællesskabsakter og domme, som det ærede medlem nævner, omhandler kontrol af varer, som tolderne generelt foretager, medens andre omhandler kontrol af personer.

Hvordan det end forholder sig mener Kommissionen, at systematisk kontrol, hvad enten det drejer sig om transport af gods eller befordring af personer, er i modstrid med princippet om fri bevægelighed, der er fastsat i EØF-Traktaten og de direktiver, der er vedtaget med henblik på gennemførelsen af dette princip (direktiv 83/643/EØF om varers fri bevægelighed, direktiv 68/360/EØF og 73/148/EØF om personers frie bevægelighed).

Domstolen har gentagne gange bekræftet denne holdning, bl.a. senest i dens dom i sag 190/87 af 20. september 1988 for varer og 68/89 af 30. maj 1991 for personer.

Kommissionen har allerede grebet ind over for medlemsstater, ved hvis grænser der blev gennemført visse aktioner, der vanskeliggjorde varers og personers frie bevægelighed. Italien har i øvrigt vedtaget en lovtekst, der gør det muligt i tilfælde af en arbejdsnedlæggelse blandt

tolderne, som kan tænkes alvorligt at skade de almene interesser, at afhjælpe disse vanskeligheder ved at lade toldkontrollen udføre af en anden tjeneste.

Et sådant skridt er dog kun berettiget, såfremt hindringerne for den frie bevægelighed har en permanent eller repetitiv karakter, samt hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at afbøde denne situations følger for transportvirksomheder og rejsende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1823/91

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/95)

Om: Udviklingen i forbindelse med HORIZON-programmet

I slutningen af juni burde de enkelte medlemsstater have forelagt foreløbige forslag til aktioner under HORIZON-programmet. Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der har indgivet ansøgninger og hvilke midler der i runde tal er bevilget de enkelte medlemsstater? Kan Kommissionen give en oversigt over de godkendte programmer (eller give adgang til sådanne oplysninger)? Kan Kommissionen, såfremt afgørelserne endnu ikke er truffet, give en tidsplan for proceduren og bekræfte, at den endelige oversigt vil blive stillet til rådighed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(30. september 1991)

Medlemslandenes programmer vedhørende HORIZON, EUROFORM og NOW indgik til Kommissionen sidst i juni bortset fra programmerne fra Det Forenede Kongerige, der blev modtaget den 15. juli 1991, og programmerne fra Irland, der blev modtaget i begyndelsen af juli 1991.

Kommissionen vil træffe afgørelse om de operationelle programmer inden årets udgang. Forslagene, der skal give de operationelle programmer konkret indhold, vil blive vedtaget et efter et af partnerskabet mellem Kommissionen og medlemslandene ifølge de retningslinjer, der er indeholdt i de operationelle programmer.

De vejledende beløb for hvert operationelt program og hvert medlemsland fordeler sig som følger:

Vejledende beløb til medlemsstaterne i forbindelse med de tre fællesskabsinitiativer vedrørende menneskelige ressourcer

(Beløbene i parantes er til mål nr. 1-områder i de medlemslande, der har flere målområder)

(mio. ecu)

Medlemsland	EUROFORM	NOW	HORIZON	I alt	%
Belgien	6,8	3,4	2,5	12,7	2,4
Danmark	1,6	0,7	1,3	3,6	0,7
Forbundsrepublikken Tyskland	19,8	8,1	21,3	49,2	9,3
Grækenland	21	8,3	40	69,3	13,1
Spanien	55,4 (32,5)	21,9 (12,1)	20 (14,6)	96,7 (59,2)	18,3
Frankrig	32,1 (1,7)	15,2 (0,8)	14,8 (0,7)	62,1 (3,2)	11,7
Irland	11,6	4	10	25,6	4,8
Italien	50,2 (17,6)	22,7 (7,2)	13,5 (4)	86,4 (28,8)	16,3
Luxembourg	0,2	0,1	0,1	0,4	0,1
Nederlandene	8	3,2	3,9	15,1	2,8
Portugal	25,5	11,6	16	53,1	10,0
Det Forenede Kongerige	33,4 (2,1)	6,8 (1)	15,6 (0,7)	55,8 (3,8)	10,5
Sub-total	265 (112)	106 (45)	159 (86)	530 (243)	100
Reserve	30	12	18	60	
Faglig bistand	5	2	3	10	
I alt	300	120	180	600	

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1825/91
af Winfried Menrad (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 38/96)

Om: Opretholdelse af særlige normer for sikkerhedsdøre på det indre marked fra januar 1993

Producenter af branddøre og røgsikringsdøre af træ er i henhold til tysk lov underkastet strenge normforskrifter (DIN 4102 henholdsvis DIN 18095), der kræver dyre og tidskrævende afprøvnings- og godkendelsesprocedurer. For de tyske producenter af disse døre er det vigtigt at kende de konkrete konsekvenser af den planlagte harmonisering af standarder i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked i 1993.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Kan man gå ud fra, at et afprøvnings- og godkendelseskrav på DIN 4102 og DIN 18095 opretholdes inden for det indre marked og at det kommer til at gælde for hele Fællesskabet?
2. Hvilke ændringer er der planlagt, hvilke overgangsordninger og af hvilken varighed?

3. Hvilke afprøvningsinstanser i de europæiske lande vil fra den 3. januar 1993 eller før kunne udføre afprøvnninger i overensstemmelse med CEN's krav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(7. oktober 1991)

Direktiv 89/106/EØF (*) om byggevarer, som skulle være gennemført i medlemsstaterne inden den 27. juni 1991, fastlægger væsentlige krav til bygværker. Via de såkaldte basisdokumenter danner disse krav grundlag for udarbejdelse af harmoniserede europæiske specifikationer for byggevarer, dvs. europæiske standarder og europæiske tekniske godkendelser.

Som direktivet foreskriver, fastlægger Kommissionen, hvordan de enkelte byggevarers overensstemmelse skal attesteres, efter at have indhentet udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg.

Så snart basisdokumenterne er vedtaget og offentliggjort, giver Kommissionen de europæiske standardiseringsorganisationer de fornødne mandater til at udfærdige harmoniserede europæiske standarder, som også vil indeholde den valgte procedure for overensstemmelsesattestering.

1. Prøvnings- og godkendelseskriterierne i DIN 4102 og DIN 18095 er et komplekst regelsæt bestående af følgende elementer:

- a) førstegangsprøvning af brandmodstandsevne hhv. røgtæthed
- b) prøvning af funktionsevnenes varighed
- c) klassificering
- d) intern og ekstern overvågning (overensstemmelseskontrol).

Dette system vil også optræde i de europæiske regler, og det overlades til medlemsstaterne på grundlag af europæiske klasser at fastlægge, hvilket beskyttelsesniveau der kræves hos dem. Et standardiseringsmandat til CEN er under forberedelse for de under litra a) nævnte prøvninger; disse standarder forventes at foreligge ved udgangen af 1994. I hvilket omfang disse EN-standarder vil afvige fra de tyske standarder, kan man først sige, når standardiseringsarbejdet er slut.

For kriterierne litra b) til litra d) er der hidtil hverken udstedt standardiseringsmandater til CEN eller til EOTA.

De hidtidige erfaringer tyder ikke på, at nationale standarder og prøvninger vil blive overtaget uændret i den europæiske standardisering, og dette vil nok også gælde for de anførte standarder DIN 4102 og DIN 18095.

2. Hvilke ændringer der vil ske i forhold til de berørte tyske standarder eller hvilke overgangsordninger der eventuelt vil blive vedtaget, kan der i overensstemmelse med ovenstående ikke siges noget om på nuværende tidspunkt. I direktivet står der, at de nationale specifikationer fortsat anvendes, så længe der ikke findes harmoniserede europæiske standarder.
3. Den i det foregående skildrede situation har medført, at medlemsstaterne ikke endnu har anmeldt nogen prøvningsinstanser. Før medlemsstaterne har gennemført byggevarerdirektivet og før de relevante harmoniserede standarder foreligger, kan der ikke udføres prøvninger og godkendelser, som kan medføre tildeling af EF-mærke.

(¹) EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1861/91

af Roberto Barzanti (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/97)

Om: Ændring af datoen for filmfestivalen i Cannes

Kan Kommissionen af- eller bekræfte de oplysninger, som for nylig er fremkommet i pressen, om at filmfestivalen i Cannes vil blive flyttet til september, hvilket ville betyde, at den falder sammen med Biennalen i Venedig?

Mener Kommissionen ikke, at det under disse omstændigheder ville være hensigtsmæssigt at henvende sig til organisationerne for Cannes-festivalen og opfordre dem til at være meget forsigtige med eventuelt at ændre datoen, da det helt sikkert vil være til skade for fremme af filmen i Europa, idet de nuværende datoer for Berlin-festivalen, Cannes-festivalen og Venedig-festivalen hidtil har vist sig stort set at være godt fordelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(6. november 1991)

1992-festivalen i Cannes, der bliver den 45., vil som i de foregående år findes sted i maj, nærmere betegnet fra 7. til 18. maj 1992.

Festivalens administrative ledelse træder sammen i nær fremtid for at vurdere hensigtsmæssigheden af at ændre tidsplanen.

Efter de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, har der aldrig været tale om at flytte festivalen til september måned.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1875/91

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/98)

Om: Arbejdspladser for handicappede i EF

Agter Kommissionen at tage nye initiativer til at hjælpe handicappede med at finde arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreu

(30. september 1991)

Rådets henstilling af 24. juli 1986 om beskæftigelse af handicappede i Fællesskabet (¹) og Rådets konklusioner af 12. juni 1989 om beskæftigelse af handicappede i Fællesskabet (²) indeholder en nærmere præcisering af Fællesskabets politik til fremme af beskæftigelsen af handicappede.

På den baggrund vedtog Kommissionen den 6. februar 1991 (³) et forslag til Rådets direktiv om minimumsfor skrifter til forbedring af mobilitet og sikker transport for bevægelseshæmmede arbejdstagere til og fra arbejde. Der er netop blevet vedtaget en positiv udtalelse om forslaget i Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og det behandles i øjeblikket af Europa-Parlamentet.

Parallelt hermed besluttede Kommissionen den 18. december 1990 at tage et fællesskabsinitiativ vedrørende de

handicappede og visse dårligt stillede befolkningsgrupper (HORIZON-programmet) ⁽¹⁾ i henhold til artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽²⁾.

Endelig forbereder Kommissionen aktivt det fremtidige HELIOS II-program (1992—1996), som med hensyn til beskæftigelse skal være en fortsættelse af foranstaltningerne i HELIOS I-programmet (1988—1991).

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 12. 8. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. C 173 af 8. 7. 1989.

⁽³⁾ Dok. KOM(90) 588 endelig udg. — SYN 327 af 28. 2. 1991.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 327 af 23. 12. 1990.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1878/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/99)

Om: Kontraktmodel for professionelle fodboldspillere

På et møde i Europa-Parlamentets Udvidede Præsidium den 24. april 1991 om fri bevægelighed for professionelle fodboldspillere erklærede næstformand i Kommissionen Martin Bangemann i korte træk, at Kommissionen på baggrund af dommen i sagen Bosman mod URBSFA ville udarbejde en kontraktmodel om de gensidige forpligtelser, som påhviler professionelle fodboldspillere og deres klubber.

Vil Kommissionen på baggrund af den dom, som appelleretten i Liège afsagde den 28. maj 1991 om fri transfer til Jean-Marc Bosman, oplyse, hvilke slutninger den har draget med henblik på udarbejdelse af en kontraktmodel gældende i alle Fællesskabets tolv medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(6. november 1991)

Martin Bangemann, næstformand i Kommissionen, har foreslået, at der udarbejdes en standardkontrakt med generelle principper for visse aspekter af de kontraktmæssige forbindelser mellem klubber og professionelle spillere.

Han sendte i 1990 et spørgeskema til UEFA-lederne og de nationale fodboldsammenslutninger i EF-landene for at forsøge at opnå enighed mellem alle parter om en standardkontrakt.

EF-Domstolens dom i Bosman-sagen har ganske givet frembragt nyttige elementer, der skal tages hensyn til ved udarbejdelsen af standardkontrakten, men det præjudicielle spørgsmål, Domstolen havde fået forelagt af underretten i Liège, er blevet trukket tilbage.

Det er klart, at spørgsmålet om en standardkontrakt kræver grundige drøftelser med alle de berørte parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1879/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 38/100)

Om: Afholdelse af lotterier i områder tilhørende de professionelle portugisiske fodboldklubber

Ifølge flere samstemmende kilder får de professionelle fodboldklubber i Portugal betydelige indtægter fra et lotteri, »Bingo«, der organiseres af en »privat sponsor« med professionelle fodboldklubbers tilladelse i områder, som bærer disses symboler.

Er Kommissionen enig i, at eksistensen af et sådant lotteri, hvis ovenstående bekræftes, i høj grad er til skade for de professionelle fodboldklubber i de øvrige EF-medlemslande, og at denne praksis er et oplagt tilfælde af konkurrenceforvridning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(23. oktober 1991)

Kommissionen har ikke kendskab til det af det ærede medlem beskrevne forhold angående eksistensen af lotterier inden for de professionelle portugisiske fodboldklubbers anlæg. På baggrund af de givne oplysninger om sagen kan den ikke se, hvorledes en sådan praksis skulle kunne være til skade for fodboldklubberne i de andre medlemsstater og udgøre en overtrædelse af de i Traktatens artikel 85 og 86 fastsatte konkurrenceregler.

Ud over at klubberne i de øvrige medlemsstater vil kunne følge eksemplet, og at indtægterne fra denne virksomhed kun udgør én af de pågældende professionelle klubbers — utvivlsomt temmelig marginale — indtægter, har Kommissionen intet grundlag for at vurdere, om en sådan virksomhed kan udgøre en aftale, jf. artikel 85.

Da der ifølge selve den skriftlige forespørgsel er tale om et lotteri, der organiseres af en privat sponsor, kan Kommis-

sionen heller ikke se, at det deraf skulle kunne sluttet, at de portugisiske klubber modtager ulovlig støtte, jf. Traktatens artikel 92.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1902/91

af Juan Colino Salamanca (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 38/101)

Om: Husdyrs velfærd

I april 1990 fremsatte Kommissionen nogle ændrede forslag, hvori der fuldt ud blev taget hensyn til adskillige af de punkter, der rejstes i Parlamentets udtalelse, navnlig med hensyn til transport af dyr til slagting.

Selv om der er mindre end to år til virkeliggørelsen af det indre marked, er der kun sket ringe eller slet ingen fremskridt i Rådets behandling af disse vigtige forslag.

1. Er Rådet klar over den enorme interesse, der findes blandt befolkningen for spørgsmål i forbindelse med husdyrs velfærd og for behovet for en skærpelse af EF-lovgivningen, navnlig på baggrund af virkeliggørelsen af det indre marked?
2. Er Rådet enig i, at det er af afgørende betydning, at Rådet hurtigt vedtager Kommissionens forslag som ændret af Parlamentet, hvis den nødvendige gennemførelseslovgivning skal vedtages og det lovede veterinærinspektorat oprettes som planlagt?
3. Vil Rådet i betragtning heraf prioritere behandlingen af det nævnte dyrevelfærdsforslag?
4. Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at hindre, at dyr, der holdes tilbage ved grænserne som følge af strejker eller langsommelig toldbehandling, udsættes for lidelser?

Svar

(15. januar 1992)

I de seneste år har Rådet med henblik på gennemførelsen af det indre marked gjort en betydelig indsats på det veterinære og zootekniske område. Vedtagelsen af en lang række rådsakter er et vidnesbyrd om de resultater, der er opnået med hensyn til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed.

Rådet er ligeledes overordentlig opmærksom på problemerne vedrørende dyrs velfærd. For så vidt angår beskyttelse af dyr under transport gælder for øjeblikket direktiv

77/489/EØF og direktiv 81/389/EØF, hvorved der bl.a. er indført kontrol ved Fællesskabets indre grænser for at sikre, at denne beskyttelse iværksættes. Som led i gennemførelsen af det indre marked er det imidlertid nødvendigt at ændre disse regler for at afskaffe den systematiske kontrol ved grænserne. Dette er formålet med Kommissionens forslag af juli 1989, som Europa-Parlamentet afgav udtalelse om i april 1990.

For at Rådet kunne fremme behandlingen af dette forslag, var det ønskeligt, at man først og fremmest løste problemet vedrørende den kontrol, der skal indføres som led i det indre marked for så vidt angår transport af levende dyr. Dette problem er nu blevet løst med vedtagelsen den 26. juni 1990 af direktiv 90/425/EØF, hvorved der i stedet for kontrol ved grænserne er indført kontrol på oprindelsesstedet og stikprøvekontrol på bestemmelsesstedet. Rådet har derefter kunnet indlede behandlingen af forslaget om dyrs velfærd under transport, som blev ændret som følge af Europa-Parlamentets udtalelse, og har under denne behandling taget hensyn til direktivet af juni 1990. Rådet bør i sit arbejde især sikre, at princippet om den frie bevægelighed finder anvendelse, og at der skabes mulighed for praktiske kontrolforanstaltninger. Det nødvendige forarbejde er gjort, og formandskabet vil sørge for, at det bliver fulgt op, så drøftelserne kan afvikles planmæssigt og Rådet træffe afgørelse i løbet af de kommende måneder.

Forslagene vedrørende kalves og svins velfærd i intensive produktionssystemer blev forelagt af Kommissionen i juni 1989. De blev ændret af Kommissionen den 6. juni 1990 som følge af den udtalelse, som Europa-Parlamentet afgav i april 1990. Rådet indledte allerede på sin samling den 25. og 26. juni 1990 en drøftelse om spørgsmålet. Der var bred enighed om princippet i at vedtage fællesskabsregler på området. Kommissionen blev opfordret til at foretage en undersøgelse af de finansielle og økonomiske følger af de anbefalede produktionssystemer, idet man under drøftelserne ikke tog stilling til de enkelte konkrete foranstaltninger, der skal træffes, og navnlig ikke til overgangsbestemmelserne.

Opfordringen blev gentaget på Rådets samling den 4. og 5. februar 1991, og Kommissionen forelagde en rapport ved udgangen af maj. Denne rapport skal behandles indgående i Rådets instanser. Ekspertterne har genoptaget deres drøftelser her i september, således at man i løbet af de kommende måneder kan nå frem til en afgørelse i dette spørgsmål, idet Rådet er fuldt ud klar over, at både de erhvervsdrivende og offentligheden tillægger dette spørgsmål stor betydning i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked.

Med hensyn til det sidste spørgsmål minder Rådet Europa-Parlamentet om, at alle indre grænser bliver afskaffet pr. 1. januar 1993. Indtil da hører det under medlemsstaternes kompetence at sikre, at de offentlige tjenester fungerer uden afbrydelse i overensstemmelse med deres egne love og administrative bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1945/91
af Christopher Jackson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 38/102)

Om: Selskabers ansvar i forbindelse med paskontrol

Den britiske regering har gennem loven om indvandring og selskabers ansvar (Immigration (Carrier's Liability) Act) af 1987 pålagt ejeren eller agenten ansvaret for kontrol af pas eller rejsedokumenter, samt i påkommende tilfælde visa ved et skib eller flys ankomst til Det Forenede Kongerige. I tilfælde af forsøg på indrejse til Det Forenede Kongerige uden de nødvendige rejsedokumenter eller visa idømmes transportselskabet en bøde på op til 2 000 £.

Det forlyder, at der i andre medlemsstater findes en lignende ordning, og at der ikke skelnes mellem transportselskaber, der opererer mellem medlemsstater og inden for Fællesskabet, og selskaber, der betjener ruter til og fra tredjelande.

Som et personligt eksempel kan jeg nævne, at jeg ved min afrejse fra London Gatwick til Bruxelles tre gange blev bedt om mit pas. Det blev to gange omhyggeligt kontrolleret af lufthavnspersonalet, og en embedsmand fra grænsekontrollen kastede et blik på omslaget.

1. Hvilke medlemsstater pålægger selskaberne ansvaret for kontrol af rejsedokumenter?
2. Hvilke medlemsstater skelner i denne forbindelse mellem rejser inden for Fællesskabet og indrejse fra tredjelande?
3. Er det efter Kommissionens opfattelse i overensstemmelse med Fællesakten, når medlemsstaterne pålægger et transportselskab ansvaret for grænsekontrol inden for Fællesskabet?
4. Hvad agter Kommissionen at gøre i benægtende fald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(22. oktober 1991)

Kommissionen har kendskab til, at lovgivningen i Belgien, Danmark, Tyskland og Det Forenede Kongerige indeholder bestemmelser om transportvirksomheders ansvar for, at de rejsende er i besiddelse af de fornødne rejsedokumenter og visa, men den kan ikke give nærmere oplysninger om de konkrete kontrolbestemmelser, der med henblik herpå omhandles i de pågældende medlemsstaters lovgivning.

Med hensyn til, om transportvirksomhedernes kontrol af rejsedokumenter og visa er forenelig med fællesskabsretten, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1134/89 ⁽¹⁾ og nr. 1537/90 ⁽²⁾ af Brian Cassidy.

For så vidt angår situationen, når det indre marked vil være virkeliggjort, står der i udkastet til konvention om de ydre grænser, at medlemsstaterne forpligter sig til i deres nationale lovgivning at indføre foranstaltninger vedrørende transportselskaberne. Disse foranstaltninger tager bl.a. sigte på at tvinge transportvirksomhederne til at tage alle nødvendige forholdsregler for at sikre sig, at personer, som ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som kommer fra tredjelande, er i besiddelse af gyldige rejsedokumenter og om fornødent visum, og på at indføre passende straffebestemmelser over for de transportvirksomheder, som måtte have undladt at opfylde denne forpligtelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 125 af 21. 5. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. C 63 af 11. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1948/91
af Concepció Ferrer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 38/103)

Om: Beskyttelse af den europæiske skindindustri

Den europæiske skindindustri har skarpt fordømt Japans stive protektionistiske ordning for skindsektoren; Japan opkræver en generel told på 60 %, der er uoverkommelig for de europæiske producenter, og opererer som en indrømmelse med nogle kvoter, svarende til én dags produktion inden for EF, til en reduceret sats på 20 %, mens Fællesskabets toldsatser for skind ligger på omkring 5 %.

Herved er det japanske marked lukket for den europæiske skindindustri, som desuden skal konkurrere med import fra tredjelande, der bidrager med ca. en fjerdedel til Fællesskabets skindforbrug og ofte modtager direkte eller indirekte støtte.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse, hvordan den forholder sig til denne situation og hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at rette op på den?

Har Kommissionen overvejet kravene fra den europæiske skindindustri om en nedsættelse af den generelle toldsats fra 60 % til en minimumssats på 25 % og af den reducerede sats fra 20 % til 10 % såvel som om en udvidelse af Fællesskabets kvoter, hvis afskaffelsen af denne uretfærdige ordning ikke kan opnås?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(14. oktober 1991)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med situationen som anført i det fælles svar på skriftlig forespørgsel nr. 920/91 af Cristiana Muscardini og nr. 1136/91 af Carles-Alfred Gasoliba i Böhlm⁽¹⁾.

Der føres fortsat forhandlinger på både bilateralt og multilateralt plan med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning.

Kommissionen har ved fastlæggelse af sin holdning til spørgsmålet naturligvis bl.a. undersøgt den af den europæiske læderindustri foreslåede løsning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 259 af 4. 10. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1954/91

af José Mendes Bota (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 38/104)

Om: Forlængelse af fristen for indgivelse af ansøgninger til LEADER-programmet

Det er navnlig i landdistrikter og grænseområder, at vi finder Fællesskabets mindst udviklede områder, og hvor de enorme socio-økonomiske uligheder, der stadig eksisterer i Det Europæiske Fællesskab, bliver endnu mere synlige. Lav befolkningstæthed, høj gennemsnitsalder, landbrug med lav produktivitet, industri og tjenesteydelser på begynderstadiet og svage strukturer med hensyn til vejnet, sundhed, hygiejne og uddannelse er faktorer, som udgør en trussel mod målsætninger for det indre marked og for Fællesskabets økonomiske og sociale samhørighed, og som giver baggrund for særlige investeringer rettet mod disse områder, der alle kan klassificeres under mål nr. 1 og nr. 5b i strukturfondsreformen.

LEADER-programmet, der har til formål at opnå en differentieret udvikling i landdistrikterne, er det seneste af en række fællesskabsinitiativer, som omfatter tidsrummet 1990—1993, og som går forud for den bebudede nye strukturfondsreform.

Relevansen i programmets målsætning samt de velbegrundede kriterier og foranstaltninger heri, som kommer til udtryk i den af Fællesskabet vedtagne tekst, er velegnet til at give håb til mange regioner, som dette program henvender sig til.

Desværre er teksten til dette program ikke nået særlig vidt omkring i Portugal og er ikke kommet til de potentielle modtageres kundskab, dvs. navnlig de selvstændige organisationer og selskaber samt de repræsentanter for erhvervs-

og samfundslivet, som virkelig repræsenterer befolkningen.

Eftersom medlemsstaterne har en meget begrænset frist — indtil den 19. september 1991 — som desuden ligger på et ubelejligt tidspunkt i sommerferien, til at indsende deres ansøgninger om støtte, kan det befrygtes, at ikke-prioriterede projekter godkendes, og at nogle af de dårligst stillede regioner lades i stikken, f.eks. som ifølge undertegnede kendskab, i forbindelse med Margem Esquerda do Guadiana i Baixo Alentejo, Portugal.

For at undgå dette bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Vil den kunne forlænge medlemsstaternes ansøgningsfrist til LEADER-programmet med tre måneder, således at der bliver mulighed for en virkelig, offentlig oplysningskampagne og en virkelig reklassificering af de projekter, der vælges?
2. Kan det lade sig gøre i det mindste at fordoble det beløb på 400 mio. ecu, der er afsat til LEADER-programmet, og som er klart utilstrækkeligt til en så omfattende og berettiget målsætning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(7. oktober 1991)

Fællesskabsinitiativet LEADER tager, som det ærede medlem også understreger det, sigte på at støtte initiativer, der er taget af samfund i landdistrikter med henblik på en velafbalanceret og integreret udvikling. Dette program blev efter udtalelse fra Europa-Parlamentet meddelt medlemsstaterne ved indrykning af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾. Fristen på seks måneder for medlemsstaternes indgivelse af forslag, som altså udløb den 20. september 1991, er den samme, som den har været for de øvrige fællesskabsinitiativer. Det hedder i punkt 22 i meddelelsen, at »forslag, som modtages efter ovennævnte tidspunkt, kan Kommissionen kun tage hensyn til i velbegrundede undtagelsestilfælde«.

Det er således i givet fald den enkelte medlemsstat, der skal fremkomme med enkeltheder, som kunne gøre det berettiget, at Kommissionen tager hensyn til nationale forslag, der er modtaget efter den 20. september 1991.

Med hensyn til finansieringen af dette initiativ skal Kommissionen henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at budgettet på 3 800 mio. ecu, der blev sat af til de tolv fællesskabsinitiativer, som er blevet vedtaget efter ikrafttrædelsen af reformen af strukturfonden, og som dækker perioden fra 1989 til 1993, er blevet fordelt i sin helhed, og at der således ikke er nogen disponibel reserve.

⁽¹⁾ EFT nr. C 73 af 19. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1989/91
af Gerd Walter (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 38/105)

Om: EF-midler til Slesvig-Holsten

Hvor mange bevillinger fra

1. Den Europæiske Regionalfond (EFRU).
2. Den Europæiske Socialfond (ESF).
3. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.
4. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, inkl. omstrukturering på fiskeriområdet/støtte til akvakultur.
5. Fællesskabernes forskningsprogrammer.
6. Fællesskabernes programmer på energiområdet.
7. Fællesskabernes programmer på miljøområdet.
8. Samt fra Fællesskabets øvrige programmer eller budgetposter (f.eks. kultur, tilskud til mindretal, ungdomsudveksling osv.)

er der i 1989 og 1990 afsat til Slesvig-Holsten og til hvilke foranstaltninger/projekter eller programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(6. december 1991)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2001/91
af Christine Oddy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 38/106)

Om: Britiske pensionister i Belgien

Er Kommissionen klar over, at britiske pensionister, som opholder sig fast i Belgien og oppebærer pensioner fra

Belgien og Storbritannien, befinder sig i en vanskelig situation som følge af artikel 46, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og forordning (EØF) nr. 2615/79 ⁽²⁾, hvori det er fastsat, at britiske pensioner veksles til belgiske francs til en kurs, som er mindre fordelagtig end dagskursen.

Vil Kommissionen overveje at ændre disse bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 301 af 28. 11. 1979, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(27. september 1991)

Formålet med artikel 46, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71, således som fortolket af EF-Domstolen ⁽¹⁾, er at sikre vandrende arbejdstagere, for så vidt som der heri fastlægges grænser for anvendelsen af nationale antikumulationsregler. Nationale bestemmelser kan således ikke have til virkning, at vandrende arbejdstagere i alt fra de forskellige medlemsstater modtager et beløb, som er mindre end den højeste ydelse, de ville have fået, hvis hele deres erhvervsaktive liv havde været underlagt lovgivningen i den ene af de pågældende medlemsstater.

Metoden med kvartalsvis revision af kurserne, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 2615/79, blev vedtaget for at give socialsikringskontorerne i de forskellige medlemslande, som skal beregne ydelserne ud fra ovennævnte forordning, et ensartet beregningsgrundlag. Den nuværende metode, som er baseret på det månedlige gennemsnit af de valutakurser, som meddeles Kommissionen med henblik på anvendelsen af Det Europæiske Monetære System, har ikke givet anledning til kritik i al den tid, den har været i kraft.

⁽¹⁾ Sag 296/84 (Sinatra II), 13. 3. 1986, Sml. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2007/91
af Gérard Monnier-Besombes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 38/107)

Om: Forbrænding af brugte dæk

Udover, at forbrændingsanlæg anvendes til at brænde brugte dæk, sker det fortsat ofte, at man inden for forskellige erhverv, navnlig produkthandlerekhvervet, brænder disse dæk under åben himmel.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den finder det acceptabelt, at disse dæk anvendes som brændstof i forbrændingsanlæg, og om det har en negativ indflydelse på luftemissionernes indhold?
2. Kan Kommissionen, hvad forbrænding under åben himmel angår, meddele sin holdning til denne fremgangsmåde, og om den har til hensigt at foreslå begrænsende foranstaltninger inden for dette område?
3. Kan Kommissionen endelig oplyse, hvilke medlemsstater der allerede har nedlagt forbud mod denne bortskaffelsesmetode, og hvilken metode der anvendes i stedet for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(25. oktober 1991)

Brugte dæk betragtes som affald ifølge direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾, der for nylig er ændret ved direktiv 91/156/EØF⁽²⁾. Derfor må det sikres, at brugte dæk genanvendes eller bortskaffes uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, der kan beskadige miljøet, og særlig:

- uden fare for vand, luft, jordbund samt dyr og planter
- uden at skabe støj- eller lugtgener
- uden at skade landområderne eller steder af særlig interesse.

Derfor må brugte dæk kun anvendes som brændsel i forbrændings- eller andre anlæg, hvis det pågældende anlæg opfylder de ovennævnte bestemmelser og særlige relevante fællesskabsakter (for eksempel direktiv 84/360/EØF⁽³⁾), hvis det drejer sig om en cementfabrik).

Dumping eller ukontrolleret bortskaffelse af affald er forbudt (artikel 4 i det ændrede direktiv 75/442/EØF). Kommissionen anser afbrænding af brugte dæk i fri luft for at være ukontrolleret bortskaffelse af affald.

Ifølge Fællesskabets affaldspolitik (Rådets direktiv om affaldspolitik⁽⁴⁾), er forebyggelse, genanvendelse og genbrug af affald prioriteret højere end afbrænding (energiforbrugende) eller deponering på lossepladser. Kommissionen har oprettet en projektgruppe, der sammen med de implicerede parter i øjeblikket forbereder forholdsregler med udgangspunkt i denne politik.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 122 af 19. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2012/91

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. september 1991)

(92/C 38/108)

Om: Evaluering af ERASMUS-programmet

Vil Kommissionen ved evalueringen af ERASMUS-programmet, hvortil den har indledt en udbudsprocedure med henblik på teknisk hjælp, tage hensyn til Europa-Parlamentets forslag om forbedring af programmet? Og i givet fald, hvilke forslag i særdeleshed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(4. oktober 1991)

Det ærede medlem henviser til den eksterne evaluering af ERASMUS-programmet, der for øjeblikket er ved at blive foretaget af Price Waterhouse på Kommissionens vegne. Det er et større projekt, som det vil tage halvandet år at afslutte, og det er hensigten, at undersøgelsen kommer til at munde ud i henstillinger vedrørende den fremtidige forbedring af programmet, så de mål kan nås, der er sat i Rådets afgørelser af 15. juni 1987⁽¹⁾ og 14. december 1989⁽²⁾.

Den første fase af evalueringen vil blive koncentreret om ledelsen og tilrettelæggelsen af programmet, hvorimod den anden fase vil blive koncentreret om programmets udformning og enkelte bestanddele. Undersøgelsen af den praksis og de foranstaltninger, der for øjeblikket anvendes, vil tilvejebringe et grundlag for overvejelser over, hvilke muligheder står åbne, og hvilke forandringer ville være ønskelige, for at man bedre kan være i stand til at nå de mål, der er sat i programmet, og få løst de spørgsmål, det rejser.

I begge faser vil der under evalueringen blive anvendt en række andre undersøgelser foretaget på Kommissionens vegne, der er koncentreret om særlige spørgsmål eller foranstaltninger, som indgår i programmet. Samtidig er det firma, der foretager undersøgelsen, blevet orienteret indgående om de anliggender, som specielt er bragt på bane af Europa-Parlamentet og Ministerrådet, og der vil fuldt ud blive taget hensyn til disse under evalueringsprocessen. Navnlig vil følgerne af den nuværende praksis med hensyn til studerendes deltagelse i ERASMUS blive vurderet, og det samme gælder den videre indvirkning af ERASMUS-programmet på højere læreanstalter og den europæiske dimension i undervisningen af ikke-mobile studerende.

Den endelige rapport om evalueringens første fase vil blive forelagt Kommissionen i begyndelsen af 1992, og de deraf følgende henstillinger vil blive meddelt Europa-Parlamentet med anmodning om kommentarer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1987.

⁽²⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2025/91
af James Ford (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 38/109)

Om: »The European's« prispolitik

	(ecu)
Belgien	1,418
Tyskland	1,36
Nederlandene	1,295
Det Forenede Kongerige	0,71
Danmark	1,511
Frankrig	1,433
Italien	1,281
Irland	0,846
Grækenland	1,243
Spanien	1,404
Portugal	1,42

Vil Kommissionen fremsætte sin mening om ovenfor anførte prisliste for avisen »The European«?

Lader denne prispolitik formode, at der ydes tilskud for at forbedre den britiske holdning til EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(13. november 1991)

Der er bestemt en forskel i detailprisen på »The European« i Det Forenede Kongerige og andre medlemsstater.

Kommissionen har imidlertid ikke på nuværende tidspunkt noget bevis for, at denne forskel måske skyldes et tilskud som beskrevet; det antages her, at det ærede medlem henviser til et tilskud fra udgiverens side. Udgiveren har fået tilsendt en kopi af dette spørgsmål og er samtidig blevet bedt om at fremsætte sine bemærkninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2035/91
af Christine Crawley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 38/110)

Om: Diskriminering af ældre kvinder

Er Kommissionen klar over den diskriminering, som ældre gifte kvinder i Det Forenede Kongerige, der er afhængige af deres mands erhvervspensioner, udsættes for i de tilfælde, hvor ægtefællen er invalid? Dersom manden er nødt til at komme på plejehjem, mister han sin

erhvervs- og alderspension, og hans hustru får kun udbetalt en alderspension på 31,25 £ om ugen. Dersom på den anden side hustruen er invalid, er det kun hendes pension på 31,25 £, der går tabt. Hvis manden delvis genvinder sit helbred og er i stand til at vende hjem, vil de finansielle forhold i familien være som før sygdommen. Kan Kommissionen bekræfte, at disse indviklede bestemmelser er i modstrid med europæisk lovgivning om ligestilling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(5. november 1991)

Kommissionen var ikke bekendt med forskelsbehandlingen af de ældre kvinder i Det Forenede Kongerige, der er afhængige af deres mands erhvervspension.

Derfor agter den at anmode den britiske regering om yderligere oplysninger herom, så den kan vurdere, om de omtalte forhold er i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser om ligebehandling af mænd og kvinder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2048/91
af Pierre Bernard-Reymond (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 38/111)

Om: Finansiell støtte fra EF til bygning af et parkeringshus

Er det korrekt, at kommunen Como har opnået EF-støtte til bygning af et parkeringshus i Via Ambrosoli?

Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, med hvilken hjemmel denne støtte er vedtaget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(17. december 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 146/91 af Gianfranco Amendola og af Virginio Bettini ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 241 af 16. 9. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2090/91**af Edward Kellett-Bowman (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. september 1991)**(92/C 38/112)***Om:** Private detektivbureauer og vagtfirmaer

Agter Kommissionen at indføre bestemmelser om kontrol med private detektivbureauer og vagtfirmaer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Martin Bangemann***(21. november 1991)*

Kommissionen agter ikke at indføre harmoniseringsforanstaltninger på området for sikkerhedstjenester og detektivbureauer. Den ser ingen grund til at fjerne sig fra den horisontale metode, som indførtes ved Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾ om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Dette direktiv forventes suppleret af det direktiv — der nu foreligger som forslag — om en anden generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetence-givende uddannelser ⁽²⁾.

I medfør af disse to direktiver vil der blive indført en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser omfattende alle kvalifikationsniveauer bortset fra dem, der allerede omfattes af et særskilt direktiv, hvilket vil gøre det muligt for en EF-borger, der er uddannet i én medlemsstat, at udøve sit erhverv i alle andre medlemsstater, hvor dette erhverv er lovreguleret.

Anerkendelse af vandelsattester og beviser for ikke at have været under konkurs er allerede sikret ved direktiv 67/43/EØF ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.⁽²⁾ Ændret forslag EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990.⁽³⁾ EFT nr. 10 af 19. 1. 1967.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2102/91****af Carlos Robles Piquer (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(26. september 1991)**(92/C 38/113)***Om:** Anvendelsen af EF-bestemmelserne vedrørende enkeltmands-anpartsselskaber

I lyset af modsætningsforholdet mellem den stigende udbredelse af selskabsformen enkeltmands-anpartsselskaber i nogle medlemsstater og deres stærkt begrænsede forekomst i andre, er det nødvendigt, at der gøres status over den virkning, som de fælles EF-bestemmelser på dette

område har fået på anvendelsen af denne selskabsform i medlemsstaterne under ét.

Med henblik på at sikre kendskabet til og anvendelsen af disse bestemmelser i lande uden tradition for anvendelse af denne selskabsform må der logisk set foretages en fornyet vurdering af, hvilke EF-foranstaltninger der vil kunne føre til øget anvendelse af denne form for enkeltmandsselskab.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, i hvor høj grad de pågældende EF-bestemmelser på nuværende tidspunkt har fundet anvendelse i medlemsstaterne som helhed, samt anføre, gennem hvilke oplysningsforanstaltninger man efter dens opfattelse vil kunne fremme bestemmelsernes anvendelse i lande uden tradition for denne selskabsform, og endelig fremkomme med en vurdering af det samlede resultat af EF's bestræbelser på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann*(26. november 1991)*

Rådets tolvte direktiv af 21. december 1989 på selskabsrettens område ⁽¹⁾ tager sigte på at muliggøre enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar i alle medlemsstaterne, der skal gennemføre dette direktiv inden den 1. januar 1992. Hidtil har kun Frankrig meddelt Kommissionen, at dets nationale bestemmelser er i overensstemmelse med direktivet.

Derfor er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at forudse, hvilken udbredelse enkeltmandsselskabet vil få i de medlemsstater, der endnu ikke kender denne selskabsform. Først efter disse medlemsstaters gennemførelse af direktivet vil der kunne gøres samlet status over, hvorvidt fællesskabsmålene på området er nået, og om det vil være hensigtsmæssigt at iværksætte andre foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2257/91****af Raymonde Dury (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. oktober 1991)**(92/C 38/114)***Om:** Multilateralt tilsyn og EF-rådgivning

I udgaven af »Agence Europe« af 5. september 1991 hedder det, at tjenestemænd fra Kommissionen skal optræde som rådgivere for de italienske ministre for skatter, økonomi og finanser i forbindelse med finansloven for 1992. Dette skulle være et led i det multilaterale tilsyn.

Kan Kommissionen oplyse, om der har været lignende fortilfælde tidligere, samt hvilke stater, der enten har haft eller har erklæret sig villige til at få en sådan rådgivning?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvori EF-eksperternes opgave består?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(14. november 1991)

Der har siden i sommer fundet adskillige møder sted mellem Kommissionen og kompetente italienske ministerier inden den italienske regerings forelæggelse for parlamentet af budgetforslag for 1992. Møderne var en forberedelse til udsendelse af Italiens konvergensprogram til EF-partnerne. Under disse drøftelser understregede Kommissionens tjenestemænd, hvor vigtigt og hvor hastende det er, at Italien når frem til en væsentlig mindskeelse af budgetunderskuddet med henblik på at vende den opadgående tendens i forholdet mellem statsgæld og BNP og bevæge sig henimod en stilling i de offentlige finanser og en inflationsrate, som konvergerer med Italiens partners i valutakursmekanismen, og som er forenelig med Italiens deltagelse i tredje stadium af ØMU. I den forbindelse blev det drøftet, på hvilke områder der kunne handles. Opmærksomheden blev også henledt på aspekter af succesrige bugettilpasningsprogrammer, der allerede er gennemført i andre EF-lande. Den italienske regering er fortsat fuldt ansvarlig for indholdet af det konvergensprogram, det forelægger, og som Kommissionen vil foretage en vurdering af.

Lignende rådslagninger fandt sted i 1989 mellem Kommissionen og portugisiske embedsmænd under udarbejdelsen af den portugisiske regerings mellemfristede strategi for afgiftsmæssig tilpasning. Udvekslinger af denne art vil sandsynligvis finde sted med adskillige andre lande i de nærmeste få måneder under forberedelsen af deres konvergensprogrammer, og de forventes at blive et regelmæssigt aspekt af den multilaterale overvågningsproces.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2368/91

af Heinz Köhler (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 38/115)

Om: Støttemidler til Fristaten Bayern

Kan Kommissionen meddele, hvad der er ydet i støtte til Fristaten Bayern, siden svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1422/90 (1) om samme emne forelå?

(1) EFT nr. C 283 af 12. 11. 1990, s. 44.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(12. december 1991)

Da svaret er meget langt, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2424/91

af Willem van Velzen (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 38/116)

Om: Europæisk journalistpris for behandling af indvandrerspørgsmål

Er det Kommissionen bekendt, at der hvert år i Nederlandene og Tyskland uddeles en pris til journalister, som har udmærket sig ved deres behandling af spørgsmål vedrørende indvandrere og etniske minoriteter i medierne?

Mener Kommissionen, at der som led i dens aktiviteter til bekæmpelse af racisme er mulighed for at indstifte en sådan pris på EF-niveau?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(13. november 1991)

Kommissionen er af den opfattelse, at det ærede medlems forslag snarere henhører under Europarådet.

I Europarådets afsluttende rapport vedrørende forbindelserne mellem folkene anbefales bl.a. følgende vedrørende immigranter og medier (1): Indstiftelse af en årlig europæisk mediepris for offentliggørelse eller udsendelse over radio eller tv af nyheder, der bedst bidrager til a) at give et fuldstændigt og objektivt billede af immigranter og etniske samfund, b) fremmer mindretals deltagelse i medierne og c) forbedrer forbindelserne mellem folkene.

(1) Dok. NG-CR(91) 1 endelig udg.